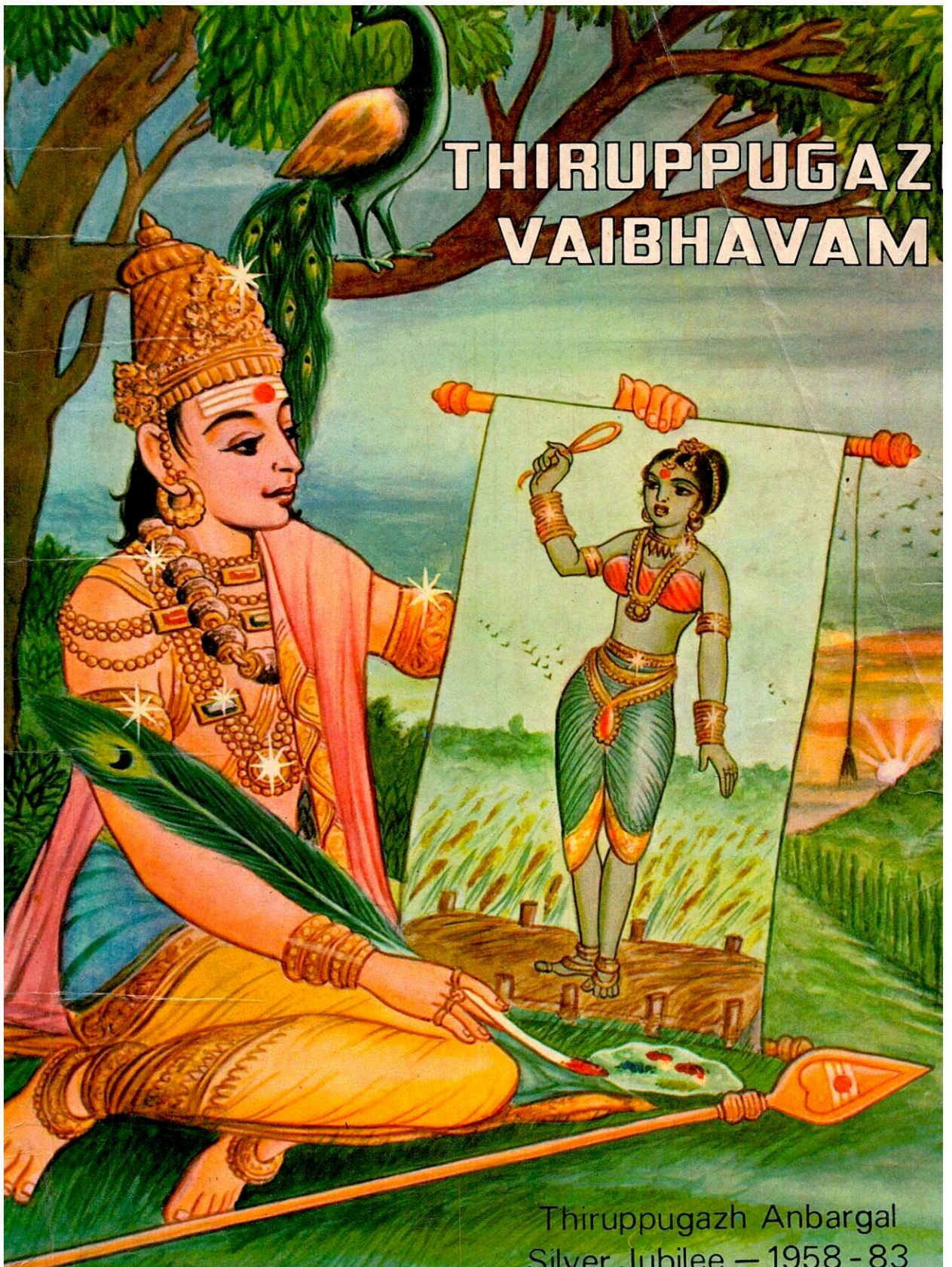
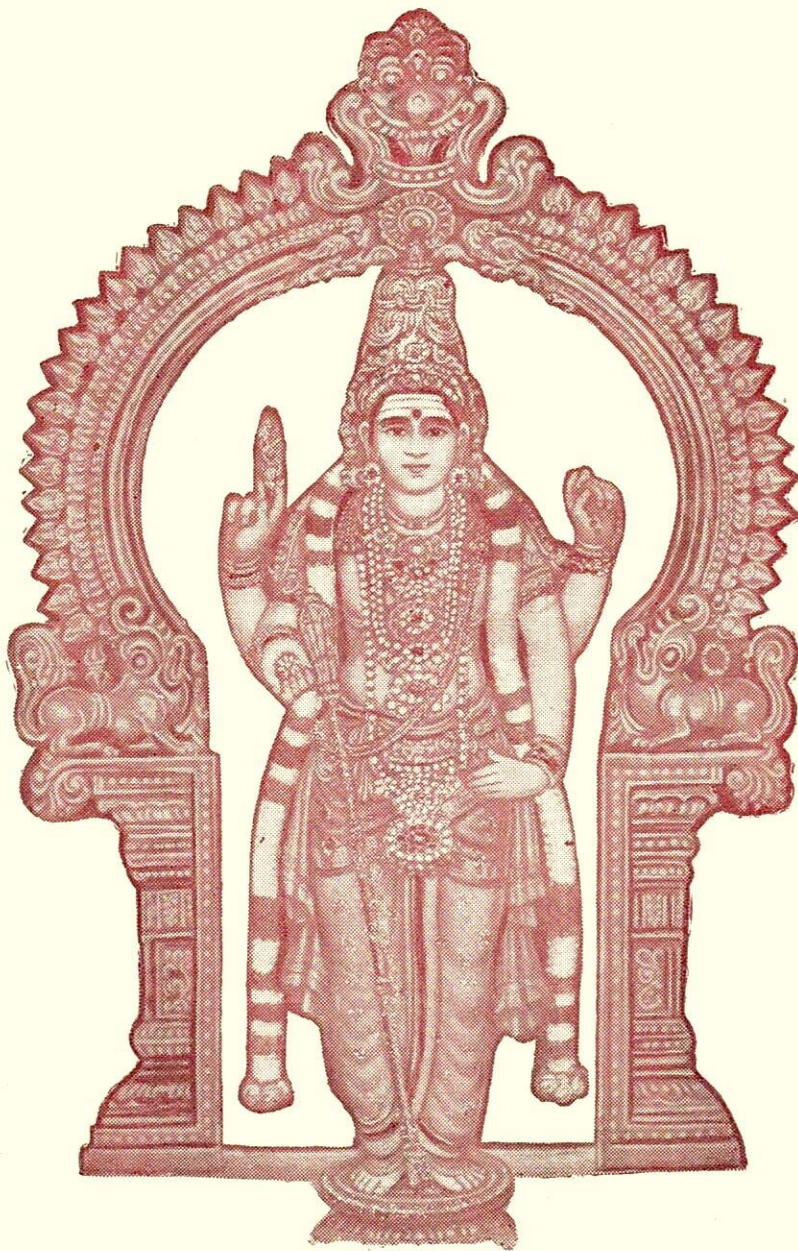

THIRUPPUGAZ VAIBHAVAM

Thiruppugazh Anbargal
Silver Jubilee — 1958 - 83

சேய அன்பு உந்தி வனவாச மாதுடன் சேர்ந்த செந்தில்
சேய, வம்புஉந்து இகல் நிசாசராந்தக, சேந்தா என்னில்
சேயவன், புந்தி, பனிப்பானு, வெள்ளி, பொன், செங்கதிரோன்
சேயவன் புந்தி தடுமாறவே தரும் சேதமின்றே

(கந்தர் அந்தாதி)

Madras Bhajan Session

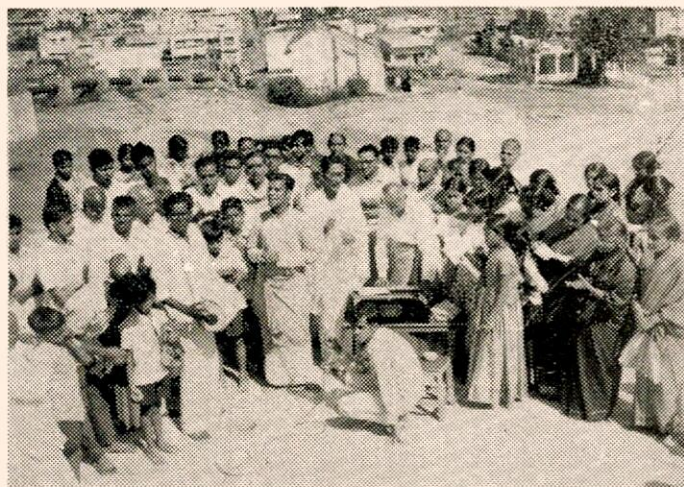
Thiruppugazh Bhajan at Scott Religious Centre of the York University under the auspices of Hindu Temple Society of Canada.

THIRUPPUGAZH SPREADS

1967 Arunagirinathar Ninaivu
Vizha at Sri T. S. Parthasarathy's
residence in Delhi Led by Guruji
Shri A. S. Raghavan

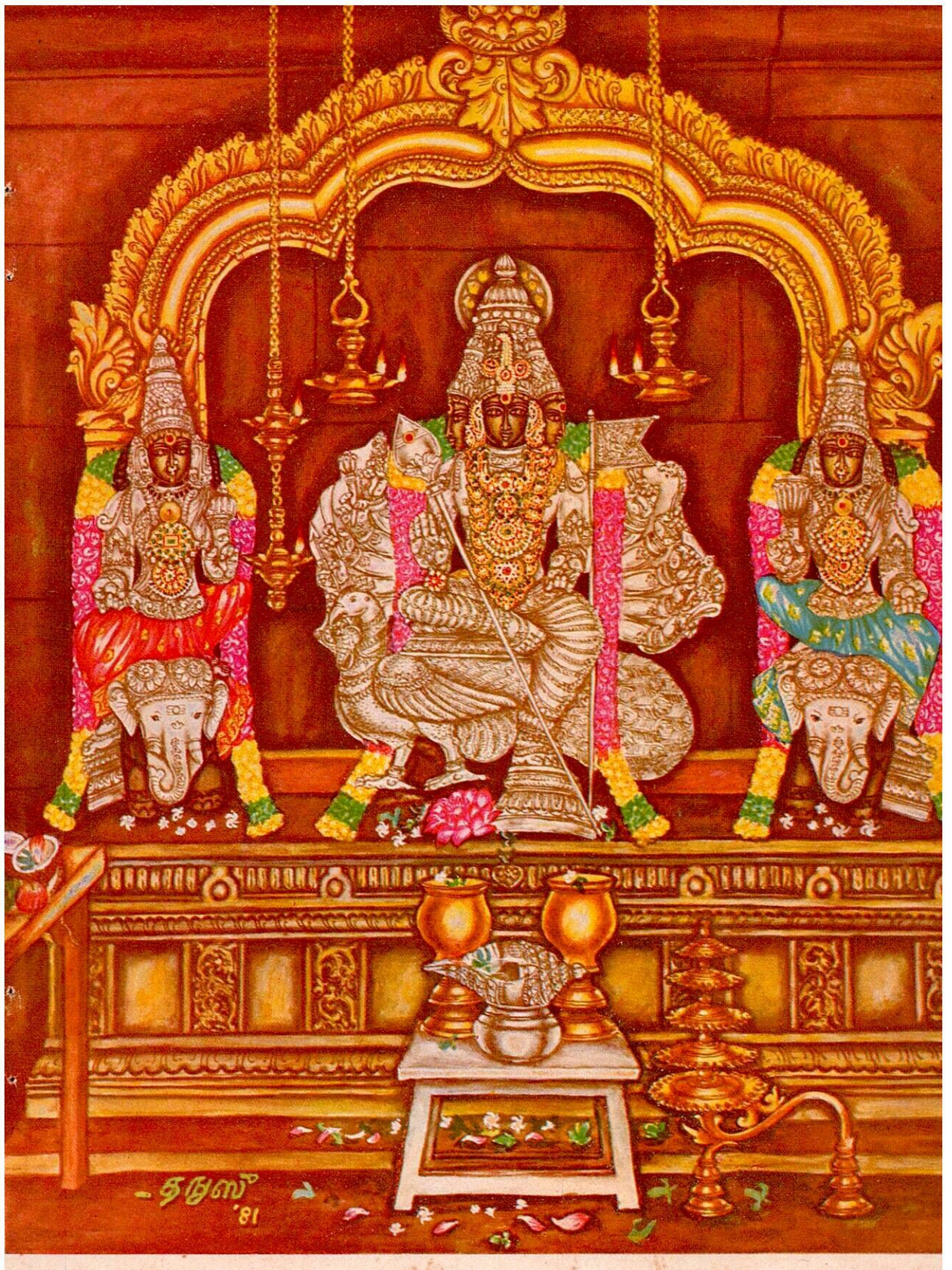

Padi Vizha Bangalore 1972

Saint Arunagirinathar Ninaivu
Vizha in Bombay.

- தருஸ் '81

தருப்புகழ் அன்பர்கள்

வெள்ளி விழா
சிறப்பு மலர்

தருப்புகழ் வையவம்
1983

வெள்ளி விழாச் சூழவினர்

340, பஸநத் என்களேவ்

புதுடி-110 057

THIRUPPUGAZH ANBARGAL

Silver Jubilee Celebrations - 1983

PROGRAMME

Friday, the 30th September, 1983

VENUE Shankara Vidya Kendra, Paschim Marg, Vasant Vihar, New Delhi

MORNING

5-30 Ganapathi Homam

7-30 Mahanyasa Ekadasa Rudrabhishekam to Lord Chandrashekara Swami

EVENING

5-00 Nadaswaram Manjal Kumkumam to Suvasinis

6-00 Prayer

6-10 Welcome address by Sri A S Raghavan, President

6-20 Report on the activities of Thiruppugazh Anbargal by Sri
N Subramanian, Secretary

6-30 Inauguration by Hon'ble Sri R Venkataraman, Union Minister of
Defence

6-40 Release of commemoration souvenir 'Thiruppugazh Varbhavam'

6-45 Felicitations

7-00 Keynote address by Pulavar Keeran

8-00 Concluding remarks of Hon ble Minister

8-15 Vote of Thanks

NIGHT

8-30 to Hari-Hara-Guha Nama Sankeertanam

10-30

Saturday, the 1st October, 1983

VENUE Shankara Vidya Kendra, Paschim Marg Vasant Vihar, New Delhi

MORNING

8-00 to 12-30 Bhajana by Tiruppugazh Anbargal of different regions

EVENING SEMINAR

4-00 Prayer by Sri Dandapani Odhuvar

4-10 Welcome address by Sri S Raghavan President

4-15 Introductory speech by the Chairman, **His Holiness Swami Chidanandaji Maharaj**, President, Divine Life Society, Rishikesh

4-25 Seminar Lectures by
Pulavar Keeran, Sukabrahmam Sri Ramaswami Sastrigal, Sadhuran Swamigal, Sri A Mangalamudaiyar

7-15 Concluding remarks of Chairman

7-45 Vote of Thanks

NIGHT

8-00 to 10-30 Thiruppugazh Bhajana by

Pithukuli Murugadas

Sunday the 2nd October, 1983

SAINT ARUNAGIRINATHA NINAIVU VIZHA

VENUE Sri Swaminathaswamy temple (Malai Mandir), R K Puram, New Delhi

MORNING

5-30 Ganapathi Homam

6-30 Offering of 108 Thiruppugazh songs at the lotus feet of Lord Swaminatha

12-00 Mahadeeparadhanai, followed by distribution of prasadam

EVENING

6-00 Valedictory Function Lecture by **Sukabrahmam Sri Ramaswami Sastrigal**

7-20 Vote of Thanks

NIGHT

8-00 Prakara Utsavam with Nadaswaram, Veda Parayanam & Bhajan

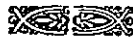

சோல்லும் போருளும்

1	ஆனை வரும் முனனே ! — ரா கணபதி	1
2	திருமயிலை திருப்புகழ் — வாகீச கலாநிதி கி வா ஜகந்நாதன்	8
3	திருப்புகழ் மூலம் பிரார்த்தனை — பித்துக்குளி முருகதாஸ்	13
4	திருப்புகழில் ஒரு இராமாயணக் குறிப்பு — புலவா கீரன்	20
5	அருணகிரியாருடைய நூல்களும் அவர் அடியவர்களும் — சிவா செங்கலவராயன்	24
6	முருகன் நவமணிமாலை — துறைவன்	26
7	திருளமுகூற்றிருக்கை — வலையப்பேட்டை ரா கிருஷ்ணன்	28
8	அருணகிரியாரும் சுவேதாசுவதர உபநிடதமும் — திருப்புகழ் அடிமை எஸ் நடராஜன்	33
9	ஸ்ரீ அருணகிரியார் அருளியுள்ள தத்துவோபதேசம் — தணிகைமணி டாக்டர் வ ச செங்கலவராய பிள்ளை	37
10	மவுத நிரக்ஷர மந்திரம் — அருடகவி தவத்திரு ஸாதுராம ஸ்வாமிகள்	41
11	முருகன் ஆறுமுகக் குமரன் — திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்	42
12	ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்து — ம இராமகிருஷ்ணன்	46

13	மடலிடை எழுதிய பெருமாள் (அட்டைப்பட விளக்க உரை)	51
14	திலி வடவேரக முருகன துதி — வாகீச கலாநிதி கி வர ஜகந்நாதன்	54
15	முருகன துதி — பேராசிரியர் ஜகந்நாதாச்சாரியர்	56
16	திருப்புகழ் பாட வாரீர் — C N ஆதிசேஷன் (சுவாமி குகானந்தா)	57
1	Saint Arunagirinatha's concept of Muruga — Prof R Athreya Ramaseshan	1
2	The Saint Par Excellence — Swami Krishnananda	4
3	The Music of the Thiruppugazh — Sri T S Parthasarathi	5
4	Meaning Behind Music — One Behind Many — Prof K Swaminathan	12
5	Skanda Avatara and Inner Spiritual Significance — Swami Chidananda	14

Sri Sri Jagadguru Shankaracharya Mahasamsthanam

Dakshinanmaya Sri Sharada Peetham Sringeri

To

SRI A. S RAGHAVAN,
340, Besant Enclave,
NEW DELHI-110 057.

Dear Sir,

We have greatly appreciated your efforts to spread the Tiruppugazh Songs of Saint Arunagirinathar in praise of Lord Subramanya and to celebrate the silver jubilee in this work

Even the common man is greatly moved with Tiruppugazh songs and thus the spreading of Astikata is a service to God

The Blessings of Their Holiness for the Sreyas and welfare of all devotees and participants in this service to Lord Subramanya are conveyed herewith Asirmanthrakshata and prasadam of Sri Sharada Chandramouliswara are also sent herewith

Yours Sincerely,

(S RAGHAVIAH)

Encl , Prasadam

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ சந்திரமௌஸீஸ்வராய நம

ஸ்ரீமத பரமஹம்ஸ பரிவராஜகாசாரயவாய

ஜகத்குரு-ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதாசார்ய

பரம்பராகதம் ஸ்ரீ காமகோடிபீடமஹாஸம்ஸ்தானம்

காஞ்சீபுரம்

யாத்ராஸ்தானம் காநூல

29-7-1983

சிவன, ஸாவமங்களை, மன்னும் தங்கள் பெயர்களினாலேயே தங்களை பஜிப்பவர்களுக்கு எல்லா மங்களங்களையும் அளிக்கும் சக்தியுடையவர்கள் என்று புகழப்படும் பாவதி பரமேஸ்வரர்களின் குமாரராக ஆவிராபிதது தாரகன் முதலிய அசுரர்களை ஸமஹரிதது தேவர்கள் முதலிய ஸாதுக்களை ரக்ஷிதது இக்காலத்திலும் தன்னை பஜிப்பவர்களுக்கு வேண்டிய பயன்களை அளிப்பதற்காக ஆறுபடை வீடுகளிலும் மற்ற ஸதலங்களிலும் கோயில்கொண்டுள்ள குமரப்பெருமானின் மீது சிறந்த பக்தரான அருணகிரி நாதரால் மனமுருகி பாடப்பட்டுள்ள திருப்புகழ் பாடல்களைப் பரசாரப்படுத்தும் உயர்ந்த நோக்கத்துடன் நம் பாரத தேசத்தின் தலைநகராகிய டில்லியில் உள்ள அனேக ஆஸ்திகர்கள் “ திருப்புகழ் அன்பர்கள் ” எனும் ஸ்தாபனத்தை அமைத்துக்கொண்டு சென்ற 25 ஆண்டுகளாக டில்லியிலும் மற்றும் பம்பாய், கல்கத்தா, பெங்களூர், முதலிய நகரங்களிலும் மலேஷியா, அமெரிக்கா, கானடா, இங்கிலாந்து, அரேபியா, முதலிய நாடுகளிலும் அனேக அன்பர்கள் மூலம் திருப்புகழ் பாடல்களை பரசரம் செயது வருவதையும், ஸமீபத்தில் இந்த ஸ்தாபனத்தின் வெள்ளிவிழாவை சொற்பொழிவுகள், பஜனைகள், கருத்துரைகள், முதலிய வைபவங்களுடன் கொண்டாட முன்வந்திருப்பதையும் இவ்விழாவின்கையாகாதமாக “ திருப்புகழ்வைபவம் ” எனும் ஒருமலரை வெளியிட இருப்பதையும் அறிந்து ஸந்தோஷிக்கிறோம் இந்த திருப்புகழ்தொண்டு மேனமேலும் வளர்ந்து மக்களுக்கு பயன்பட்டு விளங்கட்டும் என்று ஆசீர்வதிக்கிறோம்

நாராயணஸமிருதி

வணக்கம்

அறுமுகவன அருளபெற்ற அருணகிரிப பெம்மாளின் திருப்புகழ் பாக்களை, பாவ, ராக, தாள இயல்கள் ஒன்று கலந்து, உருகி, உளத்தமுதாற, அழுது, அழுது ஆண்டவன அருளை விழைந்து, மெய்யன்பினால் பாடும் பணியே பணியாகக்கொண்டு செயல்படும் "திருப்புகழ் அன்பாக்களின்" இடையருத்த தொண்டு, இறைவனருளிலே இருபத்தைந்து வருடங்களைக் கடந்து நிற்கின்றது

திருப்புகழை குருநாதரருளிலே, கற்றறிந்து, உளம் உருகிப்பாடி அதன் லயத்திலே மன அமைதிபெற்று அன்புமிகக் ஆனமீக வாழ்க்கை கொண்டுள்ள அன்பாக்களின் தொகை எண்ணிலடங்கா

நம் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அரிய பெரிய தத்துவ உபதேசங்களோடு, பல நூறு அன்பாக்கள் சோந்து கூட்டு வழிபாடாகப் பாடுவதற்கேற்ப இலக்கியச் சிறப்பும், பக்திச் சுவையும், சொற்களின் நயமும், அமைப்பும், விரிவான சந்த தாள இயல்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு திகழ்வது திருப்புகழ் கருவூலம் ஆனமீக வளாச்சிக்ருத்த திருப்புகழ் செய்துவரும் சேவையை நினைக்க நினைக்க உள்ளமெல்லாம் இனிக்கிறது பக்தாக்களின் மனதைக் கவாந்து இசையின் மூலம் இறைவனை வழிபடுவதற்குரிய ஆனம் சாதனங்களாகத் திகழ்பவை அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழாகிய பாக்கள்

இருபத்தைந்து வருட இடையருத்த தொண்டை ஆண்டவனிடம் அன்புக் காணிகையாக அர்ப்பணிக்க ஏற்பட்டதே "திருப்புகழ் அன்பாக்களின் வெள்ளி விழா திருப்புகழ் விழாவாகவே அமையவிருக்கும் திருப்புகழ் அன்பாக்கள் வெள்ளி விழா கொண்டாடும் இவ்வருடத்திலே, சைவத் திருமுறைகளைப் போன்று அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகளின் திருப்புகழாகிய நூல்களைப் பன்னிரு திருமுறைகளாக வகுத்தது தொகுத்து, பாமரர்களும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளும் அளவிலே அவற்றிற்கு உரை எழுதி, திருப்புகழ் தொண்டு செய்த, அமராடாகடா தணிகைமணி வ ச செங்கல்வராய பிள்ளை அவர்களின் நூலுவது ஜயந்தி விழாவும், இவ்வருடம் அமைந்தது, ஆண்டவன் அனனா செய்த பக்திப் பணிகளாக செய்த திருவருளாகவே கருத்த தோனுகிறது இந்தப் பேரன்பின் நினைவிலே, அவர்கள் பல வருடங்களுக்கு முன்னால் வரைந்த "ஸ்ரீ அருணகிரியார் அருளியுள்ள தத்துவ உபதேசம்" என்ற கட்டுரை இந்த மலரை அலங்கரிக்கிறது

இந்த விழா இனிது அமைய அன்பர்களுக்கு ஆசி கூறியும், கேட்டுக்கொண்ட மாததிரத்திலே, மால மருகனின் அன்புப் பணியாக மேற்கொண்டு விழாவிற்கு வருகை தந்தும், கருத்தரங்கிலே பங்கு கொண்டும், திருப்புகழ் கருவூலமாக இந்தச் சிறப்பு மலரை மணமுள்ளதாக ஆக்கி, செந்திலாண்டவன திருப்பா தங்களிலே சமாபதிகக, இயல், இசை, ஓவியம், தத்துவம், கவிதை, அச்சுக்கலை முதலிய பலவேறு துறைகளில் பங்குகொண்டும் உதவிய பெருந்தகையாளர்களுக்கும், விழாவைச் சிறப்பிக்க பலவேறு வகைகளில் துணைபுரிந்த பேரருளாளர்கள் அனைவருக்கும் "திருப்புகழ் அன்பர்களின்" நன்றி உரித்தாகின்றது

திருப்புகழ் அன்பர்களின் இந்த அன்புத் தொண்டு மேலும் தொடர அறிகு தாளி நறையவிழந்த குவளை வாசமலா, கரந்தை, அடைய வாரிமிசை பொழிந்து ஆண்டவன் அடிபேணி அவசமாகி உருகும் தொண்டார்களுள் ஒன்றாகி விளையும் அன்பின் அடிமையாகும் முறைமை ஒன்றை ஆண்டவன் அருள் இறைஞ்சுகின்றோம்

வெள்ளி விழாச் சூழவினம்
புது டில்லி

SILVER JUBILEE CELEBRATION COMMITTEE

PATRONS

1. Dr. (Mrs) Lakshmi Iyer M S.
C/o Dr B S Iyer M.D.,
10, Foxiana Court,
Dak Brook (ILLINOIS) 60521
U.S.A
2. Sri S K Ramachandran,
H-29, Karbala,
New Delhi - 110 003
3. Sri S Sankaranarayanan,
Director, I L O ,
D-1/40, Vasant Vihar,
New Delhi - 110 057

MEMBERS

1. Smt. Abayam Raju,
303, I Floor,
Shashipuram Apartment,
18th Cross, Malleswaram,
Bangalore - 560 003.
2. Smt Alamelu Chandramouli,
11, Jethnagar,
Madras - 600 028
3. Smt Annapoorni Viswanathan,
92-B, Mowbrays Road,
Alwarpet,
Madras - 600 018.
4. Smt Annapoorni Viswanathan,
13, I Cross Street,
C.I.T Colony,
Mylapore,
Madras - 600 004.
5. Dr S.N. Anant Narayanan,
Apartment C-5, Qutab Hotel,
Off Arbindo Marg,
New Delhi - 110 030.
6. Sri T.V Anantakrishnan,
A-20, Sankar Garden,
New Delhi.
7. Sri Anantaraman,
C-142, Saket,
New Delhi - 110 017.
8. Sri A. Anantharaman,
III, Kalathoor Layout,
Gangamma Circle,
Jalahalli,
Bangalore - 560 054
9. Sri Ayyappan,
21, Sanjivini,
Sion-Trombay Road,
Mankurd,
Bombay - 400 088.
10. Maj. Gen. A. Balasubramanian
29, Lodi Estate,
New Delhi - 110 003.

1. Sri C. Balasubramanian,
33, Link Road,
Lapat Nagar,
New Delhi - 110 024.
2. Sri D. Balasubramanian,
Luz Avenue,
Mylapore,
Madras - 600 004.
3. Sri G. Balasubramanian,
5, "Bhairavi",
Uttam Cooperative Housing
Society, Chembur,
Bombay - 400 071.
4. Sri S. Balasubramanian,
No.1, "Shakti",
Chedda Nagar,
Bombay - 400 089.
5. Sri T.K. Balasubramanian,
101, Royapettah High Road,
Mylapore,
Madras - 600 004.
6. Smt Bhagirathi Thiagarajan,
10, 3rd Trust Cross St.,
Mandavelipakkam,
Madras - 600 028.
7. Smt. Bhagyalakshmi Sundaram,
1, Temple Avenue,
Srinagar Colony,
Madras - 600 015
8. Sri Bhavathy Subramanian,
15A/15, W.E.A ,
Karol Bagh,
New Delhi - 110 005.
9. Sri S. Chandramouli,
OS 12, Sundar Nagar,
Gokula Extn.,
Bangalore - 560 054.
20. Sri V. Chandru,
9, Maddiah Layout,
Swarna Nagar,
KGF - 563 142.
21. Sri N Chidambaram,
B-2/65, Safdarjung Enclave,
New Delhi - 110 029.
22. His Holiness Swami
Chidanandaji Maharaj,
Divine Life Society,
Rishikesh (U.P.)
23. Sri R Chellappan,
B-235, 44th Street,
Ashok Nagar,
Madras - 600 083.
- 24 M/s. Commercial Auto
Stores, Kashmere Gate,
New Delhi - 110 006
25. Sri J.K. Dev, I.A S.,
Deputy Secretary,
Food & Civil Supplies Dept.,
Government of Orissa,
Bhubaneswar.
26. Dr (Mrs) Dharma
Chatterjee,
C/o Prof. K. Swaminathan,
M-9, Netaji Nagar,
New Delhi - 110 023.
- 27 Sri Doraiswamy,
884, DG Block,
Sarojini Nagar,
New Delhi - 110 023.
28. Sri V Eswara Iyer(Ramnad)
D/5B, D.D.A. Flats,
Phase II, Munirka,
New Delhi - 110 057.

29. Smt. Ganapathi Lalkshmi,
540, I Stage, Indiranagar,
Bangalore - 560 038.
30. Sri B. Ganesamurthy,
494/1, II Cross Road,
Robertsonpet,
K.G.F. - 563 122.
31. Sri R.V. Ganapathiraman,
A/2101, Safdarjung Enclave,
New Delhi - 110 029.
32. Sri R. Ganesan,
4, Jain Mandir Road,
New Delhi - 110 001.
33. Sri S.V. Ganesan,
Sector, IV/552,
Ramakrishnapuram,
New Delhi - 110 022.
34. Sri S. Ganesh,
J.N. Marshall,
Kasarvadi,
Bombay - Pune Road.
35. Kum. Girija Raman,
6, Mosque Road Cross,
Palace Guttahalli,
Bangalore - 560 003.
36. Sri K. Gomatinayakam,
Chandralok Apartment, S,
Building No.3, Block No.9,
390, Gokhale Nagar Road,
Senapati Bapat Marg,
Poona - 16.
37. Sri R. Gopal,
D-106, East of Kailash,
New Delhi - 110 065.
38. Sri R. Gopalakrishnan,
Sector III/505, R.A. Puram,
New Delhi - 110 022.
39. Sri S. Gopalakrishnan,
46, Pinjala Subramanian St
T Nagar,
Madras - 600 017.
40. Sri V Gopalan,
13, Luz Avenue,
Mylapore,
Madras - 600 004.
41. Sri K. Gopalaratnam,
G/44, Green Park,
New Delhi - 110 016.
42. Sri M. Gopalaswami,
5, Rajaji II Street,
Nungambakkam,
Madras - 600 034.
43. Sri V. Gurushankar
(Sai Lakshmi)
3047, Gokulam Park Road,
VV Mohalla,
Mysore - 570 002.
44. Sri Haradut,
74, National Park,
New Delhi - 110 024.
45. Sri H.S Hariharan,
No.2, "Kamalshree",
Plot No.117, Road 24A,
Sion West,
Bombay - 400 022.
46. Sri K.P. Hariharan,
D-56, Amar Colony,
Lajpat Nagar IV,
New Delhi - 110 024.
47. Sri V. Harihara Iyer,
F/001, Yamuna Apartments,
New Delhi - 110 019.

8. Sri R.G. Iyengar,
26-C, 'H' Block, Saket,
New Delhi - 110 017.
9. Sri V.N.V. Iyengar,
5-A, Link Road,
Jungpura Extn.,
New Delhi - 110 014.
10. Sri C.S.S. Iyer,
15A/25, W.E.A., Karol Bagh,
New Delhi - 110 005.
11. Sri V. Jagannathan,
D/37, Anand Niketan,
New Delhi - 110 021.
12. Sri Jaishankar Vel,
117, Veerappillai St.,
Bangalore - 560 042.
13. Smt. Jambakam, Jagannathan,
Sector III/1040,
Ramakrishnapuram,
New Delhi - 110 022.
14. Smt. Janaki Venkataramani,
I Floor, Atmaram Dham,
Uttam Co-op. Housing
Society, Chembur,
Bombay - 400 071.
15. Sri A.V. Jayaramachandran,
1539, Laxmibai Nagar,
New Delhi - 110 023.
16. Sri Jayashankar,
E/95, East of Kailash,
New Delhi - 110 065.
17. Sri K.S. Jayaraman,
494/2, II Cross Road,
Robertsonpet,
K.G.F. - 563 122.
58. Sri S. Jayaraman,
S/o K.V. Subramanian,
614-A, II Stage,
Rajajinagar,
Bangalore - 560 010
59. J K. Business Firm Ltd ,
Calcutta/Bangalore
60. Smt. Jaya Iyer,
8/16, I Main Road,
Vyalikaval,
Bangalore - 560 003.
61. Smt. Kamakshi Narayanan,
A-23, M I.G Flats,
Saket,
New Delhi - 110 017.
62. Dr. T.S. Kannan,
S/o T V. Srinivasan,
44, N R.Colony,
Murugeshpalayam,
Bangalore - 560 017
63. Sri Kartik Chander,
16, North Usman Road,
T'Nagar,
Madras - 600 017
64. Sri S.V. Karthikeyan,
237, 9th Avenue PDPM
Kalpakkam,
Madras - 603 102.
65. Swami Kartikeyanji Maharaj,
Divine Life Society,
Rishikesh (U.P.)
66. Sri T.S. Krishnamurthy,
9A/85, W.E.A.,
Karol Bagh,
New Delhi - 110 005.

67. Sri A.G. Krishnan,
215, S.F.A., D.D.A. Flats,
Yusuf Sarai,
New Delhi - 110 049.
68. Sri A.S. Krishna,
E-006, Yamuna Apartments,
New Delhi - 110 019.
69. Sri B.M. Krishnan,
A-210, Yamuna Apartments,
New Delhi - 110 019.
70. Sri G. Krishnan,
17/893, Lodi Colony,
New Delhi - 110 003.
71. Sri G. Krishnan,
T/36, BEL Colony,
Jalahalli,
Bangalore - 560 013
72. Sri K. Krishnan,
36, Nehru Grounds,
Robertsonpet,
K G F - 563 122.
73. Sri K V. Krishnan,
F 133, Nanakpura,
New Delhi - 110 021
74. Dr S. Krishnan,
81, Sikh Block,
Lady Hardinge Medical
College,
New Delhi - 110 001.
75. Sri T S. Krishnan,
1D Pocket 1,
Mayur Vihar,
New Delhi
76. Sri K. Krishna Rao,
Wood Lands Hotel,
72, Dr. Radhakrishnan Road,
Mylapore,
Madras - 600 004.
77. Sri Krishnamurthy Sankar,
28, Temple Avenue,
Srinagar,
Madras - 600 015
78. Swami Krishnanandaji
Maharaj,
Divine Life Society,
Rishikesh (U.P.)
79. Sri K N Krishnamurthi,
0/2/3, M S Flats,
Ramakrishnapuram,
New Delhi - 110 022.
80. Col M S Krishnamoorthy,
B-3/5, Safdarjung Enclave
New Delhi - 110 029
81. Sri S. Krishnamurthi,
A-67, Nanakpura,
New Delhi - 110 021
82. Sri V Krishnamurthy,
CB/12D, Munirka, Phase II
New Delhi - 110 057
83. Sri B. Kulathu Iyer,
7, "Mohana",
Uttam Co-op. Housing
Society, Chembur,
Bombay - 400 071.
84. Sri S. Kumar Dev,
89, Pandara Road,
New Delhi - 110 003.
85. Sri M.B. Kumaraswamy,
25/24, Old Rajinder Nagar,
New Delhi - 110 060.
86. Smt. Kunjammal
Padhakrishnan,
6, Ramachandra Rao Road,
Nageswarapuram,
Madras - 600 004.

87. Sri R. Lakshmanan,
28, Sector II,
H.M.T. Colony,
Bangalore - 560 031.
88. Sri Lakshminarayanan,
Ganapati Colony,
Sriramnagar,
Madras - 600 018.
89. Sri K. Lakshminarayanan,
16, Wellington Crescent,
New Delhi - 110 011.
90. Smt. Lalitha Jayaraman,
20, South Mada Street,
Srinagar Colony,
Madras - 600 015
91. Smt. Lalitha Srinivasan,
6, South Street,
Sriramnagar,
Madras - 600 018.
92. Sri V. Laxman,
B-124, South Moti Bagh,
New Delhi - 110 021.
93. Dr U Madhavanthy,
12, Shanti Niketan,
Anushakti Nagar,
Bombay - 400 094
94. Swami Madhavanandaji
Maharaj,
Divine Life Society,
Rishikesh (U P.)
95. Sri B. Magudeswaran,
D-7, Lajpat Nagar III,
New Delhi - 110 024
96. Sri K. Mahadevan,
133, Mowbrays Road,
Madras - 600 018.
97. Sri V. Mahadevan,
C-1/81, I.I.T. Complex,
Karagpur.
98. Sri U.K. Mahalingam,
S-176, Greater Kailash I,
New Delhi.
99. Sri V. Mahalingam,
34-D, D D A Flats,
Masjid Moth, Phase I,
New Delhi - 110 048
100. Smt. Mangalam Balan,
D1/7677, Lajpat Nagar,
New Delhi - 110 024
101. Smt. Mangalam Vidyaranya,
1/60, 19th Street,
Nanganallur,
Madras - 600 061.
102. Sri A.S. Mani,
8, Narayan Bhuvan,
Bhandarkar Road,
Matunga,
Bombay - 400 019.
103. Sri A V. Mani,
E-005, Yamunaa Apartments,
New Delhi - 110 019.
104. Sri N.S. Mani,
No 3, DDA - SFS,
Munirka Enclave,
New Delhi - 110 067.
105. Sri N S S Mani,
Vice President,
Toyo Engineering Co.,
New Delhi.
106. Sri K.S.V. Manian,
B.Com. FCA,
Chartered Accountant,
Flat 129, Prasadnagar,
New Delhi - 110 055.

107. Smt. Meenakshi
Chandrasekhar,
377, Arcot Road,
Kodambakkam,
Madras - 600 024.
108. Sri E.N. Murthy,
315, Sheikh Sarai,
Malaviya Nagar,
New Delhi - 110 017.
109. Sri S.K. Murthy,
B-420, Laxmibai Nagar,
New Delhi - 110 023.
110. Sri S.K. Murthy,
A-65, Amar Colony,
Lajpat Nagar-IV,
New Delhi - 110 024
111. Col. S.K. Murthy,
T-7, Slet Circle,
Cantonment,
Delhi - 110 010.
112. M/s M.B. Textiles,
Dindigul,
Tamil Nadu.
113. Sri Nagarajan,
D-29, Green Park,
New Delhi - 110 016.
114. Sri S Nagarajan,
52, Sunder Nagar,
Gokula,
Bangalore - 560 054.
115. Sri R. Nagesh,
987/24, Narasimha Krupa,
I Main, Magadi Chord Road,
Bangalore - 560 040
- 116 Nanganallur Tiruppugazi
Madar Sabhai,
1/60, 19th Street,
Nanganallur,
Madras - 600 061.
- 117 Sri D. Narasimhan,
B-5/159, Safdarjung
Enclave,
New Delhi - 110 029.
118. Mrs. Nagalakshmi,
73/1, Mig Flats,
Ashok Nagar,
Madras - 600 083.
119. Sri M.R Narasimhan,
1, Model House,
Nehru Grounds,
Robertsonpet,
K G F. - 563 122.
120. Mr. N. Narasimhan,
Guru Nivas,
I Main Cross Road,
Seshadripuram,
Bangalore - 560 020.
121. Sri P.C. Narayanan,
B-2/137, Safdarjung
Enclave,
New Delhi - 110 029.
122. Sri A. Narayanan,
133, M.G.R. Street,
Saligram,
Madras - 600 093.
123. Dr. R. Narayanan,
1045, Sector IV,
Ramakrishnapuram,
New Delhi - 110 022.

4. Sq. Ldr. S.T. Narayanan,
Airforce Station,
Jalahalli,
Bangalore - 560 014.
5. Sri T.S. Narayanan,
148, A.G.'s Office
Colony, Anandanagar,
Bangalore - 560 024.
6. Sri V.A. Narayanan, -
G-7, Green Park,
New Delhi - 110 016.
7. Sri G. Narayanaswamy,
1/1, I Floor, I Cross,
5th Main, Maruthi Extn.,
Bangalore - 560 021.
8. Sri H. Narayanaswamy,
249, Sampige Road,
17th Cross,
Malleswaram,
Bangalore - 560 003
9. Sri K. Narayanaswamy,
31/2, C.P.W.D. Quarters,
Besant Nagar,
Madras - 600 090.
10. Sri A. Natarajan,
G/149, Nanakpura,
New Delhi - 110 021.
11. Mr. H Natarajan,
Sundaram,
194, Subbayannapalya,
Bangalore - 560 043.
12. Sri R. Natarajan,
112, Veena Vihar,
Flank Road, Matunga,
Bombay - 400 019.
13. Sri T.K. Natarajan,
Road Research Institute,
D2/13, Andrews Ganj.
New Delhi.
134. Sri T.R. Natarajan,
733, Laxmibai Nagar,
New Delhi - 110 023.
135. Sri U S. Natarajan,
46, Kamdar Nagar,
Madras - 600 034.
136. Sri G.V Neelakantan,
M-25, Observatory
Quarters, Lodi Road,
New Delhi - 110 003.
137. Sri N.S. Neelakantan,
Chembur,
Bombay.
138. Sri T K Nityanandam,
480, Mount Road,
Madras - 600 002.
- 139 Smt. Padma Mahadevan,
13-B/47B, Janakpuri,
New Delhi - 110 058.
- 140 Sri R. Panchapakesan,
19, Jaladarshini Layout,
New BEL Road,
Bangalore - 560 054.
141. Sri S. Paramanandhan,
C-II/65, Moti Bagh,
New Delhi - 110 021.
142. Sri P.R. Pattabhiraman,
Celmedex (P) Ltd.,
Madras.
143. Sri V. Pattabhiraman,
B-5/192, Safdarjung Enclave,
New Delhi - 110 029.
144. Smt. Pattu Ramamurthy S.U.
22, I Cross, Srirampuram,
Bangalore - 560 021.
145. Smt. Ponnu Visvanathan,
1453, AD Block,
Srirampuram,
Bangalore - 560 021.

146. Sri R. Prasanna Venkatesan,
77, North Avenue,
Srinagar Colony,
Madras - 600 015.
147. Sri Radhakrishnan,
Kalathoor Layout,
Gangamma Circle,
Jalahalli,
Bangalore - 560 054.
148. Sri A.S. Raghavan,
340, Basant Enclave,
New Delhi - 110 057.
149. Sri S. Raghavan,
168, M.S.R. Nagar,
Mathikere,
Bangalore - 560 054.
150. Sri S.A. Rajagopal,
R/39, N.D.S.E. II,
New Delhi - 110 049.
151. Sri V.S. Rajagopalan,
A/13/C DDA Flats, Munirka,
New Delhi - 110 067.
152. Sri H. Rajamani,
B-1/15, Safdarjung Enclave,
New Delhi - 110 029.
153. Smt. V.S. Rajalaxmi,
17, 9th Main Road,
Sriramapuram,
Bangalore - 560 021.
154. Sri R.S. Rajan,
4/69, W.E.A., Karol Bagh,
New Delhi - 110 005.
155. Sri V.N. Rajan,
766, 100 Feet Road, HAL.,
II Stage, Indiranagar,
Bangalore - 560 038.
156. Sri D. Rajaram,
BA/4D, D.D.A. Flats,
Munirka,
New Delhi - 110 067.
157. Sq. Ldr. K. Rajaraman,
II/3, Circle Quarters,
Willington.
158. Smt. Rajeswari Bhupal,
F-39, Green Park,
New Delhi - 110 016.
159. M/s. Raji Seshadri,
89, Luz Avenue,
Mylapore,
Madras - 600 004.
160. Sri Ram Balram,
117, Meddow Brook Lane,
Fitchburg, Mass 01420,
U.S.A.
161. Sri B. Ram Das,
215, Greater Kailash,
New Delhi - 110 048.
162. Sri K. Ramachandran,
5, Third Avenue,
Harrington Road, Chetpet,
Madras - 600 031.
163. Sri K.G. Ramachandran,
73, Lodi Estate,
New Delhi - 110 003.
164. Sri K.R. Ramachandran,
36-D, Pocket III,
Mayur Vihar,
New Delhi - 110 091.
165. Sri N. Ramachandran,
H-24, Green Park,
New Delhi - 110 016.

6. Sri P.V. Ramachandran,
Reserve Bank of India,
New Delhi - 110 001.
7. Sri S. Ramachandran,
18, North Boag Road,
T'Nagar,
Madras - 600 017
8. Sri V.A. Ramachandran,
480, Sector IV,
Ramakrishnapuram,
New Delhi - 110 022.
9. Sri S. Ramakrishnan,
751, Laxmibai Nagar,
New Delhi - 110 023.
0. Sri S. Ramalingam,
A-002, Yamuna Apartments,
New Delhi - 110 019.
1. Dr. B. Ramamurthy,
C/o Sri R. Badrinath,
I.A.S.,
Chief Secretary,
Pondicherry.
- '2. Sri B. Ramamurthy,
4/56, W.E.A., Karol Bagh,
New Delhi - 110 005.
- '3. Sri B.M. Ramamurthy,
C-131, Greater Kailash I,
New Delhi - 110 048.
74. Sri N. Ramamurthy,
Pocket EA/277, SFS/DDA,
Hari Nagar,
New Delhi.
75. Sri S.V. Raman,
5, III Avenue,
Harrington Road, Chetput,
Madras.
176. Sri G.V.G. Raman,
B7/92/1, Safdarjung
Enclave,
New Delhi - 110 029.
177. Sri S.K. Ramanathan,
"Srivatsa", A-1/11/4,
23rd Cross St.,
Besant Nagar,
Madras - 600 090.
178. Sri S. Ramanasundaram,
S/o. N. Subramanian,
Ramanashraman P.O.,
Thiruvannamalai, N.A.Dist.,
606 603.
179. Sri Ramaswamy,
NA 501, BEL Colony,
Jalahalli,
Bangalore - 560 013.
180. Sri N. Ramanathan,
2/18, Sarvapriya Vihar,
New Delhi - 110 016.
181. Sri V. Ramaseshan,
652, Sixth Block,
Rajajinagar,
Bangalore - 560 010.
182. Sri V. Ramasivam,
D-118, Gali No.7,
Krishnan Nagar,
New Delhi - 110 029.
183. Sri C.S. Ramaswamy,
50, Beemanna Mudali
Garden St.,
Madras - 600 018.
184. Sri V. Ramaswamy,
7, III Cross,
Link Road East,
Malleswaram,
Bangalore - 560 003.

185. Sri A.S. Ramaswami,
Hirachand Layout,
Jeevanahalli, Cox Town,
Bangalore - 560 005.
186. Sri V. Ramaswamy Iyer,
5, Ramachandra Rao Road,
Nageswarapuram, Mylapore,
Madras - 600 004.
187. Sri K.S. Ramaswamy,
9, "Bhairavi",
Uttam Co-op. Housing
Society, Chembur,
Bombay - 400 071.
188. Mr. R. Ramesh Kumar,
C/o. Sri V. Ramachandran,
H-514, Lakshmi Bai Nagar,
New Delhi - 110 023.
189. Sri R.K. Rangan,
93, Munirka Enclave,
New Delhi - 110 067.
190. Sri G. Ranganathan,
98/1, V Main, XI Cross,
Malleswaram,
Bangalore - 560 003.
191. Sri S.N. Ranganathan,
220, DDASFF, Yusuf Sarai,
New Delhi - 110 049.
192. Sri V.V. Ranganathan,
40, II Cross (Upstairs)
8th Main, Srirampuram,
Bangalore - 560 021.
193. Dr. P.G.K. Rangarathnam,
Parvathi,
88/2, 6th Main Road,
Malleswaram,
Bangalore - 560 055.
194. Sri S.V.S. Rathnam,
73/1, MIG Flats,
Ashok Nagar,
Madras - 600 083.
195. Sri R. Sankaran,
C-202, Yamuna Apartments,
Kalkaji,
New Delhi - 110 019.
196. Sri K.S. Sankaranarayanan
5, Fifth Cross St.,
Karpagam Gardens, Adayar,
Madras - 600 020.
197. Dr. V.S. Sankaranarayanan
16, Balaji Avenue,
Tirumalai Pillai Road,
Madras - 600 017.
198. M/s. Santa Ramakrishnan,
Plot No.1787, Annanagar,
Madras - 600 040.
199. Sri D. Santhanam,
77, Luz Avenue,
Mylapore,
Madras - 600 004.
200. Sri K. Saravanai,
87, Coral Merchant St.,
Madras - 600 001.
201. M/s. Sarojini Raghavachari
13, Sriramnagar, South St.
Madras - 600 018.
202. Bhadrageiri Sarvothama Pai,
27/1, D.T. Temple St.,
Malleswaram,
Bangalore - 560 003.
203. Sri T.K.S. Sastry,
BD/10A, D.D.A. Flats,
Munirka,
New Delhi - 110 067.

204. Sri B.N. Saxena,
Chief Resident Executive,
B.G.G.I.,
New Delhi.
205. Smt. Seeta Sitaraman,
C-16, Birla Nagar,
Porbandar - 360 576.
206. Sri T.V. Seetharaman,
1140, Sector IV, R.K. Puram,
New Delhi - 110 022.
207. Sri T.S. Seetharaman,
17, Siddhi Vinayaka
Apartments, Mithagar
Cross Road, Muland (E),
Bombay - 400 081.
208. M/s. Select Spares,
147, Gurunanak Motor Market,
Kashmere Gate,
Delhi - 110 006.
209. Sri S. Seshan,
43, Ranganathapuram,
17th Cross, Malleswaram,
Bangalore - 560 003.
210. Sri T.S. Sethuraman,
Dubai.
211. Smt. Sharada Balu,
22, Krishnaswamy Iyer
Avenue, Luz Church Road,
Madras - 600 004.
212. Smt. Sharada Vaidyanathan,
106, DDA, SFS Flats,
Hauz Khas,
New Delhi - 110 016.
213. Sri R. Singarasundaram,
A/001, Yamuna Apartments,
New Delhi - 110 019.
214. Sri S.U. Sitaram,
No.3, Sai Nagar Housing
Society, Chembur,
Bombay - 400 071.
215. Sri S.V. Siva,
L-12, Kailash Colony,
New Delhi - 110 048.
216. Sri S. Sivakumaran,
R-100, Greater Kailash I,
New Delhi - 110 048.
217. Sri C.I. Sivasubramanian,
23/210, Lodi Colony,
New Delhi - 110 003.
218. Sri T.P. Sivasubramanian,
J-144, HMT Colony,
Jalahalli,
Bangalore - 560 013.
219. Sri Sridhar Krishnan,
215, DDA SFS Flats,
Yusuf Sarai,
New Delhi - 110 049.
220. Sri Srinivasan,
No.1, "Mohana",
Uttam Co-op. Housing
Society, Chembur,
Bombay - 400 071.
221. Sri K.N. Srinivasan,
2, Yasha Shree,
37th Street, T.P.S.III,
Khar,
Bombay - 400 052.
222. Sri K.N. Srinivasan,
N-118A, Greater Kailash,
New Delhi - 110 048.
223. Sri N. Srinivasan,
D.No.3, U Block,
CPWD Quarters,
Vijayanagar,
Bangalore - 560 040.

224. Sri R. Srinivasan,
Manager EDP BEML,
K.G.F. - 563 115.
225. Sri S. Srinivasan,
C/o. Smt. Lakshmi Mani,
B7/106/2, Safdarjung
Enclave,
New Delhi - 110 029.
226. Srinivasa Ladies Club,
Srinivasan Street,
Mandaveli,
Madras - 600 028.
227. M/s. S. Subbalakshmi
Ammal, 77, Luz Avenue,
Mylapore,
Madras - 600 004.
228. Sri Subbaraman,
No.7, P & T Qtrs.
Rajajinagar,
Bangalore - 560 010.
229. Sri S. Subramanian,
2261, 9th Main Road,
Rajajinagar, II Stage,
Bangalore - 560 010.
230. Sri K. Subbaiah,
Y-20, Green Park,
New Delhi - 110 016.
231. Sri A. Subramanian,
945, Type IV Quarters,
Faridabad.
232. Sri K. Subramanian,
D-106, East of Kailash,
New Delhi - 110 048.
233. Sri K.S. Subramanian,
"Shyama", Uttam Co-op.
Housing Society,
Chembur,
Bombay - 400 071.
234. Sri K.S. Subramanian,
T/14, Green Park,
New Delhi - 110 016.
235. Sri K.V.A. Subramanian,
ID 47, N.I.T.
Faridabad - 121 006.
236. Sri N. Subramanian,
17, Anna Avenue, Adayar,
Madras - 600 020.
237. Sri N.R. Subramanian,
B-43, Nanakpur,
New Delhi - 110 021.
238. Sri R. Subramanian,
12A/1, W.E.A. Karol Bagh,
New Delhi - 110 005.
239. Sri R.V. Subramanian,
N-67, Greater Kailash I,
New Delhi - 110 048.
240. Sri S. Subramanyan,
11, Madhuban,
Bombay.
241. Sri S.B. Subramanian,
60-C, Masjid Moth Phase II,
New Delhi - 110 048.
242. Sri T.M. Subramanian,
M-18, Green Park Extn.,
New Delhi - 110 016.
243. Sri A. Sundaram,
A-109, Yamuna Apartments,
New Delhi - 110 019.
244. Maj. Gen. C. Sundaram
(Retd.), A-1/611,
Azad Apartments,
Sri Aurobindo Marg,
New Delhi - 110 016.

245. Sri G. Sundaram,
N-110, Pratap Buildings,
Connaught Circus,
New Delhi - 110 001.
246. Sri N. Sunderesan,
4, Temple Avenue,
Srinagar Colony,
Madras - 600 015.
247. Sri R. Sundaram,
1, Temple Avenue,
Srinagar,
Madras - 600 015.
248. Sri R. Sundaram,
C/37, N.D.S.E. II,
New Delhi - 110 049.
249. Sri R. Sundaram,
133, Pocket C-1,
Shalimar Bagh,
Delhi - 110 033.
250. Sri Suresh Bhimsingh,
14, North Boag Road,
T' Nagar,
Madras - 600 017.
251. Sri P.A.R. Swamy,
34, 'Bellena'
Chedda Nagar,
Bombay - 400 089.
252. Sri V. Swami,
Batliboi & Co.,
Bombay.
253. Swami Shanmughananda,
Divine Life Society,
Rishikesh (U.P.)
254. Smt. Thailambal Subramanian,
A/204, Yamuna Apartments,
New Delhi - 110 019.
255. Smt. Thankam Ramachandran,
508, Sector VIII,
Ramakrishnapuram,
New Delhi - 110 022.
256. Thevara Thiruppugazh
Arutpa Sabha,
Subramanya Swamy Temple,
Ulsoor,
Bangalore - 560 008.
257. Sri K. Thiagarajan (Indira)
41/2, V Cross,
Srirampuram,
Bangalore - 560 021.
258. Sri P. Thirugnanam,
A Block, Muskam Post,
K.G.F.
259. Thiruppugazh Class,
Malleswaram Rama Mandiram,
East Park Road,
Bangalore - 560 003.
260. Thiruppugazh Class,
BEL Ganésa Temple,
(Pravachana Mandiram)
Jalahalli,
Bangalore - 560 031.
261. Thiruppugazh Class,
540, C.M. Hospital Road,
II Stage, Indiranagar,
Bangalore.
262. Thiruppugazh Class,
Robertsonpet,
K.G.F.
263. Sri R. Thiruvengadam,
A Block, Muskam Post,
K.G.F.

264. Thirumayilai Singaravelar
Thiruppugazh Sabhai,
Vanniar Mandapam,
East Mada Street,
Mylapore,
Madras - 600 004.
265. Sri V. Thyagarajan,
64, Feebridge Avenue,
Stanmore, Middlesex,
HA7/2BH - U.I.
266. M/s. Vaidehi Ramakrishnan,
77, Luz Avenue, Mylapore,
Madras - 600 005.
267. Sri M. Vaidyanathan,
M/45-A, Observatory
Quarters, Lodi Colony,
New Delhi - 110 003.
268. Sri C.S. Vaidyanathan,
C/184, Greater Kailash
Part I,
New Delhi - 110 049.
269. Sri V. Vaiyapuri,
78/7, Old CMO Compound,
Champion Reef Hospital
Road, K.G.F.
270. Vallimalai Satchidananda
Thiruppugazh Sabha,
184, Broadway,
Madras - 600 108.
271. Sri Venkataraman,
7A/72, W.E.A. Karol Bagh,
New Delhi - 110 005.
272. Sri G. Venkataraman,
13, Luz Avenue,
Mylapore,
Madras - 600 004.
273. Sri K. Venkataraman,
T-9, Green Park,
New Delhi - 110 016.
274. Sri K.R. Venkataraman,
Plot 232, 44th Street,
8th Sector, K.K. Nagar,
Madras - 600 078.
275. Sri M.K. Venkataraman,
102, Velacherry Road,
Guindy,
Madras - 600 032.
276. Sri R. Venkataraman (HAL)
28/1, 14th A Cross,
11th Main, Malleswaram,
Bangalore - 560 003.
277. Sri R. Venkataraman (IISc.)
86, Upstairs, Margosa Rd.,
Malleswaram,
Bangalore - 560 003.
278. Sri R Venkataraman
(Kannan)
H-17, Byrappa Block,
Seshadripuram,
Bangalore - 560 020.
279. Sri S. Venkataraman,
13, 14th Cross Road,
Sastrinagar,
Madras - 600 020.
280. Sri S. Venkatesan
(Kamakoti)
60, Salai Street,
Big Kancheepuram.
281. Sri Dr. V. Venkata
narayanan,
C-1/209, Chanakyapuri,
New Delhi - 110 021.
282. Sri K. Venkataramani,
I Floor, Atmaram Dham,
Inside Uttam Co-op.
Housing Society,
Chembur,
Bombay - 400 071.

183. Sri M.Venkataaman,
B.Com.,D.L.
Advocate,
D-30, Saket,
Malaviyanagar Extn.,
New Delhi.
184. Sri Venkatasubramanian,
11, "Bhairavi",
Uttam Co-op. Housing
Society, Chembur,
Bombay - 400 071.
185. Sri V. Venkatesan,
1212, Sector IV,
C.G.S. Qtrs., Koliwada,
Bombay - 400 037.
186. Sri K. Venugopalan,
U-15, Green Park Extn.,
New Delhi - 110 016.
187. Smt. Vijayam Raghavan,
77, Luz Avenue,
Mylapore,
Madras - 600 004.
188. Smt. Vimala Rajaram,
6, I Avenue,
Madras - 600 083.
89. Sri S.Y. Virupakshan,
16/100A, Vikram Vihar,
New Delhi - 110 024.
90. Sri N. Viswanathan,
N-275, Sector 8,
Ramakrishnapuram,
New Delhi - 110 022.
91. Sri P. Viswanathan,
Pocket No.17, D.D.A.,
Shalimar Bagh,
New Delhi.
92. Sri C. Ananthanarayanan,
Revathy Cultural Assn.,
12/470, 14th Road,
Chembur, Bombay - 400 071.
293. Sri K.R. Balasubramanian,
C-11, Sayadri,
Anushakti Nagar,
Bombay - 400 094.
294. Sri Janakiraman,
4/240, Shankar Sadan,
Sion East, Bombay-400 022.
295. Sri G. Kuppuswamy,
D/18, Saraswath,
Anushakti Nagar,
Bombay - 400 094.
296. Sri.D.S. Krishnamurthy,
D/10, N.D.D.B. Campus,
Anand - 388 001, Gujarat.
297. Sri K.S. Subbaraman,
V-37, I Floor,
Ganesh Block,
Seshadripuram, I Main Rd.,
Bangalore - 560 020.
298. Sri H. Subramanian,
S.26, HMT Colony,
Jalahalli,
Bangalore - 560 031.
299. Sri B.M. Sunderesan,
H.301, Yamuna Apartments,
New Delhi - 110 019.
300. Smt. Swarnalatha,
Subramanian (Jolly)
27-G III, Agraharam,
Salem - 636 001.
301. "Ramakatharathnam"
Sri V. Thiagarajan,
5, III Main Road,
Nanganallur,
Madras - 600 061.
302. Sri N.S. Jagannathan,
Editor, Financial
Express, 608, Yamuna
Apartments, Kalkaji,
New Delhi.

Thiruppugazh Anbargal - A Report

Before constructing a house, the land on which it is to stand is developed and before a high dignitary visits a city, the local media and the delegation which precedes him give elaborate details about the visiting VIP. In this way, Lord Chendil Andavan whom Saint Arunagirinathar describes as

Masil Adiyargal Vazhhindra Oor Chendru
Thedi Vilayadi Angane Nindru Vaazhum
Mayil Veerane Chendil Vazhhindra

Perumale

before He decided to settle down in the Capital as Vada Eraka Perumal, desired to spread His divine glories to the people in the Capital through the immortal works of Saint Arunagirinathar which he adorns as a priceless ornament on his shoulders. This divine wish worked through two sincere and earnest devotees, Sri R Narayanan and Sri M Mahalingam who inspired Sri A S Raghavan by their spontaneous approach to him for learning Thiruppugazh songs.

Sri A S Raghavan who had the blessings of Lord Chendil Andavan in his childhood took the request as a divine command and as a devotee who was craving to dedicate all his hereditary music talents at the Lotus Feet of the Lord, acceded to their request, although he knew only a few Thiruppugazh at that time. Thus the seed of 'Thiruppugazh Anbargal' was sown in the middle of 1958 at the residence of Sri G Sundaram. Thiruppugazh Anbargal owe much to Sri G Sundaram who gave all encouragement and assistance to the group for over a decade inspite of the in-

conveniences caused by the classes which often prolonged late in the night.

Although there were quite a number of institutions conducting Hari Bhajans etc. there was only one-Vallimalai Swami Sachchidananda Thiruppugazh Sabha-which was regularly conducting classes and bhajans exclusively with Thiruppugazh, led by the devout couple Sri and Srimathi G Venkatasubramaniam.

With the grace of the Lord, Thiruppugazh songs blossomed with chandams as set out by the Saint and in chaste Karnatic ragas. So far, about 400 Thiruppugazh songs have been set to music in more than 100 ragas in addition to several 'Vaguppukkal' and 'Viruththangal'.

Members desiring to learn Thiruppugazh increased day by day and more and more classes were started in the Capital in various localities.

The ever growing group of Anbargal wanted to offer the Thiruppugazh songs they had learnt, as a Bhajan, and their wish was fulfilled by a full-fledged Thiruppugazh bhajan in 1962 at the Vinayaka Mandir in Irwin Road, which was organised by the devotee, Late Sri V P Iyer who was then looking after the affairs of the temple. This was the first Thiruppugazh bhajan of the Anbargal.

Many people joined the group of Thiruppugazh Anbargal and encouraged them in their activities by their participation and organising bhajans.

The late Sri Devakottai Sundararaja Iyengar, the Kanjeera Vidwan of All India

Radio and a disciple of Sri Dakshinamurthy Pillai, gave all his blessings and encouragement and shared with the Anbargal his experience of the Music platforms. Late Sri Sikkil Ramaswamy Pillai, a Nattuvanar aged 75 years, who was a close associate of the Thiruppugazh Anbargal, used to explain how Thiruppugazh songs were sung in Bharatanatyam and also by the Devadasis at the temple, in his younger days. The advice and guidance of these two veterans helped the Anbargal a long way in shaping their singing of Thiruppugazh in bhajans.

The bhajans of Thiruppugazh Anbargal were well nourished and a strong foundation was laid by the encouragement given by Ramnad Sri Easwara Iyer, the Mridangam Vidwan and Devi Upasakar by his earnest, sincere and continued participation in the bhajans in spite of his various other preoccupations, without expecting any remuneration, although he is a top professional in his field.

Sri K. P. Narayanan, an ardent and loving devotee and a Harmonist, enriched the bhajans by his participation which continues to this day.

It will not be out of place to mention an appreciation in the press on these two accompanists.

'Mridangam is a percussion instrument. Can it produce or add to the melody of a music which casts a whole audience into a trance? One must hear to believe this. Completely immersed in the spell of the moment with eyes closed and tears rolling down his face, Ramnad Easwara Iyer gives Sri Raghavan's *Vruth-*

thams at the bhajan sessions a harmony which draws no line between rhythm and melody, which represents the triumph of musical art. With Sri Raghavan, Sri Narayanan and Sri Easwara Iyer, the triumvirate has perhaps no equal in this generation in leading a choral presentation of Thiruppugazh songs.'

Thanks to the devotion and dedication of Anbargal, Sri Easwara Iyer and Sri Singarasundaram, bhajans are performed on every Shashti and Krithigai at their residences for the past two decades. For the past several years, bhajans are also performed in the Uttara Swamimalai temple on the first Sunday and in the Shankara Vidya Kendra on the second Saturday of every month.

The learning of Thiruppugazh, frequent bhajans, and daily parayanam, helped the Anbargal to develop a new divine life with pure love and 'Avirodham' as taught by Thiruppugazh and thus a self-imposed discipline got into the bhajans and the activities of the Thiruppugazh Anbargal.

The divine blessings drew the Anbargal to have padi vizha in the Hillock which was being developed for constructing the present Malai Mandir. Thus started the padi vizha by the Thiruppugazh Anbargal in 1965.

With the increase in the learners of Thiruppugazh, a desire was expressed to dedicate the Thiruppugazh songs at the Lotus feet of Saint Arunagirinathar as a homage to Him. Thus started the first Arunagirinathar Ninaivu Vizha on 15th August 1965 in the house of one of the Anbargals. The encouragement and bless-

ings given by the late Sri Pranatharthihara Sastrigal, father of our Anbar Sri Subbarama Bhagavathar, helped the Anbargal in a great way to continue the celebration every year

The bhajans and classes drew many devotees and the ladies outnumbered men in their earnestness to learn Thiruppugazh. Their eagerness to learn more and more devotional songs was fulfilled by the Lord by the starting of classes for Abhirami Andhadhi and Abhirami Padikam which were set to music with the divine grace of the Lord by Sri A S Raghavan

By organising bhajans, Padai Vizha and Arunagirinathar Ninaivu vizhas with pure devotion in their hearts, Thiruppugazh Anbargal donated whatever they got through their bhajans and other activities towards the construction of the Uttara Swami Malai temple from time to time. It was later decided to consolidate the funds and donate a lumpsum for a Kalyana Mandapam in the temple complex. Thiruppugazh helped the Anbargal in being able to donate as much as Rs 60,000/- to the temple to form a trust for the construction of a Kalyana Mandapam. Thiruppugazh Anbargal have also donated to the Puja Trust of Uttaraswamimalai temple for the two days of Padai Vizha and Arunagirinathar Ninaivu Vizha, i.e. first Sunday of the year and 2nd October apart from financing these celebrations entirely by themselves

The Anbargal were also able to donate a bell specially brought from Trichur for the temple in one of their functions

The ladies wing of the Thiruppugazh Anbargal followed in helping all good

causes both in cash and kind by conducting bhajans with Thiruppugazh, Abhirami Andhadhi and Padikam. A few of the recipients of such donations are Sri Rajarajeswari temple, Janakpuri, Sri Athirudra Shata Chandi Homam performed under the auspices of Sri Kanchi Kamakoti Peetam, Ramana Kendra, Kamakoti Matam near Jawaharlal Nehru University, Delhi, Makarvahini temple at Hardwar, Thiru Idaikazhi Rajagopurams, Meenakshi temple in Kolinjivadi, Mylapore temple for installing idol of Saint Arunagirinathar, Sri Vaishnavi temple, etc

The lady members also donated a golden Akshara Malai with 51 gold coins containing the inscriptions of the 51 Sanskrit aksharas to the Divine Mother Sri Sharada Devi at Shankara Vidya Kendra as an offering for Her blessings to learn Abhirami Andhadhi and Padikam

Thiruppugazh Anbargal from the Capital participated in the Arunagirinathar festival at Thiruvannamalai. This participation drew the encouragement and blessings of prominent devotees, like the late Sri C N Adishesha Iyer (who took Sanyasa from Sringeri Mahasannidhanam with the name Swami Guhananda), late Sri Thiru Ariyar of Thiruchendur, Pithukuli Murugadas and Yogi Suddhanandha Bharathiar

Thiruppugazh Anbargal also helped in renovating the oldest Thiruppugazh Sabha at Thiruchendur, construction of steps in Vada Chennimalai, Anna Dhanam at Thiruttani on padai vizha day through Vallimalai Swami Sachchidananda Thiruppugazh Sabha

Thiruppugazh Anbargal participated in the Centenary celebrations of Sri Vallimalai Swami Sachchidananda in Madras and also organised a celebration in the capital under the leadership of Sri G Venkatasubramaniam

Taking propagation of the Saint's works as one of their activities Thiruppugazh Anbargal brought out several publications. The Kandar Anubhuti was transliterated in Malayalam, Kannada and Telugu and during the sixth Centenary Celebrations of the saint in 1975 published Kandar Anubhuti in Hindi with commentary by Srimathi Tulasai Jayaram and Kandar Alankaram by Sri V A Devasenapathi

Competitions in Thiruppugazh were also held for children and students and special classes conducted for children for teaching sanskrit slokas along with Thiruppugazh

Kandar Anubhuti was taught to the children of DTEA schools at Lodhi Road Lakshmi Bai Nagar, and Moti Bagh and the children succeeded in learning all the 51 stanzas

Thiruppugazh Anbargal had the privilege of organising the sixth birth centenary celebrations of saint Arunagirinaihar in the year 1975, under the guidance of the present Defence Minister, Hon ble Sri R Venkataraman. With divine grace, Thiruppugazh started reaching every nook and corner of the country through the media of All India Radio, Posts and Telegraphs and the Press

With their sincere and disciplined bhajans and activities, Thiruppugazh

Anbargal gained the best wishes and blessings of great scholars like Vageesa Kalanidhi K V Jagannathan, Pulavar Keeran, Thirumuruga Kripaanandha Variar Sukhabrahmam Ramaswami Sastrigal, Pithukuli Murugadas, Sadharam Swamigal and many others

Thiruppugazh Anbargal visited Sivananda Ashram at Rishikesh many a time and recently participated in the Shashtiabdhapoorthi celebrations of Swami Krishnanandaji Maharaj, Secretary of the Divine Life Society

Thiruppugazh Anbargal also had the good fortune of conducting bhajans in the presence of His Holiness Shankaracharya Swamigal of Sringeri and Kanchi Mutts, and gained their full appreciation and blessings

The love and affection shown by Swami Chidanandaji Maharaj, President of the Divine Life Society Rishikesh cannot be expressed adequately in words

A party of two members of the group Sri A S Raghavan and Sri G Krishnan visited the United Kingdom in 1980 at the invitation of Sree Ganapathy Trust and performed bhajans at ATC Hall, Wimbledon, and a Sangeetha Upanyasam under the auspices of Saiva Munnetra Sangam, Essex

Thiruppugazh Anbargal are grateful to the following institutions in the capital for encouraging them by inviting them to perform bhajans under their auspices

Vinayaka Mandir Committee,
Sri Swaminatha Seva Samaj
Shankara Vidya Kendra

Irwin Road & Sarojini Nagar

Dharmic Samaj
Sri Ayyappa Temple
Delhi Bhajana Samaj and
South Indian Samaj

Thiruppugazh Anbargal who had to move out of the capital on retirement, transfer and on assignments abroad took the propagation work along with them and conducted classes wherever they went and settled. Thus came into being branches of Thiruppugazh Anbargal at several places, Bangalore, Bombay, Madras, Hyderabad, Bhopal, Indore, Toronto (Canada), and Calcutta.

KARNATAKA REGION

Two Thiruppugazh Anbargal who came to Bangalore in 1969 on transfer from Delhi were performing Thiruppugazh bhajans in different localities on important days like Shashti and Krithigai. This blossomed into regular classes which were started by Sri R Venkataraman in 1970, later joined by Sri N R Chidambaram and Sri V Govindarajan and the first Saint Arunagirinathar Vizha with offering of 108 Thiruppugazh songs was celebrated in the same year. Padu Vizha was conducted in the temple of Lord Kumaraswamy in Hanumanthanagar in 1971. Since then, these two important festivals are being performed every year without break. The services of Shri R Chellappa Iyer during the initial years on Harmonium, late Johnson of K G F on Mridangam and presently Shri Kattuputhoor Krishna murthy on violin and Shri V V Ranganathan on Mridangam contribute significantly to enhance the quality of bhajans.

The Anbargal from this region participate in the Saint Arunagirinathar festival

at Thiruvannamalai on 15th August and also in the Padu Vizha at Marudamalai.

Regular bhajans are held on Shashti, Krithigai, Visakam, Moolam, and on the second and third Sundays every month, besides regular classes in Bangalore and Kolar Gold Fields.

MADRAS

As in Bangalore, a Thiruppugazh Anbar couple who moved from Delhi to Madras a decade ago, were instrumental in spreading the Thiruppugazh movement in the city. This took the form of 'Krithika Bhajana Mandal' which is conducting Thiruppugazh classes in different parts of the city, especially for the benefit of ladies under the leadership of Sri V Ramaswami Iyer and Smt Kalyani Ramaswamy Iyer.

The ground for this had been laid earlier by Smt Vasanta Krishnamurthy who had taught Abhirami Andadhi and Padhikam to groups of ladies in the city. Mention must be made of the encouragement and guidance received from the late Sri Muthuswami Iyer, an ardent devotee of Lord Muruga and publisher of the "Thiruppugazh Malai".

Every Tamil New Year Day, a bhajan is performed at Saidapet Senguntharkottam temple. The group also participates in the Saint Arunagirinathar Day being celebrated every year on 26th January at the Flower Bazar, Chennamalleswarar temple. Skanda Shashti is observed for six days with solemn bhajans. On every Shashti, Krithigai and Visakam, bhajans are conducted by the Group.

The Music Academy, Madras has been including Thiruppugazh in their Sadas and Thiruppugazh Anbargal have had the priv-

ilege of taking part in the demonstration and exposition of Thiruppugazh in various Chandams and in Karnatic Ragas In the last Music Session at Music Academy, Krithika Bhajana Mandal rendered Thiruppugazh songs as a choral group & gained appreciation from eminent sangeetha vidwans assembled there

BOMBAY

It looks as though, before taking His abode in Bombay as the Lord of Thiru Chembur, He decided to arrange for a batch of devotees who could sing His praises as contained in Thiruppugazh The Thiruppugazh movement made its debut in Bombay in 1971, when Sri V Govindarajan who had earlier learnt Thiruppugazh in Delhi started classes to meet the earnest requests of devotees This was followed in 1973 by Sri & Smt G Balasubramaniam and Sri A S Mani who conduct classes in different localities Apart from conducting bhajans on important days like Shashti, Krithikai, Thai Poosam, Vaikasi Visakam, etc, the Anbargal conduct Padi Vizha on 26th January every year in the Thiruchembur temple and Saint Arunagirinathar Vizha on 15th August

HYDERABAD/SECUNDERABAD

Thiruppugazh classes were started in the twin cities in 1971 by one of the Anbargals Sri A L Krishnamurthi Bhagavathar who went on transfer from Delhi to Hyderabad Thiruppugazh bhajans are performed every Krithikai day at the Shanmuka temple at Kalasiguda Padi Vizha is being celebrated every year since 1971 on 31st December-1st January in Skandagiri in Hyderabad Saint Arunagirinathar Ninaivu Vizha is also being celebrated on 15th August every year

BHOPAL/INDORE

Thiruppugazh classes were first started in Bhopal and Indore by Sri A L Krishnamurthi Bhagavathar, who had by then shifted from Hyderabad Since 1978, Saint Arunagirinathar Ninaivu Vizha is being celebrated on 15th August every year Bhajan is being conducted at the Seven Temples complex, Piplani on every Krithikai Day At present classes are being conducted by Smt Ranganayaki Narayanan

CANADA - TORONTO

A devoted Anbar couple Sri A G Krishnan and Smt Tara Krishnan were in Canada for a year and half during 1982-83 During their stay Smt Tara Krishnan conducted Thiruppugazh classes in Toronto for the benefit of Tamil knowing people settled there A nucleus of Thiruppugazh Anbargal has been formed in Toronto to continue the good work started by this illustrious couple who have since returned to India

CALCUTTA

Here again on the foundation laid by Smt Vasanta Krishnamurthy who had taught Abhirami Andhadhi, Padhikam and Thiruppugazh in classes organised by the Shankara Hall, Thiruppugazh held its roots firmly by the sincere and devoted services of Sri Chellappa Iyer and Sri Ramachandra Iyer, President of South Indian Bhajan Samaj, Calcutta In fact, Sri Ramachandran was instrumental in forming Thiruppugazh Anbargal Branch in Calcutta, Bhajan Samaj The classes are now held in various parts of the city and Smt Mangalam Mani,

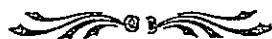
widely popular in Carnatic Music platform, is now devoting most of her time in teaching Thiruppugazh in these classes. After the formation of the branch, nearly four years ago, the classes have been attracting more aspiring students

The love, affection and blessings bestowed on Thiruppugazh Anbargal by Holy Saints are remarkable and it is their blessings and the divine grace of the Lord of Thiruppugazh that have brought them to this Silver Jubilee Celebration Platform, with their 25 years of uninterrupted service for the divine and cultural arts through

Thiruppugazh and other works of Saint Arunagirinathar

It is the aim and object of Thiruppugazh Anbargal to convey the message of Saint Arunagirinathar all over the world and also preserve the divine and cultural heritage of India with pure love and thus qualify themselves as true disciples of great Saints and Gurus of India

Thiruppugazh Anbargal request one and all to give their assistance and co-operation in this great endeavour to develop divine life with pure love and 'Avirodha'

Details of Thiruppugazh Classes conducted Regularly at Various Places

<i>Place</i>	<i>Venue</i>	<i>Day</i>	<i>Time</i>
NEW DELHI	Classes conducted by Sri A S Raghavan		
	Ramana Kendra Institutional Area	Sundays	9-30 A M
	Lodhi Road		
	A-67, Moti Bagh (South)	Fridays	7-00 P M
	A-210, Yamuna Apartments, Alaknanda,		
	Kalkaji	Saturdays	5-00 P M
	Classes conducted by Smt Tara Krishnan for ladies		
	B-7/D, DDA Flats, Munirka	Mondays	11-30 A M
	C-142, DDA Flats, Saket	Tuesdays	11-30 A M
	G-44, Green Park (Main)	Wednesdays	11-30 A M
	60 C, DDA Flats, Chirag Delhi,		
	Masjid Moth	Thursdays	11-30 A M
	74, National Park, Amar Colony	Fridays	11-30 A M
	Classes conducted by Smt Lakshmi Kumari Lakshminarayanan for ladies		
	358, Laxmibai Nagar	Mondays	11-30 A M
	A-55, Indrapuri	Tuesdays	11-30 A M
	4, Jain Mandir Road	Wednesdays	11-30 A M
	7-A/72 or 12/1 Western Extension Area		
	Karol Bagh	Thursdays	11-30 A M
	C-6/21/1 DDA Flats, Safdarjung Dev Area	Fridays	11-30 A M

BANGALORE	Classes conducted by Sri R Venkataraman		
K G F	Ram Mandir, East Park Road Malleswaram	Sundays	11-00 A M
	Pravachana Mandiram, Ganesh Temple		
	BEL Colony, Jalahalli	Tuesdays	6-30 P M
	540, Chinmaya Mission Hospital Road		
	Indiranagar I Stage	Thursdays	6-00 P M
	No 148, AG s Office Colony		
	Anand Nagar	Moolam days	6-30 P M
	Sri Sanathana Dharma Sabha		
	6th Cross, Robertsonpet		
	Kolar Gold Fields	Fridays	6-30 P M
MADRAS	Classes conducted by Smt Kalyani Ramaswamy		
	5, Ramachandra Rao Road		
	Nageswarapuram, Mylapore	Mondays	11-00 A M
	Classes conducted by Smt Lalitha Srinivasan		
	T3, III Avenue, Defence Complex		
	Ashoknagar	Tuesdays	11-00 A M
	6, South St , Srinamnagar	Thursdays	11-00 A M
	Classes conducted by Smt Bhagirathi Bhagarajan		
	10, III Trust Cross St Mandavelipakkam	Tuesdays	11-00 A M
	Classes conducted by Smt Alamelu Chandramouli		
	Community Hall Central Govt	Wednesdays	11-30 A M
	Employees' Quarters Indira Nagar		
	Classes conducted by Smt Indira Krishnamoorthi		
	Plot No 787 No F-132, Anna Nagar	Wednesdays	11-00 A M
	Classes conducted by Smt Alamelu Santhanam		
	Srinivasa Ladies Club, 28, Srinivasan Street		
	Mandaveli	Wednesdays	12-00 noon
BOMBAY	Classes conducted by Sri A S Mani		
	CGS Quarters, Koliwada	Tuesdays	6-30 P M
	Classes conducted by Smt Rajalakshmi V Iyer		
	301, Rama Sadan Off Shimpoli Road		
	Factory Lane, Borivili	Tuesdays	
	Classes conducted by Smt Rajalakshmi Balasubramaniam		
	5, Bhairavi, Uttam Co-op Society, Chembur	Wednesdays	
	Classes conducted by Smt Kalyani Raghavan		
	Malax Bhuvan Chedda Nagar	Thursdays	
	Classes conducted by Sri G Balasubramaniam		
	5, Bhairavi, Uttam Co-op Society Chembur	Saturdays	6-30 P M

ஆனை வரும் முன்னே !

ரா. கணபதி

திருமாளின் இரு நாயகியருள் ஸ்ரீ தேவியின் அளவுக்கு பூதேவி போற்றப்படுவதில்லை கண்ணனின் ஏராளமான பத்தினியருள் குறிப்பாக ருகமணி, ஸதயபாமை இருவருமே போற்றப்பட்டாலும் இவர்களில் ருகமணியின் அளவுக்கு பாமை சிறப்பிக்கப்படுவதில்லை இவ்வாறே முருகனை வலன் தேவஸேநா ஸமேதன என்ற போதிலும் இவர்களில் வளளி பெற்றுள்ள ஏற்றத்திற்குத் தொலைவில்தான் எங்கே காநிற்கிறாள் தெய்வயானை

அருணகிரிநாதரும் எண்ணிலாத் திருப்புகழ்களில் வளளியமமையின் பெருமையைத்தான் விதவிதமாகப் பாடுகிறார்களெனடியார்கள அந்தக் கண்ணன் சிரமம் ராதையின் அடி கீழ்ப் பணிவதாகப் பாடுவது போல, ஆறுமுகனை இந்தக் குறம்களின் பாதங்களில் நமஸ்கரிப்பவனாகக் கூடச் சித்தரிப்பாரா அருணகிரி

“இதனுறு குறம்கள் இருபாதம்
பரிதத சேகர” (அருத்தி)

ஆனாலும்—இது சாதாரண “ஆனாலும்” அல்ல, வெகு சிறப்புப் பொருந்திய “ஆனாலும்” ஆகும் ஸாக்ஷாத் செவவேட பரமனே அருணகிரிநாதரைப் பாடத் தூண்டி, “முத்தைத் தரு” என்ற முதது, மொழி எடுத்துக் கொடுத்தவுடன் அவரையாரைத் துதித்தாரா? தெய்வயானையைத் தான் !

திருப்புகழின் தொடக்கமே அவளில் தான் “முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை அத்திககிறை” என்பதாக முத்தையனை தேவஸேனாபதியாகவே முதற்கண் போற்ற ஆரம்பிக்கிறா

“அத்தி” என்றால் “ஹஸ்தி”, அதாவது ஹஸ்தத்தை (கையை, துதிகையை) உடைய ஒரே விலங்கான யானை தெய்வயானையனையைத்தான் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறா “தெய்வயானையின் நாயகனே” என்பதை “அத்திககிறை” என்கிறா

முத்துப் போல அமைந்த ஒழுங்கான பறகளால் நகையொளி பரப்பும் தேவஸேனையின் பதி என்று பொதுவாக இவ் வரிக்குப் பொருள் சொல்கிறார்கள்

செஞ்சொல் அருணகிரி செவவான உருவனைப் போற்றத் தொடங்குகையில் வெணமுத்தைக் குறிப்பிடுவது ஸதவ நிறைவைக் குறிப்பிடவேயாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள்

முருகனே அடியெடுத்துக் கொடுத்த இந்த முதல் திருப்புகழின் முதல் எழுத்தும் அவள் பெயரைப்போலவே “மு” வாக இருப்பதற்கும் பல விசேஷண்கள் சொல்கிறார்கள் “மு” என்பதிலேயே ஓமகாரம் அடங்கியிருப்பதைத் திருமுருக கிருபானந்த வரீரியார் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுகிறா அதாவது “மெய்யின் இயக்கம் அகர மொடு சிவனும்” என்ற தொல்காப்பிய குத்திரப்படி எல்லா எழுத்திலுமே ‘அ’ காரம் கரைந்திருக்கிறது எனவே “மு” வுள்ளும் அகாரம் ஸுக்ஷ்மமாக உள்ளது அதில் ‘ம வும் ‘உ வும் சோந்திருப்பது வெளிப்படை ஆக ஒமகாரத்தில் அடங்கியுள்ள அ-உ-ம, ‘மு’ விலும் இருக்கிறது

முதற் குறளிலேயே திருவள்ளுவர் தமது அனனை ஆதியின் பெயரைக் குறிப்பிட்டார

போல, அருணகிரியும் தம் அனனை முததம் மையை இவகு நினைவு கூர்கிருர் என்றும் அவர் எடுத்துக்காட்டுகிருர்

“முததைத்தரு பத்தித்திரு நகை” கரு இன்னோர் அரத்தமும் கொள்ளலாமோ என்று தோனறுகிறது முததியைத் தருவ தான பகதி நிறைந்த திருநகை, என்று ஏன பொருள் கொள்ளக் கூடாது? அப்படிப் பட்டபகதியை, அனபை, காதலை நமக்கும் அருளும் திருநகை என்று கூட “பத்தித் திருநகை” யை விரித்துக் கொள்ளலாம்

பரம்பொருளுடன் “இதய வாரிதிகளுள் உறவாகி எனதுளே சிறக்கும்” ஞான முகதியை வேண்டிய அருணகிரி அதற்கு உபாயமாக “எதிரிலாத பகதி” யைத் தானே சொல்கிருர்? எனவே முகதியைத் தரும் பகதியை அவர் எடுத்த எடுப்பிலேயே சொல்லியிருக்கக்கூடும் தானே?

ஒரு திருப்புகழிலே தெய்வயானையையும் அவர் முகதிவல்லியாக வாணித்திருக்கிருர் அழகும் பகதியும் ததும்பும் அமுதவாகு

“முதது வண்ண வல்லி சிதரவண்ண வல்லி முததி விண்ண வல்லி மணவாளர்”

(கட்டமனனு)

“முததி விண்ண வல்லி”—விண்ணுலகக் கொடியாதலால் அவள் விண்ண வல்லி ஆனால் பரம பகதரும் மகாஞானியுமான அருணகிரி இனப கேளிகைக் லோகமான இந்த விண்ணுலகை (ஸ்வாககத்தை) பேரானந்தபத்மான மோக்ஷலோகம் (முகதி) என்று ஒரு நாளும் எண்ணியிருக்க மாட்டார் எனவே “முகதி” என்ற அடைமொழி ‘விண்ண’ வைச்சேராமல் ‘வல்லி’

யையே சேரும் தெய்வானை முகதிவல்லி விண்ணவல்லி இரண்டும் ஆவாள

வள்ளி மணாளாக ஐயனை வாணிப பதில் எத்தனையோ சிதர விசிதரங்கள் காட்டும் “திருப்புகழ்” அந்த அளவுக்கில் லாவிடினும், நெஞ்சையளரும் நனிவாசகங்களில் தேவயானையுடன் அந்த தேவதேவன கொண்டிருந்த உயிரன்பையும் ஆங்காங்கு காட்டாமலில்லை அவளை இந்திரனும இந்திராணியாம் சசியும் அருமைக்கிட்டு வளர்த்தது, கனக நாட்டில் கற்பகக் காவில் இந்திரனின் ஐராவதத்தால் அவள் சீராட்டப்பட்டுத்தானே தெய்வயானை என்றும் குஞ்ஜரி என்றும் பெயர் பெற்றது ஆகியனவும் திருப்புகழ்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது

“பெருகு மத் லாளித

கரியென பரசண்ட வாரணப

பிடி தனை மணந்த சேவகப் பெருமானே”

(கறை படுமுடம்பு)

“தேவகுஞ்ஜரி பாகா நமோ நம்”

(நாதபிந்து)

“வா ன பைந்தொடி வாழவே நமோ நம்”

(போதகந்தரு)

சொல்லழகும் பரேமை யெழிலும் சொட்டும் இவற்றைப் பாருங்கள், “இபமின் சோககை நழுவாவகை பிரியங்காட்டு முருகோனே”

(முகிலா மெனும்)

“திகழ கற்பகமிட்ட வன கனகத் திருவுக்கு உருகிக் குழைமார்பா” (தகைமை தனியில்) “கண்டொத்தன மொழி அண்டத் திருமயில் கணத்தது” அழகிய திருமார்பா” (‘வஞ்சத்துடனெரு’) ‘கண்டொத்த மொழி’

எனபது தேவகுஞ்ஜரியின் கறகண்டை நிகாதத வாககைக் குறிப்பது "அண்டத் திருமயின்" அதாவது தேவலோக மயில் போன்ற தெய்வயானையின் பாவை மயில் வாஹனனின் திருமார்பில் தத்தியபடி இருக்கிறதாம் !

'காரணமதாக எனத் தொடங்கும் திருப்புகழில் ஆரமுதமான தந்தி மணவாளா' என்று விளிக்கப்படுகிறன சோலைமலைப் பெருமான

ஹஸததை உடையதால் ஹஸதியாவது போல, தந்ததை உடையதால் தந்தி என்றும் யானைக்குப் பெயருண்டு இவள் ஆரமுதமான தந்தியாம் திருமாவின் கண்களிலிருந்து பெருகிய ஆனந்தபாஷ்பத்திலிருந்து உத்பவித்த இரு நங்கையரில் அமுதவலி எனபவளே பிற்பாடு தெய்வயானையானவள், ஸுந்தரவலி குறவளளியானாள் அமுதவலி ஆரமுதமான தந்தியாகிறாள்

ஓர் அரிய சலன சிதரமே விரிகிறது "வந்து வந்து" என்று தொடங்கும் திருப்புகழில் திருப்பரங்குன்று குகையில் குகைகை கூடுவதற்காக தெய்வயானை யானை போலவே கனவேகமாக வந்த வேகத்தில் யமனே கதிகலங்கிவிட்டானாம் அப்படி வந்தவள் பரிபூரண திருபதி அடைவதற்கு அவளது திருமார்பில் எத்துணை நேரம் சாந்திருக்க வேண்டும் ? அவ்வாறு போதுமென்ற அளவுக்கு அவளது வஷஸ்தலத்தை "அலம் புரிந்திருக்கிறாள்" ! "அலம்" என்றால் "போதும்" "அலம் புரிதல்" எனபது எத்தனை அற்புதச் சொற்றொடர் !

"அந்தகன் கலங்க வந்து

கந்தரம் கலந்த சிந்துரம்

சிந்துவந்து அலம்புரிந்த மார்பா'

[கந்தரம்-குகை, சிந்துரம்-(தெய்வ)யானை] வலி நாயகனாகவும் தேவஸேநா காந்ததனாகவும் அடுத்தடுத்தே அப்பனைக் காட்டும் அருமையான திருப்புகழ் வாசகங்கள் பல

"சிந்துரமின் மேவு போகக்கார
விந்தை குறமாது வேளைக்கார"
(முந்து தமிழமலை)

"தினை வன மானும் கனவன் மானும்
செறிவுடன் மேவுந் திருமார்பா !"
(கலைமடவார)

பொன்னாடு எனப்படும் கனகலோகமாம் உம்பருலகின் வனமானதலால் குஞ்ஜரியைக் "கனவன்மான்" என்கிறாலளிதப் பாங்கினால் மானாகவும், மயிலாகவும் கூறப்படுவது உயர் நங்கையர் யாவருக்கும் உள்ள சிறப்புத்தானே ? இவற்றோடு யானையாகவும் அதிகம் கூறப்படுவதுதான் தேவஸேனையின் அலாதிச் சிறப்பு !

வளளி, மானெனவே வெகுவாகப் பேசப்படுவாள அந்த மானையும் இந்த ஆணையையும் அருணகிரியார் சோத்துப்பாடும் இன்னொன்று,

"வடிவினாய்க, ஆனைதனாய்க, எங்கள்
மானின் மகிழு நாயக"
(தறையின்)

அழகு வடிவினாள் தலைமை கொள்ளதால் ஐயன் "வடிவின் நாயகன்" ஆகிறான் தெய்வயானையின் பதி 'ஆனைதன் நாயகன்' ஆகிறான் 'எங்கள் மான் தான் வளளி' "தேவஸேநாபதி" என்று மாகதிரம் matter of fact-ஆகப் பெருமானை "ஆனைதனாய்க" என்று சொல்லி விட்டு, "வலி ரமணன்"

என்று இனிப்புக கூட்டி "மானின் மகிழு நாயக" என உடனே சொல்வது இரு நாய கியரிடையும் பெருத்த வித்தியாசம் காட்டு வதாகத் தோன்றுகிறது, இதைப் பன் மடங்காக்குகிறது வள்ளியை "எங்கள்" மான் என்று உறவு கொண்டாடிக் கூறுவது!

சுற்று சிந்தித்துப் பாராததால் காரணம் புரிகிறது நம்மோடு மண்ணுலகில் மானுட மாய வாழ்ந்தவன் வள்ளியே மானுடருக் குள்ளும் குலத்தில் இழியராகக் கருதப்படும் வேட்டுவச்சியாக இருந்தவன் அதனாலே அவளிடமும், இப்படிப்பட்ட ஒரு மானுட ஜீவன் முருகனிடம் காட்டிய ஆராத் தீராத பகதியிட்டமும், இவளிடம் அந்த "தேவச் சொக்கச் சக்கரவாத்திய பெருமாள்" சுரந்த பேரருளிட்டமும், நமக்கு ஏற்படும் அன்பு ஈடுபாடும் வியப்பும் தேவராஜ குமா ரியான குஞ்சுரியிடமோ, அவளது பகதியி டமோ, அவளுக்கு அவன் புரிந்த அருளிட மோ உண்டாவதில்லை, வேலன்-வேடன்-வேங்கை-விருத்தனெனச் சுவை மிக்க கதையாக மலரும் காதலும்-வள்ளியுடைய தேயாதலால் அவளிடம் நமது ஒட்டுதல் பின்னரும் அதிகமாகிறது

யானையாகச் சொல்லப்படும் விண்ண வா கோமகளுக்கு கம்பீரம் அதிகம் அது நம் அன்பை, விட, மரியாதையையே அவளிடம் பெரிதாக உண்டாக்குவது உளம் பொங்கிய எளிய பகதி, விதிகளும் காமபிரயமும் மிக்க வேத வழிபாடு இரண் டுக்கும் உரியவன் குமாரஸவாமி இவ விரண்டுக்கும் முறையே உருவகம் போலி ரூபப்பவர்களே வள்ளியும் தேவயானையும், வேத வழிபாட்டின் கம்பீரத்துக்கு உரிய மகத்துவம் தேவயானைக்கு நிச்சயமுண்டு அது மரியாதை செய்கையில் நம்மிடம் உண்டாகும் அடக்கம் என்ற அரும் பண

பின் அநுபவ இனப்பத்தை நமக்குத் தருவது அன்பில் ஒட்டி இழைய விருமபும முருகனை "ஸுபரஹ்மணய" என மரியாதை செயது அடங்கி நிற்கும் ஆனந்தத்தை நாம் அனு பவிக்கும் போது அவனது தாம் பத்தினி யாகப் பக்கத்தில் நிற்பவன் தெய்வயானை முதலில் மரியாதை ஒதுக்கம் ஏற்பட்டு பிறகு அன்பின் நெருக்கம் பிறந்தாலே, பெரும்பாலான மானுடாக்கு உயநெறியான "பய பகதி" உண்டாகுமென்றே போலும், முதல் படைவீடான பரங்குன்றில் வேத விதிப்படி தேவகுஞ்சுரியை மணம் புரிந்து கொண்டு அவளோடு மாததிரம் எழுந்தரு ளியுள்ள கந்தவேள ஐந்தாம் படைவீடாம் திருத்தணியிலேயே வள்ளியைக் களவு மணம் செயது கொண்டிருக்கிறான்

இங்கே இன்னொன்று கவனிக்கத்தக்கது இரு தேவியரும் உடனிலலாது பால் முருகனாகவும் பழனியாண்டியாகவும் ஸவாமி விளங்கும் தலங்களுண்டு, இரு வரும் இருமருங்கு சூழ அவன் காட்சி தரும் ஸந்திதிகளும் உண்டு ஆனால் தேவயானை யினறி வள்ளி சமேதனாக மட்டும் அவன் எங்குமே இல்லாதிருக்க, முதற்படை வீட்டி லேயே வள்ளியிலலாமல் தேவஸேநா சமேதனாய் மாததிரம் விளங்குகிறான் சூர ஸமஹாரம் ஆனவுடனே அவனால் விண் ணரசு மீளவும் அளிக்கப் பெற்ற அமரேந திரன் தன் அருமை மகளை அவனுக்கு ஈந்தான் இதன் பின் சில ஆண்டுகளுக் குப் பின்னரே முருகன் வள்ளியை மணம் கொண்டான் இந்த இடைக்காலத்தில் அவன் தேவஸேநாபதியாக மட்டுமே இருந்திருக்கிறான்

வேத வேதியங்களின் கம்பீர சாஸ்திரிய ஆராதனைக்கு தேவானையையும், எளியரில்

எளியரின சட்டதிட்டமற்ற இதய நேசத்
துக்கு வளளியையும் உருவகமாகியது
போலவே பல இடங்களில் திருப்புகழ் பாடு
கிறா அருணகிரி

“அருமா மறை போராகள துதித்திரு
புகா வாரண மாதுதனைத் திக-
முனி சோ குழல மேவு குறகதியை
அணைவோனே
(கருவாகி யெ)

எளிய வளளியின் பாதத்தில் அவளி
னும் எளியனாகி முருகன விழுவது போல
தேவானையின் பாதத்தில் விழுந்ததில்லை
அதாவது அனாபுக்கு அவன் அடிமையா
வது போல சாஸ்திரத்துக்கு அடிமையாகி
விடுவதில்லை அவனது இதயத்தில் இரண்
டுக்கும் இடமுண்டு, என்பதைத்தான் பல
மேற்கோள்களில் வளளி போலவே தேவா
னையும் அவனது திருமார்பில் இழைவதாக
மேலே காண்கிறோம் இனி, திருப்புகழ்களைக்
சுற்று ஊன்றிப் பாராதால், அவனது சிரசு
தைத்தன் பதத்தில் பெறும் ஏக போககியம்
வளளிக்கேயிருந்தாலும் அவனுடைய புயத்
தின் அணைப்பைப் பெறுவதில் குஞ்ஜரி
அவனை விஞ்சுகிறாளு என்று தோன்றுகிறது
புஜத்தின் அணைப்பு ரக்ஷணையாக காட்டு
கிறது முருகன வேக சாஸ்திர-ரக்ஷகன்

முன்பே கண்ட “இதனுறு குறம்களிரு
பாதம் பரித்த சேகர” னைச் சேரவே “மகபதி
தரவரு தெய்வயானை பதி கொளாறிரு புய”
என்று போற்றுகிறா அருணகிரி, “அரிசன்
வாடை” திருப்புகழில் “குறம்கள பாதச்
சேகர, சொக்கக் கிளி தெய்வயானைக்கே
புய வெறபைத் கருவோனே என்பதாக
அவனது புஜ அறுபோகம் தேவலேனை
யின் தனியுரிமை என்கிறதே போல “தெய்வ
யானைக்கே” என்கிறா

“அந்தகன் வருந்தினம்” திருப்புகழில்
குஞ்ஜரி குயம் புயம் பெறுபவனாக ஐயனைச்
சொல்கிறா “சா சிறக்கு மேனி” யில்
ஷண்முகனுக்கு உள்ள ஈராறு தோள்களில்
ஆறு மட்டுமே அவனது இதரச் செயல்களை
யெல்லாம் செய்வது போலவும், மீதமுள்ள
ஆறு கரங்கள் தேவானைக்கு ஸுகம் தர
மட்டுமே இருப்பது போலவும் சூசனையாக
உணர் ததுகிறா ,

“தெய்வயானை தொள
பூணியிசைசயாறு புயா, புயாலுள
பெருமானே”

“நெற்றி வெயாததுளி” திருப்புகழில்
நடனமாடும் சொல்லில் “கற்பநகரக் களிற்
ளித்த மாதனை பொற்புய” என்கிறா

புஜத்தைப் போற்றுவதன் உட்பொருள்
என்ன? கம்பரும் ஏன் ஸ்ரீராமன் திருவுரு
வைச் சொல்கையில் முதலில் “தோள
கண்டார தோளே கண்டார” என்கிறா?

புஜம்தான் ஆண்டவனது கரியா சகதி
யைக் காட்டுவது என்பதால்தான்

முருகனது கரியா சகதியே தெய்வ
யானை, இச்சா சகதி-வளளி, ஞான சகதி
வேல

“சகதி வேல” என்பதாக வேலாயுதத்
தைச் சொன்ன போதிலும், பொதுவாகச்
செயலையே (கரியையே) சகதியோடு
பொருத்தி நினைக்கிறோம் காரியத்திற்
னுள்ளவனையே சகதன் என்கிறோம்

இதனால் தானே என்னவோ, எந்த
தேவனையும் அவனுடைய சகதியான தேவி
யை நீக்கித் தொழலாகாது என்ற விதிக்
கிணங்க அருணகிரி “திருப்புகழ் தொடங்

கும போதே முருகனது சகதியாக முதற
கண நினைக்கத் தக்க அததிக்கு இறையாக
வே அவனைத் துதிககிருா

இன்னொன்றும் தோனுகிறது, அவ
ளது யானைத் தொடாபு அவனை முதல வழி
பாட்டுக்குரிய யானைமுகனுடன் ஒன்றாக
வைத்து நினைக்கத் தூண்டுகிறது "நல்ல
சகதிகளை தேவஸேனை என்று உருவகப்
படுத்தி அவற்றின் தலைவனாக முருகனைக்
கொண்டதில் அவன் தேவ-ஸேனாபதி
ஆனான் இந்தப் பெயரைக் கொண்டே
பௌராணிகர்கள் அவனை தேவ ஸேனா-
பதி ஆக்கி, தேவஸேனை என்று ஒரு
பெண்ணை உண்டாக்கி விட்டார்கள்
'தேவஸேனை' பேச்சிலே திரிந்து தேவ
யானை' ஆகி, அதைத் தொடர்ந்து அவள
யானையால் வளர்க்கப்பட்டதாகவும் கதை
கட்டப் பட்டு விட்டது என்று ஆராய்ச்சி
யாளர்கள் கூறுகிறார்கள் கதையாலும்,
கற்பனையாலும், நனவுகள் என்று சொல்
லப்படும் உண்மைகளை விட ஆழமாக நம்
உள்ளத்தில் சென்று உயரநுபவங்களைக்
கிளறிவிடும் அநேக விஷயங்களில் ஒன்றாக
நிலைப்பட்டு விட்டாள தெய்வயானை நிதய
ஸதயத்தையே தொடர் விட்ட அருணகிரி
அவனை யானையாகப் பாடியிருப்பது நமக்
குப் போதுமானது இதில் வினைநத விநா
யகத் தொடாபுடன் அவர் அவனைப் பாடும்
திருப்புகழ்கள் இருக்கின்றன

"தெய்வயானைக் கிளைய, வெள்ளை யானைத்
தலைவ,

தெய்வ-யானைக்கினிய பெருமானே
(உய்ய ஞானத்து)

விநாயகனையே 'தெய்வயானை' என
கிருா அவனுக்கு இளையன் இவளுக்கு
இனியயுமை

"ஆதி விநாயக

ரிளைய நாயக, காவரி நாயக

வடி வினாயக, ஆனைத்ருயக

(தறையின்)

கிரியா சகதியான தேவானை ஞானப்
பெருந்தெய்வமாம விநாயகனைப் போல்
யானைத் தொடாபு கொண்டிருப்பதால்
ஞான சகதியாகவும் ஆங்காங்கு திருப்புகழ்
பெறுகிறான் "நீல மஞ்சான குழ' வில்
தேவானையுடன் முருகன் இனபுற்றிருப்ப
தை நீளச் சொல்லும் அருணகிரி அவனை
"மகி ஒன்றும் ஆனை' எனகிருா "களளக்கு
வாறபை" யி ட முருகனைத் "தௌளத்தி
சோப்ப" என்று அறபுதமாக அழைக்கிருா
தௌளிய அறிவுடைய அததி தௌளத்தி
விநாயகனை வாணிப்பது போலவேயல்லவா
இருக்கிறது? இன்னும் ஒன்று, நெஞ்சை
உருக்கி விடுவது,

'கனக நாடு வீடாய கடவுள யானை

வாழவான

கருணை மேருவே தேவா பெருமானே,
(அலகின் மானு)

கண நாதனுக்கே உரிய பெயரான
'கடவுள யானை' எனபதைக் குஞ்ஜரிக்குப்
பட்டாச் செய்து கொடுத்திருக்கிறது என
வே தொடக்கத் திருப்புகழைப் பெறவும்
பாத்தியதை பெற்று விடுகிறான்

ஞான சகதன் ஞானத்தின் தன்னந்
தனி நிலையில் இருப்பது மாததிரமன்றி:
பலப்பலவான அகிலாண்ட காததனாக
கரியா சகதியுடன் திகழவதுதான் இறை
வன் புரியும் பெரிய சித்து வினையாடல்
இதை மனத்தில் கொண்டே, ஞானத்தை
கரியைக் கு இழுக்கும் தேவானையை

'மோஹினி' என்றும், ஆயினும் அவளுக்கு வசப்பட்டு விடாமல் அவளைத் தன் வசமாகக் கிழித்தவாறே கரியை புரியும் அந்தச் சித்தது விளையாட்டுக்காரனைச் 'சித்தன்' என்றும் பாடுகிறார், "வாக்குழலை" என்று தொடங்கும் திருப்புகழில்

"ஏரணி நறகுழலை ககனச்சசி
மோஹினியைப் புணர் சித்த".

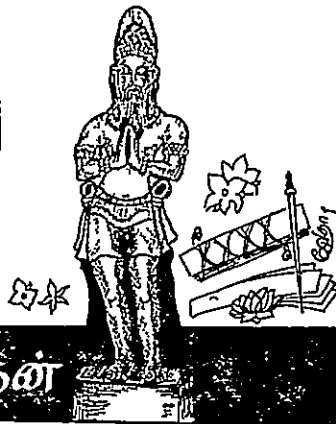
மணியோசை முன்னேயும், ஆனை பின்னேயுமாக இல்லாமல் தெய்வத் திருப்புகழின் மணியோசையுடனேயே பிறிதற்குக் கலந்து அதன் முன்னே நின்று முத்து நகை செய்யும் ஆனையைப் பணிவோம் !

மோஹினி

"சந்ததம் பந்தத் தொடராலே-
சஞ்சலந் துஞ்சித் திரியாதே ,
கந்தனென நென்றுற றுனை நானும்-
கணடுகொண் டன்புற றிடுவேனோ ,
தந்தியின் கொம்பைப் புணர்வோனே-
சங்கரன பங்கிற சிவையாலா ,
செந்திலங் கண்டிக் கதிராவேலா-
தென்பரங் குன்றிற பெருமாளே

-திருப்பரங்கிரித் திருப்புகழ்

திருமயிலைத் திருப்புகழ்

வாஞ்சகலாந்தர் கீ.வா.ஜகந்நாதன்

அருணாகிரிநாத சுவாமிகள் பாடியவை பதினாறுயிரம் திருப்புகழ் என்று தெரிய வருகிறது “எம் அருணாகிரிநாதா ஒது பதினாறுயிரம் திருப்புகழ் அமுதுமோ” என்று அந்தக்ககவி வீரராகவ முத்தியாரா ஒரிடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் திருப்புகழில் அருணாகிரியாரா தம் விருப்பம் ஒன்றைத் தெரிவிக்கிறார்

“புமியதனில் பரபுவான

புகலியில் வித்தகாபோல

அமுதகவித தொடை பாட

அடிமைதனக கருளவாயே

என்பது அவர் வேண்டுகோள் திருஞானசம்பந்தராகிய புகலியில் வித்தகா பதினாறுயிரம் திருப்பதிகம் பாடினார் என்பது வரலாறு அவ்வாறே பதினாறுயிரம் திருப்புகழைப் பாட வேண்டும் என்று அருண

கிரிநாதா விரும்பினார் அவர் பாடிய திருப்புகழ் பாடல்கள் அவ்வளவு கிடைக்க விலகி 1324 பாடல்களே கிடைத்திருக்கின்றன பல தலங்களைப் பாடிய பாடல்களும் பொதுவான பாடல்களும் அடங்கிய தொகுதி இது

அவற்றில் திருமயிலையைப் பற்றிப் பத்துத் திருப்புகழ்கள் உள்ளன திருமயிலையின் வளத்தை அவற்றில் காணலாம். பொதுவான நிலவளமும், நீர்வளமும் இருப்பதோடு, அந்த தலத்துக்கே உரிய செய்தியைச் சொல்லும் வகையும் உண்டு

திரு மயிலையில் இயற்றமிழின் இயல்பு நிரம்பியிருக்கிறதாம்

“இயலின் இயல் மயிலை

என்கிறார்

திருமயிலை கடற்கரையில் இருக்கிறது, அதனால் "கடல்திரை அருகே சூழ மயிலைப் பதி" (697) என்கிறா இங்கே புலவர் பலா வாழ்கின்றனா இந்தத் தலத்தின் மகிமை மிகச் சிறந்தது இவற்றை "புலமையும் மகிமையும் வளமும் உறை திருமயிலை" (699) என்று சிறப்பிக்கிறா மயிலையில் மறையோதுபவர்கள் மலிந்துள்ளனா வேளவி செய்கின்றனா வேதமும் வேள வியும் ஒன்றானோடு ஒன்று தொடர்புடையவை "வேதமும் வேளவியும் ஆயினாககு", என்று மாணிக்கவாசகர் பாடுகிறார்

"சுருதி மறைவேளவிமிகக் மயிலை நகர்
(701)

என்று அருணகிரியார் சொல்கிறார்

இயற்கை வளமும் செயற்கை வளமும் நிறைந்திருப்பது மயிலை இங்கே உள்ள பலாமரங்கள் மிக உயர்ந்து வானத்தைத் தொட்டுக் கொண்டு நிற்கின்றன அங்கங்கே தாமரை வாழ்கின்றன ஒடைகளும் உள்ளன வயல் வளமும் நிரம்ப உள்ளது நகரில் மாடங்கள் பல இருக்கின்றன மாணிக்கங்கள் அழுத்தப் பெற்ற மாடங்கள் அவை பல மெத்தைகள் இருக்கின்றன அந்த மாடங்களின் மேல் சிகரங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள்

"வடிவுலாவி ஆகாசம் மிளிர பலாவின்
நீள சோலை

வனச் வாழி பூ ஒடை வயலோடே

மணிசெய மாட மாமேதை சிகர மோடு
வாகான மயிலை'

என்பதில் இதைக்காணலாம்

திருஞானசம்பந்தர் இங்கே இறந்து போன பூம்பாவை என்னும் பெண்ணின்

எலும்புகளைத் திருப்பதிகம் பாடிப்பெண்ணை வரச் செய்தாரா இந்த அற்புதச் செயலை—

"அளகை வணி கோரூலத்தில் வனிதை
உயிர மீளழைப்ப

அருள் பரவு பாடல் சொற்ற குமரேசர்' என்று பாடுகிறார் முருகனே திருஞான சம்பந்தராகத் திருவவதாரஞ் செய்தான என்ற கருத்துடையவா அருணகிரிநாதர், ஆதலால் திருஞானசம்பந்தர் செய்த அற்புதச்செயலை முருகன் செயலாகவே கூறுகிறார்

அருணகிரி நாதர் பாடல்களில் பல பல இடங்களில் தாம் பெண் மயலில் உழன்று துன்புற்றதாகப் பாடுகிறார் அவற்றை அகச் சான்றுகளாகக் கொண்டு, அவர் அவ்வாறு மாதா மயலில் அகப்பட்டுத் துன்புற்றார் என்று கொள்ளக் கூடாது அவர் கூறியுள்ள துன்பங்கள் யாவற்றையும் தொகுத்து வைத்துப் பார்த்தால் ஒரு மணி தன் ஒரு பிறவியில் அவ்வளவு துன்பங்களையும் அனுபவிக் முடியாது என்று தோன்றும் பிறருடைய குறைகளையும் தம் முடையவை போல வைத்துப் பாடுவது அருளாளர் இயல்பு தம்மை இழித்துக் கொள்வதை நைச்சியாநு சந்தானம் என்று சொல்வார்கள் அவ்வாறு கூறுவன அனைத்தும் அவரைச் சார்ந்தவை என்று எண்ணக் கூடாது

திருமயிலைத் திருப்புகழில் மாதா மயலில் உழன்றதாக வரும் இடங்கள்—

"அயிலொத்தெழு மிகு விழியாலே
அமுதொத் திருமரு மொழியாலே
சயிலத் தெழுதுணை முலையாலே
தடியுற்றடியனும் மடிவேனோ?" (697)

எனப்பதில் அவா தம் செயலாகக்கூறுவன
வறறை, நமக்காகப் பாடியன என்றே
கொள்ள வேண்டும் அப்படியே நாம்
பாடி விண்ணப்பித்துக் கொள்ளும்படி
பாட்டு அமைந்திருக்கிறது

“அறமி லாவதிபாதக வஞ்சத
தொழிலாலே

அடியனேனமெலி வாகிம னஞ்சற
நினையாதே” (698)

என்பதும் அததகையதே மிக விரிவாக
விசை மாதா செயல்களைச் சொல்வாரா

‘மடமாதா மயலினில உற்று அவா
மோக வாரிதியிடை புகு அவா ஆளாய’
இருக்கும் நிலையை (705) ஒரு பாட்டில்
சொல்கிறார்

இவ்வாறு மிகுதியாக மாதா மயலைப்
பறறி அருணகிரிநாதா சொல்வதற்கு ஏதே
னும் தக்க காரணம் ஒன்று இருக்க வேண்
டும்

அவா வாழ்ந்த காலத்தில் மன்னர்கள்
யாரும் இலலை மாநிலக் கிழார்களும் ஜமீன
தாரர்களுமே இருந்தார்கள் அவர்கள் சுவை
யான உணவை உண்டு உறங்கி விசை மாதா
களின் போகத்தில் வாழநாளைப் போக்கி
மகிழ்வார்களாகவே இருந்தார்கள்

ஏதேனும் நோய் ஒருவனுக்கு வந்தால்
டாக்டரிடம் காட்டுகிறான் டாக்டர்
அவனைப்பரிசோதித்து மருந்தை எழுதிக்
கொடுக்கிறார் அந்தச் சீட்டைக் கம்
பெண்ணடரிடம் கொடுத்து மருந்தை வாங்
கிக் கொள்கிறான் ஒரு சமயம் ஊர் முழுவ
தும் வாந்தி பேதி பரவிப் பல மக்கள் துன்பு
றுகிறார்கள் டாக்டரிடம் வருபவர்கள் எல்

லோருமே அந்த நோயால் வருந்துகிறவா
கள் அப்போது ஒவ்வொருவருக்கும்
தனித்தனியே சீட்டெழுதிக் கொடுக்கமாட்
டா டாக்டர் ஒரு பெரிய பாத்ரத்தில்
வாந்தி பேதி மருந்தைக் கலக்கி வைத்
திருப்பாரா அதிலிருந்து ஒவ்வொருவருக்
கும் மொண்டு கொடுப்பாரா கம்பெண்ணடர்

அவ்வாறு மாதா மயலாகிய நோய்
மிகுதியாக இருந்த காலமாதலின், அதற்கு
அண்டர் அண்டாவாக மருந்தைக் கலந்து
வைத்திருப்பது போல அருணகிரிநாதா
பாடியுள்ளார்

தமமை எப்படியெல்லாம் இழித்துக்
கொள்கிறார் அருணகிரிநாதா !

“இசையும் உனதிரு பதமலா தணைமனம்
இசைய நினைகிலி, இதழற உனதருள
இவர உருகிலி, அயாகிலி, தொழுகிலி
உமைபாகா

மகிழும் மகவென அறைகிலி நிறைகிலி

மடமை குறைகிலி மதியுணர் வறிகிலி

வசனம் அற உறு மவுன் மொடுறை
கிலி” (699)

இவ்வாறு ஒன்பது முறை தமமை இழித்துக்
கொள்கிறார்

முருகனுடைய புகழை விரிப்பதே திருப்
புகழின் தலைமையான அமைப்பு ஆனால்
இடையிடையே சிவபெருமானையும், அம்பி
கையையும், திருமாலையும் பலபடியாகப்
புகழ்வதும் அருணகிரிநாதா இயல்பு

திருமயிலைத் திருப்புகழில் சிவபெரு
மானை, “கயிலைப்பதி அரன் (697) என்று
குறிப்பிடுகிறார் அவர் நடன மிடுவதை
அநுகரண வேசையோடு வருணிக்கிறார்

“திரிரி தித்தி தீதி தீதி

தொகுதொகு தொத்தொகு தோதோ
தோதிரு

திமி திமி தித்திமி ஜே ஜே தீதிமி தொதி
தீதோ

தெனவரி மததளம் மீதார தேமுழ

திடுவென மிக்கியல வேநா வே தொழு

திரு நடம் இட்டவா’ (705)

எனபதைக காணாக

முருகன ஊரந்து வரும் மயிலும் நடனம்
இடுகிறது அந்த நடன விகததை
வருணிக்கிறா

“தகுாத தகுாததிரு திகுாத திகுாத திகு
தரர ரரரிரி தகுாத தாத

எமர நடன வித மயிலின முதுகில வரும்
இமைய மகன குமரா” (696)

உமா தேவியின புதலவன என்று சொல்ல
வரும் போது அத தேவியின பெருமையை
சொல்வார

“அபிராமி” (698) என்றும் “மலையரை
யன மாது’ (700) என்றும் சொல்வதோடு
அம்பிகையின பல திரு நாமங்களை அடுக்கி
வைத்துப் பாடுவார

“பரை, அபிநவை, சிவை, சாமபவி,
உமை,

அகிலமும் அருள அருள ஏயந்த
கோமளி,

பயிரவி, திரிபுரை, ஆயந்த நூல மறை
சதகோடி

பகவதி இருசுடா ஏந்து காரணி,

மலைமகள், கவுரி, விதாரந்த மோகினி

படா சடையவனிடம் நிங்குனாதவன”
(704)

எனபதில் பதினான்கு நாமங்களைச் சொல்
கிறா

பின்னும்,

“நாரணி,

உமையவள உத்தர பூவா காரணி,

உறு ஜக ரக்ஷணி, நீரா வாரணி

(705)

என்று ஐந்து திருநாமங்களை ஒதுகிறா

முருகன வளளியின பால பெருங்காதல
உடையவன அந்த வளளி நாயகியைப்
பற்றிய செய்திகளை அங்கங்கே இணைக்கிறா

“மறவா வாள் நுதல வேடை கொளும்
பொற புய வீரா” (699)

எனபதில் வளளி நாயகி முருகனுடைய
தோள்க கண்டு வேட்கையுறுவதைச்
சொல்கிறா முருகன வளளி நாயகிக்கு
இனிய மொழிகளைப் பகர்ந்து மகிழ
விக்கிறும

“சிகர தனகிரி குறமகள் இனிதுற

சிலத நலமுறு இலபல வசனமு

திறைய அறைபயில் அறுமுக” (699)

முருகப் பெருமானிடம் பலவகையான
வேண்டுகோளை விடுக்கிறா அருணகிரி
நாதா “நினது பதவிதர வருவாயே’
(696) எனபது ஒரு வேண்டுகோள்

“நாள தோறும் உன் சேவடியை வழி
பட்டு இனப் வாழவு வாழ வேண்டும்”
என்றும் வேண்டுகிறா

“திறல குலாவிய சேவடி வந்தித தருள
கூடத

தினமுமே மிக வாழ்வுறும் இனபைத
தருவாயே” (698)

அடியவருடன இருந்து மகிழ வேண்டும்
என்று வேண்டுகிறா

“இனிமை தரும் உனத்தடியவா உடனுற
மருவ அருள திரு கிருபையின மலிருவ
தொருநாளே” (699)

“இந்த விரகசாலம மூடிய குடிலாகிய
உடம்பை எடுத்து மடியாமல உன்னுடைய
திவ்ய தரிசனத்தைத் தரவேண்டும்” என்று
பிரார்த்திக் கிறா

“கொடியன ஏதும் ஒதாது விரக சால
மேழுரு

குடினின் மேவியே நாளு மடியாதே

குலவு தோகை மீதாறு முகமும் வேலும்
ஈராறு

குவளை வாசும் தோ காண வருவாயே”
(702)

என்பதில் அந்தக் கருத்தைக் காணலாம்

முருகனிடம் காதல கொண்ட தலைவிக்
அருள வேண்டும் என்று தோழி கூறும்
கூற்றாக ஒரு பாட்டு அமைந்திருக்கிறது
அந்த பெண கலகமதவேள தொடுத்த
கணையால வருந்துகிறாள் பெண்கள் கூறும்
வசையினால் துன்புறுக்கிறாள் சந்திரனுடைய
நிலா நெருப்பைப்போலச் சுடுகிறது இந்த
துயரங்களெல்லாம் நீங்க,

“ வளமை அணி நீடு புஷ்ப சயன
அணை மீதுருக்கி

வனிதை மடல நாடி நிதம நவியாதே

வரியளி உலாவு துறற இருபுயம்

அளாவி வெற்றி

மலரணியில் நீ அணைக்க வரவேணும்”
(701)

என்று தோழி கூறுகிறாள்

முருகனுடைய வீரச சிறப்பைப் பலபடியாக
இத்தப் பாடல்களில் சொல்கிறா

படிக்க படிக்க அன்புறுமபடி அமைந்த
பாடல்கள் இவை

தடக்கொற்ற வேளமயிலே, யிடா தீரத தனிவிடில் நீ,
வடக்கில் கிரிக(கு) அப புறத்துநின(று) ஓகையின

வட்டமிட்டுக்,

கடற(கு) அப புறத்தும், கதிர க(கு) அப புறத்தும்,

கனகசகரத

திடாக(கு) அப புறத்தும், திசைக்கு அப புறத்தும் திரிகுவையே

—கந்தரலங்காரம்

திருப்புகழ் மூலம் பிரார்த்தனை

பித்துக்குளி முருகதாஸ்

“திருப்புகழ் வல்லவா சீர்பாத தூளி
என சென்னியதே”

முன்னுரை

விருப்பபுடன் படிப்பேன, பாடுவேன, பணிவேன, வாழவேன என்ற மன உறுதியை தாசன, வள்ளிமலை அருள் வள்ளல்திருப்புகழ் சச்சிதானந்த சுவாமிகளிடம் பெற்றான் திருத்தலங்கள் பல தரிசித்து, அடியார்களுடன் கூடி, மன நிமமதி பெற்று, வள்ளியங்கிரி சீதாசோலையில் சில தினங்கள் தங்கியிருந்தபின் கோவை வந்தான் அங்கு அச்சமயம் முகாமிட்டிருந்த வள்ளிமலை சுவாமிகளிடம், தாசன நன்றாகப்பாடக் கூடியவன் என்று பக்தர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, திருப்புகழ் பாடத் தெரியுமா என்று சுவாமிகள் வினவ, “கைத்தல நிறைகனி” என்ற விநாயகா துதிப்பாடலை தேவாரப்பண முறையில் பாடினால் அவ விதம் பாடிய முறையைத் திருத்தி சுவாமிகள் தானே கம்பீரமாகப் பாடிக்காட்ட, அவரின் ஆஜரணுபாகுவான சரீரமும், திருவுருவமும் இசைஞானியோகி பிரமமானந்த பரதேசியாரை நினைவூட்டி தாசனை ஆட்கொண்டன தொடர்ந்து சுவாமிகளுடன் வள்ளிமலை சென்று அங்கு அவருடைய திருப்புகழ் ஆஸரமத்தில் ஓராண்டு காலம் பணிவிடைசெய்து திருப்புகழ் பாராயணம் வழியாகவே திருப்புகழ்களைக் கற்றுத் தெரிந்து கொண்டான்

திருப்புகழ் தவமுனிவா வள்ளிமலை சுவாமிகள் ஒரு அற்புத சித்தா நாற்பது வயதிற்கு மேல் தமிழ் கற்று திருப்புகழிலிருந்தும், அருண்மிரியாரின் ஏனைய பலலாயிர படைப்புகளிலிருந்தும் எந்த பதத்தை சொன்னாலும் அதன் பகுதி, பாடல் இன்ன வென்று கனவிலும் சொல்லும் ஆற்றல் படைத்திருந்தாரா இனிய இசையுடன் பாடவும் வல்லவரானா சுமார் 25 ஆண்டுகளுக்கு மேல் வள்ளிமலையில் தவமியற்றி, வடக்குப்பட்டு முனசிப் சுப்பிரமணியப்பிள்ளை அவர்கள் ஏட்டுப் பிரதிகளிலிருந்து சேகரித்து, அச்சிட்டு மூன்று பாகங்களாக வெளியிட்டிருந்த திருப்புகழ்களிலிருந்து பாராயணத் தவநெறித் திருமுறையை வகுத்தாரா தமிழ் நாட்டில் தலங்கள் பல சென்று திருப்புகழ் சபைகளை நிறுவினா தாசனும் அவருடன் பல ஊர்கள் சென்றுள்ளான

“எதையெதையோ பாடராங்கடா”
திருப்புகழில் இல்லாதது என்னடா? டேய்,
நீ திருப்புகழை நிறைய பாடுடா! தமிழா
கள் எல்லோராகும் திருப்புகழில் சில
பாடல்களைக் கற்குக் கொள்ளச் செய்தால்

அவர்கள் தானே மற்ற பாடல்களையும் கற்றுக் கொள்ள விரும்புவார்களா” என அடிக்கடி கெஞ்சுவார, கோபிததும் சொல்வார சில சமயம் அடித்துக் கூட தம் அன்பர்களை திருப்புகழ் பாடச் சொல்வார

1946ம் ஆண்டில் கந்த சஷ்டிக்காக பம்பாய் சென்றிருந்த சமயம் தாசன் பாடிய திருப்புகழை ஆவததுடன் கேட்ட பலா, பின்னா தாசன் நடத்தின அநுபூதி, திருப்புகழ் வகுப்புகளில் கணித மனத்துடன் பாடிப் பயின்றனா சுவாமிகளாலும், மதுரை திருப்புகழ் சாமி ஐயராலும் போற்றப் பட்டவா திருப்புகழ்மணி அவர்கள், அவா பெரிய புள்ளிகளையும் திருப்புகழ் பால் ஈர்க்கக் காரணமானவா அவருடன் இலங்கை சென்று அங்கும் திருப்புகழ் சத சங்கங்களை தாசன் நிறுவியுள்ளான்

1952ம் ஆண்டில் புது டில்லி லோடிகாலனி பட்டாபி, பாலகிருஷ்ணன் முதலானவர்கள் தாசனை அழைக்க, ஒரு அன்பா லீட்டில் மாடியில் பலநூறு அன்பர்கள் பாட முருக நாமகோஷம் திரு சுப்புடு அவர்களின் லய வாததிய உதவியுடன் நடைபெற்றது திருப்புகழ் இசையாகப் பாடப்பெற்றாலும், திருப்புகழை மட்டும் கொண்டு பஜனை செய்யும் காலம் வருமோ என்ற ஏக்கம் அற, சென்னையில் அடியார திருக்கூட்ட இறைபணி மறைமும், டில்லியில் “திருப்புகழ் அன்பர்கள்” என்ற சங்க மும் தோன்றின

திரு ராகவன் அவர்கள் முருகனிடம் பகதியும், சங்கீத ஞானமும், திருப்புகழை சந்தங்களுடன், நுட்பமான தாளங்களு டனும் பாடும் ஆற்றலுடையவா காவம், படாடோபம் சிறிதுமின்றி அன்பர்களைச் சோத்து, தலைநகரில் நாளும் ஒவ்வொரு பஞ்சுதியிலும் சென்று திருப்புகழ் கற்றுக் கொடுத்தாரா அவரிடம் திருப்புகழ் கற்றுக் கொண்டவர்கள் உத்தியோக காரணமாக வெளியூர்களுக்கும் அயல் நாடுகளுக்கும் சென்றாலும் அங்கங்கெல்லாம் திருப்புகழ் அன்பர்கள் சங்கத்தைக் கூட்டி திருப்புகழ் கற்றுத்தந்து தமிழையும் பகதிப் பயிரையும் செழித்து வளரச் செய்திருக்கின்றனா நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் திருப்புகழ் பரவியது

1975ம் ஆண்டில் அருணகிரியா அருவது நூற்றாண்டு ஐயநதி விழாவை நாட்டில் பல பகுதிகளிலும் கொண்டாடி அவரது திருவுருவ அஞ்சல் முத்திரையை வெளியிட வைத்த பெருமை திருப்புகழ் அன்பா சங்கத்தையும், மத்திய அமைச்சா திரு வெங்கடராமன் அவர்களையுமே சாரும் இந்த அன்பர்களின் பகதியே டில்லியில் உத்தரசுவாமி மலையாக உருவாகியுள்ளது படிதோறும் திருப்புகழ் நா தழும் ஒலிக்கிறது

இத்தகைய சங்கம் இன்று தன் வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடுகிறது மேலும், பொன்னிழா, வைர விழா கொண்டாட பிரார்த்தனை செய்வோம்

திருப்புகழ் மூலம் பிரார்த்தனை

முருகப பெருமானை எல்லாம் வல்ல பிரமம் தத்துவமாக விளக்கி, அனைத்துப் புராணங்களின் தத்துவ நாயகர்களுக்கும் எம்பெருமானிடம் நிலவும் உறவு, அன்பு நெறி எனும் பகதி நெறி, அறிவு நெறி, அருள் நெறி, யாகக்கை நிலையாமை, இந்தரிய தாப சபலங்கள் விளைவிலும் சோதனைகள், துன்மாராகத்தினின்று விலகி சன்மாராகத்தை அடையும் வழி — இவை அனைத்தையும் விளக்கிச் சொல்லவல்ல ஒரே பகதிச் செல்வம் திருப்புகழ்தான்

கண்ணனின் பெருமைபேசும் பாகவதம், ராகவனின் புகழ் கூறும் இராமாயணம், கீதை உரைக்கும் பாரதம் முதலிய காவியங்கள் தரும் காட்சினும் சம்பந்தம், சுந்தரம், இதர நாயனமாராகங்களைய அருளாளர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளும், அறவுரைகளும் கொண்டது அற்புதத் திருப்புகழ் எனவே அனைவரும் அறுபடை வீட்டுப் பாடல்களைப் பாராயணம் செய்து முருக பிரானைப் பாடித் தொழுவது அவசியம்

ஊண், உடை, உறக்கம் ஆகியவை மனிதனுக்கு இன்றியமையாதன இவ்வசதிகளைத் தரும் செல்வம் ஈட்ட பணி புரிய வேண்டும் மனம், வாகு, காயம் ஆகிய மூன்றும் இணைந்து செயல் படும் பணியே சிறந்த பணி

“ஆடும் பரி, வேல், அணிசேவல் என்ப பாடும் பணியே பணியா அருளவாய்” என்று மிகச்சிறந்த பணியான, முருகனைப் புகழ்ந்து பாடும் பணியையே அருள் வேண்டுகிறா அருணகிரி வள்ளல் நாமும் இறைவனை வேண்டி உள்ளம் கசிந்து அவன் புகழ் பாடுவோம் அதுவே சிறந்த

பணி, வீடு கூடும்படிச் செய்யும் பணி தீமைகள் நம்மை நாடா

வாணசரம் தாமங்களில் எதைக் கடைப்பிடித்தாலும், மனிதர்கள் காமம், குரோதம் முதலிய அறு பகைவர்கள் வசப் படுவது இயலாது இவர்கள் வெறும் காமிகளே எனநேனும் ஒரு நாள் இறந்து, மீண்டும் பிறந்து, வளர்ந்து மரிகிறார்கள் ஆயின, நிஷ்காமப் பரமஹம்ஸர்களாகிய சிவயோகிகளே காலத்தை வென்றிருக்கும் திறன் படைத்தவர்கள் ஆதலின்,

“காரணம் தாக வந்து புவிமீதே

காலனணு காதி சைந்து கதிகாண

நாரணனும் வேதன முன்பு தெரியாத

ஞான நடமே புரிந்து வருவாயே”

என்று அருணகிரிநாதர் பிரார்த்திக்கிறார்

இவ்விதம் சிவயோக சாதனையில் ஒழுக்கு பவரை உலகமாயை அணுகாது தெய்வீகமும் அவர்களை விட்டு விலகாது

முருகன் நோமைக்காரன் உருவெனவும், அருவெனவும், உள்தெனவும், இலதெனவும், இருளெனவும், ஒளியெனவும் விளங்குபவன் அவனை உணர்ந்து உருகும் பொழுது “எனதும் யானும் வேருகி, எவரும் யாதும் எனதாகும்” என்ற ஒருமை உணர்வு பெறுகிறோம் “யான் எனதெனச் சருவும் எனசமயத்தவா யாரும் உணராத்ற கரியவன் முருகன் எனகிறா அருணகிரிநாதர்

மனிதனின் இன்றியமையாத தேவைகள் பெருகி எல்லாம் தனக்கே வேண்டும்

என்ற பேராசை எழும்போது மனக்கசப்பு,
பகை போன்றனவும் அவைகளின் விளைவு
களும் ஏற்படுகின்றன பேராசையே
பெரும் பிணி

“பேராசையெனும் பிணியில் பிணி
பட்டு

ஓரா வினையேன உழலத்தகுமோ ?”

என அருணகிரிநாதா வருந்திக் கேட
கிறா

மாதாமயலுற்று காமக்கடலில் வீழ்ந்து
அறிவை இழந்து அனபைத்தற்ககிருன
மனிதன் அவ்வித அவல நிலையை அடை
யாமல், ஆண்டவனின் கருணையெனும்
அமுதக் கடலில் மூழ்கி அவனையே தன்
னுள் உணர்விகளும் அனபை வேண்டுகிறா
அருணகிரிநாதா

“ உயா கருணை புரியுமின்பக் கடல
மூழ்கி

உணையெனது ளறியுமனபைத் தருவாயே”
அனபுடன் கருணைகாட்டுவதே “இனபமும்
சமத்துவமும் அளிப்பதாகும்

“அம்புவி தனக்குள் வளா

செந்தமிழ் வழத்தியுனை

அனபொடு துதிக்க மனம் அருள்
வாயே’

என்று பிரார்த்திப்போம்

இரவு பகல் அயராது தனக்கு என்று
பொருள் ஈட்டி சோத்து வைக்கும் அறப்
குணம் விலக, தீவினை மாள், நல்லோருடன்
கூடி, பிறாக்கு நன்மை செய்யும் பணிகளில்
ஈடுபடவேண்டும் இக்கருத்து ஒவிகும்
திருப்புகழ்,

“எனக்கென யாவும் படைத்திட நாளுந்

இளைப்பொடு காலந் தனில் ஓயா
எடுத்திடு காயந் தனைகொடு மாயும்

இலச்சை இல்லாதான் பவமாற

உணைப்பலகாலம் திருப்புகழாலும்

உறைத்திடுவாரா தம் குளிமேவி

உணராததிய போதம் தனைப்பிரியாதுன

பொலச சரண நானும் தொழுவேனே”

உடல, பொருள் ஆகியவை நிலையா
தன் இதனை உணராமல் இவற்றைப்
பேணி வளாக்கும் நமக்கு இனபத்தைத்
தருகின்ற ஒப்பற்ற தனிநிலையை நம்மில்
உணர்விகள ஒரு பிரார்த்தனை—

“தசையு முதிர்மு நிணமொடு செருமிய

கரும் கிருமிக ளொழுகிய பழகிய

சடல வுடல கடை சடலையி லிடுகிறு
குடிலபேணுளு

சகல கருமிகள் சருவிய சமயிகள்

சரியை கிரியைகள் தவமெனு மவா சிலா

சவலையறிவினா நெறியினை விட இனி
யடியேனுக

கிசைய இது பொருளென அறிவுற
வொரு

வசனமுற இரு வினையற மலமற

இரவு பகலற எனதற நினதற அறுபூதி

இனிமை தருமொரு தனிமையை
மறைகளின்

இறுதி யறுதியி டவரிய பெறுதியை

இருமை யொருமையில் பெருமையை
வெளிப்பட மொழிவாயே”

இலவாமுககையில் தாய், தந்தை, குரு,
தெய்வம், விருந்தினர், அரசர், மனைவிமக்கள்
முதலியவர்களுக்கு நாம் இயற்றவேண்டிய
கூடமைகள் பல உள்ளன தொழில் புரிந்து
பொருள் ஈட்ட வேண்டியது அவசியம்
இதற்கு "யாம் ஓதிய கலவிவும் எம் அறிவும்
தாமே பெற வேலவா தந்ததுதான்" என்று
புணிவுடன் பணி புரிந்து நடத்தும் வாழ்க
கையே சீரிய வாழ்க்கை

முருக பிரானின் திருவடி-பைப பற்றிக்
கொண்டால் அவனுடைய குருவடிவு
தோன்றும் உள்ளம் குளிர்ந்து, ஆனந்த
பரவசத்தால் துள்ளும் இதைக் கருத்
தாகக் கொண்ட கந்தரலங்காரப் பாடல்,

"திருவடியும் தண்டையும் சிலம்பும்
சிலம்புடுருவப்

பொருவடிவேலும் கடம்பும் கடம்புயம்
ஆறிரண்டும்

மருவடிவான வதனங்கள் ஆறும்
மலாக் கண்களும்

குருவடிவாய் வந்தெனனுள்ளம் குளிரக்
குத்திகொண்டதே"

அகங்காரம் விலகி, ஆசையொழிந்து,
உணர்ச்சிகள் அடங்கி, செயலற்று இறை
யுணர்வே மேலோங்கிய நிலையில் நாம்
காணக்கூடிய காட்சியையும் அடையக்
கூடிய பேரானந்தத்தையும் அருணகிரி
நாதர், கந்தரலங்காரப் பாடலில் குறிப்பி
டுகிறார்—

"பத்தித் திருமுக மாறுடன் பன்னிரு
தோள்களுமாயத்

தித்தித் திருக்கு மமதுகண்டேன
செயன் மாண்டடங்கப்

புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகி புவன்
மெற்றித்

தத்திக் கரைபுரளும்பர மாநந்த்
சாகரத்தே

இத்திவய தரிசனம் பெற, நானும் நாம்
நினைவது பெற மறநெரு பிரராதத்தை —

' சீரான கோல கால நவமணி

மாலாபிஷேக பார வெகுவித்

தேவாதி தேவா சேவை செய்யுமுக
மலராறும்

சீராடு வீர மாது மருவிய

ஈராறு தோளு நீளம் வரியளி

சீராக மோது நீப் பரிமள இருதாளும்

ஆராத காதல வேடா மடமகள்

ஜீ மூத மூவ லாரி மடமகள்

ஆதார பூத மாக வலமிட முறை

வாழவும்

ஆராயு நீதி வேலு மயிலுமெயரு

ஞா னாபி ராம தாப வடிவமும்

ஆபாத னேனு நானு நினைவது பெற
வேணும்'

நம் பிரராதத்தை வீண போகாது
நிறைவேறும் இது உறுதி ஏனெனில்
முருகப் பெருமான "அடியவா இச்சையில்
எவை யெவை உற்றனவோ அவை தருவித்
தருளும் பெருமான்" அல்லவா? எனினும்,

"வேண்டாமை ஒன்றை அடைந்துளம்

மீண்டு ஆறி நின் சரணங்களில்

வீழ்ந்து ஆவல கொண்டு

உருகும் அன்பினை உடையேனாய்

வேந்தா கடம்பு புனைந்தருள

சேந்தா சரண சரண எனபது

வீணபோவ கொன்றல

எனபதை என மனம உணராதோ'

என்பது அருணகிரி வாகஞ்,

ஆண்டவன அருளினால் பெற்ற நலங்களை நினைந்து அவனருளை வியந்து நன்றியுணர்வுடன் போற்றிப் பாடியுள்ளாரா அருணகிரிநாதா—

“ஆனாத ஞான புத்தியைக் கொடுத்ததும்

ஆராய நூல்களிற கருத்தளித்ததும்

ஆதேச வாழ்வினிற பரமித்தினை ததுயிரழியாதே

ஆசாப யோதியைக் கடக்க விட்டதும்

வாசாம கோச ரத்தி ருத்து வித்ததும்

ஆபாத னேன மிகபரசித்தி பெற்றினிது
லகேழும்

யானாக நாம அம்பு தத்திருப்புகழ்

தேனூற வோதி யெத்திசைப

புறத்தினும்

ஏடேவு ராஜ தத்தினைப்பணித்ததும்

இடராழி

ஏருத மாம லதர யக குணதரய

நானு விகார புறபு தப்பிறப்பற

ஏதேம மாயெனக்க நுகரவித்ததும்
மறவேனே”

அது போல, நாமும் முருகமிராணின் திருவருள் வல்லபத்தினால் அடையும் நலன்களைப் பிறருடன் பகிர்ந்து அறநெறியில் அன்பு நெறியில் நின்று வாழ்ந்து காட்டலாம்

வானில் இயங்கும் ஒலி ஒளி அலைகள் மூலம் கேட்பனவும் பார்ப்பனவும் பார எங்கும் பரவுகின்றன ஒலிகளுக்கும் ஆற்றல உண்டு அவற்றுடன் நமது நல லெண்ண ஒலிகளும் பரவ வேண்டும் இறைவன புகழும், அன்பு நெறியும், அற நெறியும் ஒருங்கே தன்னுள் கொண்டுள்ள திருப்புகழும், தேவாரமும், நாலாயிரப் பிரபந்தங்களும், பிறசமய சாத்திரங்களும், சமரச்சனமாரக்க நூல்கள் யாவுமே எல்லா மொழிகளிலும் ஒலிக்கவேண்டும்

திரு ராகவன அவர்கள் அன்பர்களுக்கு திருப்புகழ் பாடல்களை ராக, தாள, பாவத் துடன் கற்றுத் தருவது ஓர் அரிய பணி அவரிடம் என்றும் ஊறிப்பெருகிக் கொண்டேயிருக்கும் ஊற்று இத்திருப்புகழ்முது திரு ராகவன அவர்களைக் குருவாகக் கொண்டு திருப்புகழ் கற்று, உணர்ந்து, திருப்புகழ் போதிக்கும் அன்பு நெறியில் வாழும் அன்பர்களே! நீங்கள் கொண்டாடும் இவ்வைப்பவத்தை முன்னிட்டு பாரதத்தின் தலைநகர் டில்லியிலிருந்து அருணகிரிநாதரின் வாக்கின்படி¹ கூவி அழைக்கிறேன், வாருங்கள்

“வாருமே பெருத்த பாருளீர்

மயிலையும் அவன் திருக்கை

அயிலையும்

அவன் கடைக்கண் இயிலையும்

நினைந்திருக்க வாருமே”

அடை பெறுவ தென்று முத்தி யதி மதுர
செந்தமிழ்க்கு

மருள் பெற நினைந்து சித்தியாகலாம்,

இருவரவா நினைபுத்து மெவரெவ

ரிந்திடத்து

மொருவனிலெனென்று ஸாரச்சி கூடலாம்*

‘ எம்படா தொடர்ந்த ஹைக்கில வருட

னெதிராநது ஞடக

இடியென முழங்கி வெற்றி பேசலாம்”

—கடைக்கண இயல் வருபபு

திருப்புகழ் பாமாலை எனும் மாதருகா
புஷ்பமாலை யை அனபுடன முருகபிரானின
திருவடியில அணிவிககலாம், வாருங்கள்

வெள்ளிவிழாக கொண்டாடும் அனபா
களே, நீங்கள் பொன விழாவும பவழ
விழாவும, வைரவிழாவும சிறப்பாக
கொண்டாடுவதையும் காணவேண்டும்
என்று பிரார்த்திக்கிறேன் எல்லா நலங்
களையும் நிறையப் பெறுவீர்களாக

அனைவரும் கூடி திருப்புகழ் பாடுவோம்,
என்றும் பிரார்த்தனை புரிவோம்,

ஞான மழை பொழியவேண்டும்—

திருப்புகழால்

நல்லார உறவும் நற்செயலும் ஓங்க
வேண்டும் ,

காண்மனமும் பொழியவேண்டும்—

திருப்புகழால்

கருணையும், பொறுமையும் கலைகளும்
ஓங்கவேண்டும்,

வான மழை பொழியவேண்டும்—

திருப்புகழால்

வளங்கள் பெருகி வறுமை ஒழிய
வேண்டும்,

ஆனதினால் இம்முன்று மழையும்
பொழிய

அனபார்களே கூடித் திருப்புகழ் பாடு
வோம்

அனைவராகும் சதகுருநாதரின் ஆசிகள்

சேநதனைச, கநதனைச, செங்கோட்டு வெற்பனைச,

செஞ்சுடா வேல

வேநதனைச, செநதமிழ நூல விரித்தோனை, விளங்கு வளளி

காநதனைச, கநதக்கடம்பனைச, காரமயிலவாகனைச

சாநதுனைப பீபாதும மறவாதவாக[கு] ஒரு தாழவிலையே

—கந கரலங்காரம்

திருப்புகழில் ஒரு இராமாயணக்

குறிப்பு

புலவர் கீரன் M A B Lit

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அநுபவத்தில் ஞானம் பெற்ற அருளாளர்

ஞானத்தின் வகை நான்கு சிவ ஞானம், பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம் (அநுபவ ஞானம்) கலை ஞானம், மெய் ஞானம் என்பன

இப்பிரபஞ்சத்தின் தோற்றமும் செயற்பாடும் ஒரு பரம்பொருளின் இச்சையால் நடைபெறுகிறது என்று உணர்வது சிவ ஞானம்

மனிதன் வாழ்க்கையில் புலன வழிபட்ட இன்ப துன்பங்களை அநுபவித்து நன்றிது தீதிது என உணரும் ஞானம் அநுபவ ஞானம்

தான் கற்றதைப் பிறருக்கு எடுத்துரைக்கும் வாயில்கள் கலைஞானம்,

தானும் இறைவனுடைய ஏக போகமாய் நியானத்தில் உணர்வது மெய்ஞானம்

இந்த நான்கு வகை ஞானங்களுள்ளும் அநுபவ ஞானமே தலைசிறந்தது மற்றவை

யவை இத்தற்குச் சார்புடையன இந்த அநுபவ ஞானத்தையே சேக்கிழார் சுவாமிகள் "பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம்" என்று குறிப்பிட்டார் அநுபவத்தால் ஞானம் பெற்றவன் நன்மை தீமைகளை உணர்வதால் தீமைமினினறும் அல்லது தீய வினைகளினினறும் விலகிக் கொள்ளும் திறம் பெற்று விடுவதால் இந்த அநுபவஞானம் பிறப்பறுக்கும் தன்மையது என்ற கருத்தை தையும் சேக்கிழார் கூறுகிறார் "பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம்" என்பது அவர் வாக்கு

இந்த அநுபவ ஞானத்தின் பெட்டகமாக விளங்குவதே அருணகிரிநாதசுவாமிகளின் திருப்புகழ்

சுவாமிகளின் ஞானத்திற்குக் கருவியானது முருகப்பெருமானின் கருணையே மதமொழி பகிணும் ஏழைக்கு இரங்கும் பெருமான் இதமொழி பகரும் அருணகிரியாராக அருள் புரிந்ததில் வியப்பென்ன?

அருணகிரியார் முருகனை, மாலமருகன் என்று அழைப்பதில் விருப்புடையவராதலால் திருமால் தொடர்பான இராமாயண மகாபாரதக் குறிப்புகள் திருப்புகழில்

நிறைய உள்ளன திருப்புகழ் இராமாயணம் திருப்புகழ் பாரதம் என்று தொகுக்கக் கூடிய வகையில் இவ்விரு இதிகாசக் கதைக் குறிப்புகள் நிறைய இடம் பெற்றுள்ளமையையப் பலரும் அறிவா

இராமாயண நிகழ்ச்சிகளையும், பாத திரங்களையும் அருணாகிரியார பரக்கக் கூறினும், இராமாயணத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பாததிரத்தின் அறிமுகம் வழக்கமாக அனைவரும் அறிந்ததற்கு மாறாகக் கூறப்பட்டிருப்பது மிகுந்த சுவை தருவதாகும் அது சூரபபனையைப் பற்றிய குறிப்பு

‘சூரபபனையைக் குறிப்பிடும் எந்த ஒரு ஆசிரியரும் சூரபபனையை இராவணன் தங்கை என்றே குறிப்பிடுவது வழக்கம், ஆனால் அருணாகிரியார் மட்டுமே ஒரு பாடலில் சூரபபனையை ‘விபீஷணா சோதரி’ என்று கூறுகிறார் இங்ஙனம் கூறுவது நம்மை ஆழமாகச் சிந்திக்க வைக்கிறது ஏனெனில் சூரபபனையை இராவணன் சோதரி என்று வழக்கமாக அனைவரும் கூறுவது போலக் குறிப்பிட்டால் அதில் எத்தகைய சிறப்புமில்லை உலக வழக்கில் கூறவேண்டுமானால் இரண்டும் “ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டை” என்று கொண்டு விடுவோம் ஆனால் “விபீஷணா சோதரி” என்று குறிப்பிடுவதால் சூரபபனையைப் பாத கிரம் பெருமை பெற்று விடுகிறதல்லவா ?

கம்பன் காட்டும் சூரபபனையை

அருணாகிரியார் ‘விபீஷணா சோதரி’ என்று ஒரு தொடரால் மட்டும் சிறப்பிப்பதில் நம்மக்கு வியப்பு ஏற்படக் காரணம், சூரபபனையைப் பாத ஒரு நல்ல பண்பும் இல்லை என்பதை இராமாயணம் கற்றவர்கள் அனைவரும் அறிவா இன்னும் கூறப்

சூரபபனையை விபீஷணா சோதரி என்று குறிப்பிடும் பாடலில் அருணாகிரியார் சூரபபனையைப் பல சொற்களால் குறிப்பிடுகிறார்

மூக்கரை மட்டை

மகா பல காரணி

சூரபபனையை

படுமூளி

உதாசினி

மூக்கக் குலத்தி

விபீஷணா சோதரி

என்பவை அவை

மேற்குறித்த பல சொல் தொடர்கள் ‘விபீஷணா சோதரி’ என்ற தொடர் மட்டுமே சூரபபனையைப் பெருமைப் படுத்துவதாக உள்ளது பிற தொடர்கள் அனைத்தும் எல்லோரும் சூரபபனையைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள பண்பை உறுதிப்படுத்துவனவாகவே உள்ளன இங்ஙனம் சூரபபனையின் இயல்பான பண்பைக் குறிப்பதாகவே பல சொற்களையும் அடுக்கி முற்றிலும் மாறாக ‘விபீஷணா சோதரி’ என்று அருணாகிரியார் குறிப்பிடுவது ஏன் ?

புகுந்தால் இராவணனைக் கொல்ல அவனோடு உடன் பிறந்த நோய் சூரபபனையை என்றே கம்பன் குறிப்பிடுகிறான்

ஒவ்வொரு மனிதனும் ஏதோ ஒரு நோயினால் சாகிறான் அதனால் நோயை

உடன் பிறந்தே கொல்வது என்று கூறுவது உலகு வழக்கு இராவணனைப் படைத்த பிரமமன அவன் உடம்பில் நோயை வைக்க முடியவில்லை, காரணம் இராவணன் செய்த தவத்தால் ஒவ்வொரு உடல் உறுப்பிலும் ஒரு தவ பலம் இடம் பெற்று விட்டது அவன் மாரபு வாரணம் பொருத மாரபு, அவன் தோள் வரையினை எடுக்கத் தோள், அவன் நாககு நாரத முனிவறகேற்ப நயம் பட உரைத்த நாககு, அவன் இடுப்பு சங்கரன் கொடுத்த வாள உள்ள இடுப்பு அதனால் இராவணன் உடம்பில் நோயை வைக்கமுடியவில்லை உடன் பிறந்தே கொல்லும் நோயை உடம்போடு பிறக்க வைக்க முடியவில்லை என்பதால் பிரமமன்,

அந்த நோயை மட்டும் சூரப்பனையாக உருவாக்கி இராவணனுடன் பிடிக்க வைத்து விட்டான் என்று கம்பன் நயமாகக் கூறுகின்றான்

“நீலமா மணிநிற நிருத வேந்தனை

மூலநாசம் பெற முடிக்கும் மொயம்
பிணை,

வேலை நாள உயிரொடும் பிறந்து,
தான் வினை

காலம் ஓர்ந்து, உடன் உறை கடிய
நோய ஆளு”

வினைப் பயன் விளைவு

இங்ஙனம் இராவணன் உடன் பிறப்பு இருந்தவாறு எனக் கம்பன் கூறுகிறான் அந்தச் சூரப்பனையை ‘விபீஷணா சோதரி’ என அருணகிரியார் கூறக் காரணம் தமிழகத்தில் சூரப்பனையைப் பற்றி வழக்கத்தில் இருக்கும் ஒரு கதையே யாகும்

சங்கமந்திரன் என்று ஒரு அரசன் வாழ்ந்தான் அவன் மகன் குணசீலன் நல்லொழுக்க நெறி நின்றவன் சங்க மந்திரன் அவைக்கள் குருவின் பெயர் ஆனதற்கு அவருக்கு ஒரு மகள், பெயர் சுமதி என்பது

குணசீலன் நாளும் ஆனந்தகுருவின் இருப்பிடம் சென்று கல்வி கற்பது வழக்கம் குருவின் மகள் சுமதி அரச குமரனை விரும்பி கல்வியை எண்ணத்தை வெளியிடக் காலம் பார்த்திருந்தாள் ஒரு நாள் அரசகுமரன் மாலைப்போதில் குருவின் இல்லம் சென்றான்

அப்போது ஆனந்தகுரு இல்லை இதுவே தக்க தருணம் என எண்ணிய சுமதி, தன் காதல் விருப்பத்தை குணசீலனிடம் வெளியிட்டாள் அவன் பதறிப் போன குருவின் மகள், தங்கையாகவே பாவிக்கப் படவேண்டும் என்ற நல்லுணர்வால் அவன் சுமதியின் எண்ணத்தை மறுத்துக் கூறி விட்டுத் திரும்பி விட்டான்

ஆனால் தந்தை ஆனந்தகுரு வந்ததும், மகள் கதையை மாற்றிவிட்டாள் தான் தனித்திருக்கும் போது தனக்கு தீங்கு செய்ய முற்பட்டான் அரசகுமரன் எனத் தந்தையிடம் கூறினாள்

ஆனந்தகுரு அரசனிடம் முறையிட டார் மன்னன் தன் மகனுக்கு கொடுத்த ண்டனை கொடுக்க முற்பட்டான் குருவின் மகனைத் தங்கையாக்கக் கருதவேண்டிய தன் மகன் அவனை விரும்பினானெனில் அவன் உடல் உறுப்புகள் ஒவ்வொன்றும்

வெட்டப்படவேண்டும் என உத்தரவு
பிறப்பித்தான்

மன்னன் ஆணைப்படி கொலைஞர்கள்
குணசீலனை நிலத்தில் கிடத்தி கை கால,
கண், மூக்கு என ஒவ்வொரு உறுப்பாக
வெட்டினார் குணசீலன் துடித்தான்
துன்பத்தின் எலலையில் நிலத்தில் புரண்ட
படியே “ஆதிசேடனே! நீதான் இப்பூமி
யைத் தாங்குவதாக நான் கூற்ற புராணங்
கள் உரைக்கின்றன மக்கள் குறை நீங்க
மன்னனிடம் முறையிடுவது வழக்கம்
ஆனால் மன்னனே நீதியறியாது தவறு
செய்தால் யாரிடம் முறையிடுவது? ஆதி
சேடனே! என உண்மையான உள்ளத்தை
நீயும் அறியாயோ?” எனப் புலம்பினான்

அவன் இறக்கும் தருவாயில் அவன்
காதோடு ஆதிசேடன பேசினான் ‘குண’
சீலனே! உன் உண்மையான உள்ளத்தை
நான் அறிவேன் நீ குருவின மகளைத்
தங்கையாகவே கருதினாய் சமதியே
பெருங்குற்றம் செய்தாள் இதற்குத் தண்டி
டனாயாக அடுத்த பிறப்பிலும் உனக்கே
இவள் தங்கையாகப் பிறப்பாள் நானே
இலக்குவன் என்ற பெயருடன் வந்து, நீ
இப்போது உன் புலன்களை இழந்தது போல
அவள் புலன்களை அறுப்பேன்” என்றான்

அதனால் அடுத்த பிறப்பில் குணசீலன்
விபீஷணனாகவும், சமதி சூரபனகையா
கவும் பிறந்தனா ஆதிசேடன இலக்கு
வனாகப் பிறந்து சூரபுன்கையின் மூக்கு
முதலிய உறுப்புகளை அறுத்தான்

தமிழகத்தில் வழங்கும் இக்கதையை
அருணகிரியார் அறிந்திருந்தால் சூரபன
கையை குறிக்க வந்தவா “விபீஷணா
சோதரி” என்று குறிப்பிட்டார்

அவரவா வினை வழி அவரவா நன்மை
தீமைகளை அடைகின்றனர் என்பதும்
குற்றமும் தண்டனையும் பிறவிதோறும்
தொடர்கின்றன என்பதும் கிரேக்க இலக்
கியங்கள் உள்ளிட்ட உலக இலக்கியங்கள்
பலவற்றிலும் கூறப் பெற்றுள்ளன, என்னும்
வினைப்பயனை விளக்கும் ஒரு குறிப்பை
சூரபனகைப் பாததிரத்தில் பொருத்திக்
காட்டியவா அருணகிரியார் ஒருவரே!

“தாக்கமருக்கு ஒரு சாரையை”
எனத் தொடங்கும் திருத்தணிகைத் திருப்
புகழில் சூரபனகையை ‘விபீஷணா
சோதரி’ எனக் குறிப்பிடும் அருணகிரியா
ரின் இக்குறிப்பு, இராமாயண ஆராய்ச்
சியாளர்களுக்கு ஒரு முக்கிய குறிப்பாகும்

★★★★★★

“வெகுமல ரதுகொடு வேண்டி யாகிலு

மொருமல ரிலைகொடு மோரநது யானுனை

விகழுறு பரிவொடு வீழ்நது காடொழ அருளவாயே”

—“தரையினில (கூந்தலூர் திருப்புகழ்)

அருணகிரியாருடய நூல்களும்

அவர் அடியவர்களும்

சிவா செங்கல்வராயன்

அருணகிரியார் நூல்களை உலக மக்கள் உய்யும் பொருட்டு தணிகேசா இங்கே பாலித்த அருளைக் கண்கூடாகக் காணலாம் வ த சுபரமணய பிள்ளை அவர்கள் சிறந்த சிவபக்தர் இவா திருத்தலங்கள் தோறும் கட்டை வண்டியிலும் நடந்தும் சென்றே பல தலங்களின் மகிமைகளையும் விசேடங்களையும் அநந்த குருக்களையும் பொறுப்புள்ளவர்களையும் விசாரித்து சிவஸ்தல மஞ்சரி என்ற அரியநூலை உருவாக்கினார் பல தல புராணங்களும் எழுதியுள்ளார் இவா கோட்டில் ஜில்லா முனிசிப் வேலை பார்த்ததால் சிதம்பரம் தீக்ஷிதாக்கள் கோட்டில் வழக்கு தாக்கல் செய்த போது தங்களுக்கு எப்படி சிதம்பரம் கோயில் உரிமை என்பதை காட்டும் பொருட்டு "தாது மாமலா" (625)—என்ற திருப்புகழ் 7 வது அடியை

"வேத நூன் முறை வழவாமே தினம்

வேளவி யா லெழில் புனை மூவாயிர

மேனமை வேதியா மிகவே பூசனை
புரி கோவே

எடுத்து எழுதியுள்ளார்கள் இந்த அடியைப் பார்த்து, காண பரம்பரையாக பலா பாடுவதையும் கேட்டிருந்தபடியாலும், சந்தத்தில் அமைந்த இப்பாடல் திருப்புகழ்

தான் என்று அறிந்து கொண்டு, எப்படியும் இப்பாடல்களைத் தேடி அச்சிடவேண்டும் என்ற பேராவலை விரதமாகக் கொண்டு திருப்புகழ்ப்பாக்களைத் தேட ஆரம்பித்ததில் ஒலைச்சுவடிகள் பல கட்டுகள் கிடைத்து அவைகளைத் தாமே ஏட்டில் எழுதியதாக இவர்கள் சரித்திரத்தில் எழுதியுள்ளார்கள் "இன்று நல்ல வெள்ளிக்கிழமை திருப்புகழை நானே எழுத ஆரம்பித்துவிட்டேன்" என்றும் அது முதல் நன்றாக திருப்புகழ் வெளியிட வேண்டும் என்றும் தணிகேசரை பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு கடை நாள வரை வெள்ளிக்கிழமை விரதம் இருந்துள்ளார்கள் சேலம் காஞ்சீபுரம் முதல் பல இடங்களிலிருந்து ஒலைக்கட்டுகள் கிடைக்க, தக்க புலவர்களைக் கொண்டு ஆராயப்பட்டு 1895ம் ஆண்டு திருப்புகழ் வெளிவந்தது கிடைத்த திருப்புகழ்ப்பாக்கள் 1804 முருகன் தலங்கள் அநேகமாக பழைய தலங்கள் சிவத்தலங்களில் உள்ள முருகனுக்குத் திருப்புகழ் கிடைத்துள்ளது என்றே கூறலாம் வ த சுபரமணய பிள்ளை அவர்கள் காலத்துக்குப் பின்னா இவர்கள் அருமை மைந்தராகிய டாக்டர் தணிகைமணி அவர்கள் இததிருப்புகழுக்கு தட்டான கையில் கிடைத்த தங்கத்தை எப்படி எல்லாம் ஆக்குவானோ அதே போல அலங்காரம் செய்து சந்தம் முதலியன எழுதியும்,

சிவபிரானுக்குப் பன்னிரு திருமுறைகள் இருப்பது போலவே அவா மைந்தனென்று விளங்கும் முருகப் பெருமானுக்கும் பன்னிரு திருமுறைகள் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பி, திருப்புகழ்ப்பாக்களை ஏழு திருமுறைகளாகவும், கந்தரலங்காரம் முதலிய பாக்களை எட்டு, ஒன்பது, பத்தாவது திருமுறைகளாகவும், திருமுருகாற்றுப் படை, பரிபாடல், தனிப்பாடல்கள் முதலிய வற்றைப் பதினேராம் திருமுறையாகவும் வகுத்தாரா தேனூர் வரகவி வே சே சொக்கலிங்கனாரா அவாக்களைக் கொண்டு சேயத்தொண்டா புராணம்' என ஒரு நூலை (பாடறஞ்சை 33333) பாடுவித்துப் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக 1960இல் வெளியிட்டாரா

அருணகிரிநாதா காலத்துக்குப்பின் ஸ்ரீ வள்ளிமலை சுவாமிகள் பழநி ஆண்டவன் அருள் பெற்று தமிழ் எழுத்துக்களைக் கற்றுக் கொண்டு, ஸ்ரீ ரமணபகவான் குருவாக இருந்து வழிகாட்ட, ஸ்ரீ சேஷாத்நிரி சுவாமிகள் "திருப்புகழ் மகாமந்திரம்", என்றும் "நீ வள்ளிமலைக்கு செல்லுவாயாக" என்றும் உபதேசிக்க, 1916ம் ஆண்டு முதல் 22-11-1950 வரையில் திருப்புகழைப் பரப்பித் தொண்டாற்றினாரா

"துன்ப நோய் சிந்த நற்கந்தவேளென
றுனைத்-தொண்டினால்
ஒன்றுரைத்தருளவாயே
(பாடல் 37)
என்று கசிந்தது நினது-

"சிந்தையும் அவிர்ந்த விழந்தாரை

யொழித

கென செயலழிந்தழிந்த தமிழ் மெய்ச

சிந்தை வர"

என்ற அருணகிரியாரா வாக்கின் அருளை யுணர்ந்து தானும் மெய்மறந்து நின்று, அருமையான ராகங்களை நிமமதியாக ரசித்துப் பாடியவா வள்ளிமலை சுவாமிகள்

திருப்புகழ்மணியவாகள் முருக நாமங்களை யும் திருப்புகழும் கூறி "பக்தாகாள' திரண்டு வா'ர ஜகத்திலே' என்று அழைத்தவா திரு இராகவன் அவர்கள் மணிக் கணக்கில் திருப்புகழ் பாடி எங்கும் (சபை களை) அடியார்களை நிறுவி வருகின்றனா கலகத்தா, டிலலி, பம்பாய், பெங்களூர், சென்னை முதலிய பல தலங்களில் நூற்றுக் கணக்கில் பெண்களும் ஆண்களும் சமவுரி மையுடன் இருந்து பாடுவதை இராகவன் திருப்புகழ்ச்சபையில் பாரக்கலாம் டாக்டர் தணிகைமணியவாகள் நூற்றாண்டாகிய இவ்வருடம் நடக்கும் 'திருப்புகழ் அன்பா கள்' சங்கத்தின் வெள்ளிவிழாவானது சிறப்பாக நடக்கவும் அன்பாக்கள் பல லாண்டு வாழவும் தணிகை எம்பெருமானை வேண்டிப் பணிகின்றேன

★★★★★★

முருகன் நவமணிமாலை

தூறைவன்

1 பொற்கவசம் பூண்டவனைப்
போர்ப்படைக்கு நாயகனை
நற்கருணைப் பிழம்பாக
ஞானமயில் மீதமாந்து
வெறியின்ற ஞாத்தடியும்
வேலமுருகக் குருபரனைச்
சொற கடந்த புகழானைத்
தூயவனைப் பாடுதுமே !

2 உலக காரணி உமை பெற்ற குழந்தை
அலகில் சோதி அரன தரு சிறுவன்
தலமிசை உயிராக்குலம் தழைத்து
வளாந்திட
நலங்கள் பரவி ஞாலம் செழித்திட
புலைச்சிறு ஞாப்பகை விலகி
மறைந்திட
கலைச்சடா இலங்கு கடிவேல
மலைக் குமரன் தாள மகிழ்ந்தேத்து
வமே !

3 குமரன் பதமே குறிக கொண்டார்க்குத்
தமராய அவன் தாள சரணடை
வாராகஞ்ச
சமையும் திருவோ கடலினும் பெரிது
திமிரம் நீங்கும், செவ்வொளி முகத்
தில்

அமையும், வாக்கினில் ஆற்றல்
பிறக்கும்
இமைப்ப பேறுகள் எய்தி
அமரராய உலகில் ஆட்சி
செய்குவரே

4 வேல எதற்கு ? என வெவவினையை
வீட்டுதற்கு ! தாமரைப் பூங்
கால எதற்கு ? என வாழவைக்
கடைத் தேற்ற ! —வேலவனே
சுமமா இருக்கின்றாய்
சோதனைக்கு நேரமல்ல
எமமானே ஏழைக்கு இரங்கு !

5 அப்பனும் அம்மையும் அண்ணனும்
தம்பியும்
ஒப்பிய மனைவி உகப்புறு மக்களும்
தப்பிலா நண்பரும் சாந்து
ளோராகளும்
இப்படி உறவுகள் எண்ணில் வேனும்
துயப்புறும் வாழவுச் சுழற்சியுள்ள
லாம்
மெய்ப்புகழ் திருத்தணி வாழவே
அப்பன் உனையே அணுகுகின்
றேனே !

6 ஓடித் திரிந(து) இரை
நலனன தேடி உவகையிலே
கூடிப் பறந்து
கதிரோடு கொஞ்சம் குருவியைப்
போல
தேடிப் பறந்த
அமுதூறு நின்றன செழுங் கருணை
பாடித் திரிய
விழைந்தேன இனிதெனைப்
படைத்தவனே!

7 ஒரு முகம் எனனை உலகினிற
படைக்கும்
ஒரு முகம் எனனை உறவினிற
பிணைக்கும்
ஒரு முகம் எனனுள் உணர்வுகள்
தூண்டும்
ஒரு முகம் வினையை உடைத்தருள்
செய்யும்
ஒரு முகம் வாழ்வின் உயாபதம்
அருள் செய்யும்,

ஒரு முகம் என்னுயிர செழிக்க
ஒரு முகமாக உவந்திடு மன்னே !

8. கந்தாய நம் , கட்டம்பாய நம் ,
கருத்தினுள்ளே
செந்தாமரை போல சிவிரத்தாய
நம் ஓம் செழுந்தனங்கள்
தந்தாய நம் ஓம் , தடிந்தென
வினையைச் சங்கரிக்
வந்தாய எ(ன)னுள்ளே அருளாய
முனை தது வளர்பவனே !

9 நீதந் தனஇவை
நின்பால கொணரும் நிவேதனங்கள்,
ஓதும் திருமறை
உன நாம் மனறி வே (று)
ஒன்றறியேன
தீதில் மனமும்
செழுமையும் இன்பமும்
சோததுனது
பாதம் மறவாப்
பதமருள் சண்முக
பண்டிதனே !

★★

“நானுன திருவடி பேணும் படியிரு
போதுங் கருணையில் மறவாதுன் -
நாமம் புகழ்பவா பாதந் தொழ இனி
நாடும் படியருள் புரிவாயே

—திருப்புகழ்

திருளமுகூற்றிருக்கை

வலையப்பேட்டை ரா. கிருஷ்ணன்

திரு எமுகூற்றிருக்கை (ஆசுகவி, மதுரகவி, வித்தாரகவி, சித்திரகவி ஆகிய) நாறகவி வகையில் சித்திர கவியினைச் சோந்தது திரு எனபது சிறப்புப் பற்றி வரும் அடைமொழி எழு கூறு அமைந் திருத்தலின் எமுகூற்றிருக்கை எனப்படும் இது 96 வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று இது ஒன்று (1) முதல் ஏழு (7) வரையிலும் எண்கள முறையே ஒவ்வொருக ஏறியும் இறங்கியும் வருமாறு கூறப்படும் மிறைக கவி (சித்திரகவி)

மேறபாகம்

1
1 2 1
1 2 3 2 1
1 2 3 4 3 2 1
1 2 3 4 5 4 3 2 1
1 2 3 4 5 6 5 4 3 2 1
1 2 3 4 5 6 7 6 5 4 3 2 1

இந்தச் சித்திரகவியாகிய எழு கூற்றி ருக்கையை ரதபந்தத்தில் (தோ வடிவில்) அமைப்பது கவி மரபு அதாவது தேரின உருவம் தோன்றுமபடி நோக கோடிட்டுக் கட்டங்கள் போட்டு அவற்றில் எண் முறையைய பின்பற்றி வரும் பாடல் பகுதிகளை அடக்கவேண்டும் தேருக்கு மேல் பாகம், கீழ்ப்பாகம் ஆகியன இருப்பது போல இந்த ரதபந்தத்திற்கு இரு பாகங்கள் கொள்ள வேண்டும் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் ஏழு கூறுகள் இருக்கும்படி அமைக்க வேண்டும்

கீழ்ப்பாகம்

1 2 3 4 5 6 7 6 5 4 3 2 1
1 2 3 4 5 6 5 4 3 2 1
1 2 3 4 5 4 3 2 1
1 2 3 4 3 2 1
1 2 3 2 1
1 2 1
1

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதா அருளிச் செய்த திருளமுகூற்றிருக்கையை கீழ்க்கண்டவாறு அமைக்க வேண்டும்

அதாவது முதற்கூறு ஒரு அறையும், இரண்டாம் கூறு மூன்று அறையும், மூன்றாம் கூறு ஐந்து அறையும், நான்காம் கூறு ஏழு அறையும், ஐந்தாம் கூறு ஒன்பது அறையும், ஆறாம் கூறு பதினாறு அறையும் ஏழாம் கூறு பதினமூன்று அறையும் உடையதாய் இருக்கும் மேற்கூறிய அடைவினைப்

மினபற்றி கீழ்ப் பாகத்திலும் அமைக்க வேண்டும் அப்போது மேற் பாகத்தில் உச்சி (Top) யிலிருந்தும், கீழ்ப்பாகத்தில் அடி (Base)யிலிருந்தும் இந்தக்கரம் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்

மேலே காட்டியுள்ள நிரப்புப் படத்தினை உற்று நோக்கினால் 1^2 11^2 (121 , 111^2 (12321), 1111^2 ($12,34,321$), 11111^2 ($12,34,54,321$), 111111^2 ($12,34,56,54,321$), 1111111^2 (1234567654321) என்ற கணித நுண்மையை (Square of Numbers) ஏறி இறங்கும் முறையினில் காணலாம், மற்றும் ஒவ்வொரு கூறிலுள்ள அறையின் எண்கள் மொத்தத்தையும் கூட்டினால் 1 , 4 , 9 , 16 , 25 , 36 , 49 என வரும் அவை முறையே 1^2 , 2^2 , 3^2 , 4^2 , 5^2 , 6^2 , 7^2 என அமையும் நுண்மையையும் சுவைக்கலாம்

தமிழ் மொழிக்கு அணிசெய்யும் இந்த அறப்புதப்பிரந்தத்தைப் பாடியுள்ளவர்கள் சிலரே திருஞானசம்பந்தர், திருமங்கையாழ்வார், நக்கீரதேவநாயனார், அருணகிரிநாதர், திருக்குருகைப் பெருமான், வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் ஆகியோர் மேற்காட்டிய எண் முறையிலே தத்தம் பாடலில் சொற்கள் அமையும்படியும் பொருள்சிறக்கும் படியும் அமைத்திருக்கும் சாமாததியம் மிகவும் பாராட்டற்குரியது இதனில் வரும் சொற்கள் தமது சபத ஆற்றலாயினும், அராத ஆற்றலாயினும் எண்களைக் குறிக்குமாறு தொகுக்கப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம் வண்ணச்சரபம் ஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகள் எண் (8), ஒன்பது (9) தச (10) ற்றிருக்கை ஆகிய

வகைகளில் சூரியன், கணபதி, சிவன், சக்தி, முருகன், திருமால் ஆகிய அறுவகைச் சமயத்திற்கும், அருளிச் செய்துள்ளாரா என்பது குறிப்பிடத்தக்கது

முருகப் பெருமானது சிறப்பான திருப்பதிகளில் ஒன்றான சுவாமியைப்போல அருணகிரிநாதர் இத் திருஎழு கூற்றிருக்கையை அருளிச் செய்துள்ளாரா குமபகோணத்தில் ஆறுமுகப் பெருமானைத் தரிசித்து, “செஞ்சொல் சிதரத் தமிழால் உன் செம்பொன் ஆவத்தைப் பெறுவேனோ” என்று வேண்டிய அருணகிரியார் அடுத்துள்ள சுவாமியைப்போல திருஎழுகூற்றிருக்கையாம் சிதரகவி பாடித் தம் எண்ணம் நிறைவேறும் பேறு பெற்றாரா என்பதும் அங்கே ஸ்ரீ சுவாமிநாதப் பெருமான திருவடி காட்டி ஆட்கொண்டார் என்பதும் திருவருளின் பெருமையைக் காட்டுவதாகும்

இத்திருஎழுகூற்றிருக்கை ஸ்ரீ அருணகிரியார் அருளிச்செய்த பதினாறுபிரம் திருப்புகழின் சாரமாகக் கருதப்படுகிறது இதனைச் சென்னை திருவல்லிக்கேணி முருகன் திருவருட்சங்கத்தார் சலவைக் கல்லில் தேர்வடிவில் அமைத்துச் சுவாமியை ஸ்ரீ சுவாமிநாத சுவாமி கோயிலில் பதித்துள்ளாராக இதைப் போலவே திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரர் திருக்கோயிலார் கோபுரத்தினை யனார் சந்நிதியில் இத்னைச் சலவைக்கல்லில் அமைத்துப் பதித்துள்ளாராக

இத்திருஎழுகூற்றிருக்கை நேரிசை ஆசிரியப்பாவினால் ஆகியது முப்பது வரிகளைக் கொண்டது

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருமுருகாற்றுப்புகை

ஓர்உரு(வு) ஆகிய தாரகப் பிரமத(து)
ஒருவகைத் தோற்றத(து) இருமர(ர்) எய்தி
ஒன்றாய் ஒன்றி இருவரில் தோன்றி
மூவா(து) ஆயினை , இருபிறப் பாளரின
ஒருவன ஆயினை , ஓராச செய்கையின (5)

இருமையின முன்னாள் நானமுகன் குடும்பி
இமைப்பினிற் பெயர்த்து மூவரும் போந்து
இருதாள வேண்ட ஒருசிறை விடுத்தனை ,
ஒருநொடி அதனில் இருசிறை மயிளின
மூநநீர் உடுத்த நானிலம் அஞ்ச (10)

நீவலம் செய்தனை , நாலவகை மருப்பின்
முமமத(து) இருசெவி ஒருகைப் பொருப்பன்
மகளை வேட்டனை , ஒருவகை வடிவினில்
இருவகைத் தாகிய முமமதன் தனக்கு
மூத்தோன் ஆகி நாலவாய முகத்தோன் (15)

ஐந்துகைக் கடவுள் அறுகு சூடிக(கு)
இளையோன் ஆயினை , ஐந்தெழுத(து) அதனில்
நானமறை உணர்த்தும் முககட ஈடரின
இருவினை மருந்திக(கு) ஒருகுரு ஆயினை ,
ஒருநாள உமைஇரு முலைப்பால் அருந்தி (20)

முத்தமிழ் விரகன் நாற்கவி ராஜன்
ஐம்புலக் கிழவன் அறுமுகன் இவனென
எழிலதரும அழகுடன் கழுமலத(து) உதித்தனை ;
அறுமீன் பயந்தனை , ஐந்தரு வேந்தன்
நானமறைத் தோற்றதது முததலைச் செஞ்சூட்டு (25)

அன்றில் அங்கிரி இருபிள(வு) ஆக
ஒருவேல விடுத்தனை , காவிரி வடகரை
மேவிய குருகிரி இருந்த ஆறெழுத(து)
அந்தணர் அடியினை போற்ற
ஏரகத(து) இறைவன் என இருந்தனையே ' (30)

பொருள்

[வரி 1-5] ஒரு உருவத்தைக் கொண்டுள்ள பிரமம் சொரூபமான பரப்பிரமத்தினிடத்து ஒப்பற்ற வகையில் தோன்றி சக்தி சிவம் என இரண்டின இலக்கணமும் கொண்டு இரு மரபினையும் ஒன்றாக்கியது போல ஒரு சேயாக ஒன்றி மூப்பு இல்லாது என்றும் குமரனாகவே விளங்குகின்றாய், அந்தணர்களுக்குள் ஒப்பற்றவனாயிருக்கின்றாய் ,

[5-8] இறுமாப்பின் காரணமாக பிரணவப் பொருளை அறியாமல் இருந்த பிரம தேவனை முன் ஒரு நாள், தலைமுடியைக் களையச் செய்து அரன், அரி, இந்திரன் ஆகிய மூவரும் உன்னிடம் வந்து உனது இரண்டு திருவடிகளைப் பணிநது முறையிட்டு வேண்ட நீ அந்த பிரமனை சிறையினின்றும் விடுவித்தாய் ,

[9-11] கண் இமைக்கும் பொழுதில் பெரிய சிறகுகளை உடைய மயில் மீது ஏறி கடலை ஆடையாக உடுத்துள்ள-குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனப்படும் நான்கு வகையான உலகம் பயப்படுமபடி நீ சுற்றி வந்தாய் ,

[11-13] நான்கு வகைத் தந்தங்களை யும், மூன்றிடங்களில் பெருகும் மத நீரையும், இரண்டு காதுகளை யும், ஒப்பற்ற தும்பிக்கையையும் கொண்ட மலைபோன்ற ஐராவதத்தை உடைய இந்திரன் மகள் தேவசேனையை மணஞ் செய்து கொண்டாய் ,

[13-17] ஒருவகையாகிய யானை வடிவத்தில், யானை வடிவமும், மனித வடிவமும் கொண்டு மூன்றுவகை மதங்களைக் கொண்ட விநாயகன் (குமரனாகிய) தனக்கு மூத்த

வகை விளங்குமபடி (அந்த) தெரங்குகின்ற வாயை உடைய யானை முகத்தோனும் ஐங்கரக் கடவுளும், அறுகம்புலலைக் குடிக் கொண்டுள்ள விநாயகனுக்குத் தம்பியாகத் தோன்றினாய் ,

[17-19] பஞ்சாட்சரத்தின் வழியாக நான்கு வேதங்களும் தெரியவைக்கின்ற பரம் பொருளும், ஞாயன், சந்திரன், அக்னி ஆகிய சுடர்கள் மூவரையும் முக்கண்களாகக் கொண்ட தலைவரும் இருவினைகளையும் ஒழிக்கும் மருந்தாய் விளங்குகின்ற சிவபெருமானுக்கு ஒப்பற்ற குருநாதனாக அமைந்தாய் ,

[20-24] முன்னா ஒரு நாளில் தோணிபுரத்து உமையம்மையின் ஞானப் பாலைப் பருகி இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முதத்தமிழிலும் வல்லவனாய், ஆசு, மதுரம், சிதரம், விததாரம் ஆகிய நான்கு வகைக் கவிகட்கும் அரசராய், சுவை ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐம்புலன அறிவையும் அடக்கி ஆளகைக்கு உரியவனாய் ஷண்முகனாகிய செவவேள் இவன் என்றும் யாவரும் புகழும்படியாக மேனமேலும் எழுச்சி தருகின்ற அழகொடு கழுமலம் என்னும் சீகாழிப் பதியில் திருஞான சம்பந்தராகத் திருஅவதாரம் செய்தருளினாய் , காரத்திகைப் பெண்கள் அறுவரால் வளக்கப் பெற்றாய்

[24-27] தெய்வீகத் தருக்களான ஹரிசந்தனம், சந்தானம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கலபகம் என்னும் ஐந்தையுடைய இந்திரனாகாக, நான்கு வேதங்களின் அம்சமாய் மூன்று பிரிவினதாகி சிவந்த உச்சிக் கொண்டடையை உடையதுமான ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தை கிரௌஞ்சமலை இருதுண்டாகி விழும்படி அதன் மீது செலுத்தினாய்

[27-30] காவிரி நதியின் வடகரையில் அமைந்துள்ளதும் குருமலை என்று பெயர் கொண்டதுமான சுவாமிமலையில் வசித்துக் கொண்டிருக்கும் அந்தணர்கள் நம் குமாராய என்னும் ஆற்றெழுத்து (ஷடாக்ஷர) மந்திரத்தை இடைவிடாது ஜபித்து உன் இரண்டு திருவடிகளை ஏத்திப் புகழ் திருஏரகத்துத் தனிப் பெருங்கடவுளாக வீற்றிருந்து அருளுகின்றாய் !

இதற்கைய சிறப்பு பொருந்திய எழு கூற்றிருக்கையைத் தினமும் பாராயணம் செய்பவர்கள் ஸ்ரீ அருணகிரிநாதா அருளிச் செய்த அனைத்துத் திருப்புகழையும் பாராயணம் செய்வதால் வரும் பயனை

இதன் ஒன்றினாலேயே பெறலாம் என்பது அநுபவ உண்மை இப்பதிகம் லக்ஷ்மி கரமும் வீட்டினபமும் அளிக்கும் ஆற்றலுடையது டெலலி திருப்புகழ் அன்பா திரு A S இராகவன் அவர்கள் இததிருஎழு கூற்றிருக்கையை ஆங்காங்கே பொருள் விளங்கப் பிரித்துப் பாடுவதற்கு ஏற்ற வகையில் அழகான முறையில் இசையமைத்துள்ளாரா என்பது குறிப்பிடத்தக்கது அந்த முறையில் திருப்புகழ் அன்பர்கள் இதனைப் பாடும்போது மிகவும் இன்பத்தை யும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கிறது கந்த புராண சாரமாக விளங்கும் இததிருஎழு கூற்றிருக்கையைத் தினமும் பாராயணம் செய்து சுவாமிநாதப் பெருமானின் திரு வருளைப் பெற வேண்டுகிறோம்

நிறைமதி முகமெனு
நெறிவிழி கணையெனு
உறவுகொள மடவாக
உனதிரு வடியினி
மறைபயி லரிதிரு
வருவல் ரசராகள்
குறமகள் தனைமண
குருமலை மருவிய

மொளியாலே—
நிகராலே ,
ஞறவாமோ—
யருளவாயே ,
மருகோனே—
குலகாலா ,
மருளவோனே—
பெருமானே

—சுவாமிமலைத் திருப்புகழ்

அருணகிரியாரும் சுவேதாச்வதர

உபநிடதமும்

திருப்புகழ் அடிமை S நடராஜன்

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதரின நூல்களை விரிவான கண்ணோட்டத்துடன் ஆராய்ந்து பாரக்கும் எவருக்கும், ஸ்வாமிகளுக்கு நான் மறை மரபில் இருந்த ஈடுபாடு புலப்படாமல் போகாது நாலுமறைப் பொருளான ஆன குமரன் அருணகிரியாருக்குப் பல இடங்களில் நடனக் காட்சி நல்கிய போது முருகனின் திருப்பாதங்களில் அணியப்பட்ட பல பாடல்களிலிருந்து வேத மந்திரங்கள் ஒலித்தன என்பதை பல பாடல்களிலிருந்து ஊகிக்க முடிகிறது 'மறை சதாவிதம் தெரிந்து வகை சிறு சதங்கை கொஞ்ச என்று கூறுவார இதைத் தவிர இளம் வயதிலேயே ஆறுமுகனால் ஆட்கொள்ளப் பட்டு முதத்தமிழ் ஞானமும் பல உபநிஷத்துகளும் நேரடியாக உபதேசிக்கப்பட்டார என்று வழுவூர் திருப்புகழில் காணப் பெறுகிறது- 'தலைநாளில் முதத்தமிழ் ஊட்டி முண்டக தளிர் வேதத்துறை காட்டி இல்லே எனும் மாயையை அறவே வெறுத்து தவநெறி குன்றாய் பண்புடன் துறவறம் பூண்டவாகளுக்கே முண்டக உபநிஷத்தில் அதிகாரத்வம் உண்டு ஆதலால் இந்தத் திருப்புகழில் முண்டகத்தை குறிப்பிட்டிருப்பது அருணகிரியாரின் தீவிர துறவற வேட்கையை எடுத்துரைக்கின்றது ஆதலால், அருணகிரியாரின் நூல்களில் உபநிடதக் கருத்துக்கள் விரிவி செறிந்து இருப்பதில் வியப்பொன்றுமில்லை

பெருத்த வசன வகுப்பு 'மஹா வாக்ய உபநிடதம் ஆகும் 'வெண்புரவி' என்று ஸவேத அஸ்வம குறிப்பிடப்பட்ட 'கட்டி முண்டக' எனும் தலைத் திருப்புகழை அருணகிரியாரின் ஸவேதாஸ்வதர உபநிடதமாகத் கூறலாம் தவாதச் உபநிடதங்களில் ஒன்றான ஸவேதாஸ்வர உபநிடதத்தில் உள்ள சில கருத்துக்கள் மேற்கண்ட திருப்புகழில் அமைந்து இருப்பது, அறிந்து இன்புறுத்தற்குரியது இந்த அருமையான திருப்புகழின் கருத்தைச் சற்று ஆராய்வோம்

முதல் பாதியில் குண்டலினி யோகத்தை விவரிக்கையில், பிராண வாயுவை உயர்ந்த ஜாதி குதிரையாக உருவகம் செய்கிறா ஒவ்வொரு சுவாசத்திலும் பிராணகலை நாலு அங்குலம் வெளியில் சென்று சிறிது சிறிதாக சேதாரம் அடைவதால், இடைபிங்கலை நாடிகளில் செல்ல விடாமல் சுழுமுனையில் பிடித்துக்கட்டுவது வாசியோகத்தின் அடிப்படை 'கோலமும் உதிப்பகண்டுள, நாலினை மறித்து என்பார பிறிதோர் திருப்புகழில் இங்கு துஷ்ட குதிரையை அடக்கி 'கட்டி' என்று திருப்புகழைத் தொடங்குகிறா மேற்கண்ட வடமொழி உபநிடதத்தில் இரண்டாம் பகுதி ஒன்பதாம் செய்யுளில் 'பராணுன பரபீடய துஷ்டாஸ்வம்

தாரயேத்' என்று இதே கருத்து கூறப்பட்டுள்ளது மூலாதார கமலத்தில் சிவாக கினியை [அரபாலி அங்கி] மூட்டி பிராண சகதியை கபால அண்டமாகிய பிரம்ம ரந்திரம் வரை செலுத்துவது முதலில் புகல்ப பட்டுள்ளது இந்த சாதனையின் போது பலவித நாதங்கள் உடசெவியில் புலனாகும் எனபது யோக சாததிர துணிபு, 'சங்கோதை நாதம்', 'கோவென முழக்கு சங்கொலி விந்து நாதம்' என்றெல்லாம் கூறுவாரா இங்கு 'விந்து ஒலி கதக' என்று பேசப்படுகிறது; மந்திர சித்தியுடன் செலுத்தப்படும் பிராணவாயுவே 'மந்திர அவதான வெண புரவி யோக சாதனையில் சற்று வெற்றிகண்டவுடன் சித்து வேலைகளை வியாபார ரீதியில் செய்து காண்பிப்பது அருணாகிரியாருக்குச் சற்றும் ஒவ்வாதது இதன் அபாய விளைவுகளைப் பல இடங்களில் சுட்டிக் காண்பித்திருக்கிறார் ஈகா, 'காட்டிற் குறத்தி', 'துருத்தி' என்ற அலங்காரங்களும் 'கறைபடும்' என்ற திருப்புகழ்மாம ஆதலால் இங்கு சிவராஜயோக குதிரையை சித்து வேலைகளாகிய சந்து பொந்துகளில் லெல்லாம் செலுத்தாமல் பருவமத்தியாகிய ராஜ வீதியில் உலவச் செய்ய உபதேசிக்கிறார் நினைத்ததை அளிக்கும் தியான நிலை அதுவாதலால் அதனை கற்பகம் என்று கூறுகிறார் குண்டலனியோகத்தின் இறுதி நிலை ஆயிரம் இதழ தாமரையாகிய சஹஸராரமே ஆகும் எல்லா தத்துவங்களும் குவிந்து ஒன்று பட்டிருக்கும் இடத்தை 'பட்டி மண்டபம் என்கிறார் 'தூபா தீப விசால் மண்டபம் என்கிறார் மறரோ திருப்புகழில் அங்கு ஊடாடுவது என்றால் தயானம், சமாதி முதலிய சாதனைகளில் பயிற்சி பெற்று எனப் பொருள் யோக சாதனையில் முயலுபவருக்கு தீவிர பிரம்ம சாயம் அவசியம் எனப்பதை வலியுறுத்தும் வகையில், பிராண சகதியை கீழேநோக்கிச் செல்ல விடாமல் சந்திர கலையாகிய அமுத

மண்டலத்தில் சோதது [ஊறும் சலா இனப் அமுதாறல்] ஊர்த்துவ ரேதஸாக மாற்ற வேண்டும் என்பதை 'இந்த வொடு கட்டி விந்து பிச்சாமல்' என்று தெரிவிக்கிறார் உடலிலுள்ள கெட்ட நீரை வெளியேற்றும் குணம் விபூதிக் கு உண்டாதலால், புலன் டக்கத்திற்கும் நீறு பூசுதற்கும் தொடர்பு உண்டு ஆகையால் 'வெண் பொடி கொடு என்ற குறிப்பு புகல்பப்பட்டுள்ளது மேலும், 'எழுதிய பட்டமென்' தியான நிலை சேருவதே 'அசையாமல்' எனப்பட்டது மேற்கண்ட உபநிடத்தில் 'சீரம் சமம் ஸதாபய' எனப்படுவதும் இதுவே

மேல் முகமாக உந்தப்படும் பிராண சகதி 'நாளும அதிவேக கால கொண்டு தீமண்ட ஆகஞா சக்கரத்தில் 'சோதி மணி பீடத்தில்' திகழும் போது நெற்றிக்கண் என அழைக்கப் பெறுகிறது, தியான ஸலோகத்தில் 'ஊர்த்துவ ரேதம் விருபா க்ஷம்' என்ற தொடரைக் கவனிக்க சிற நினப்ப பாதையிலிருந்து பேரினப்பதிற்கு திருப்பிய முயற்சியின் விளைவான இந்த ஞானாகுகினியே காமனை எரித்த கண் திரி புரங்களாகிய மும்மலங்களை எரிப்பதும் இஃதே ஆகையால் 'சுட்ட வெம்புர நீருக்' என்று மேலே செல்கின்றது திருப்புகழ் தேவனூர் திருப்புகழில் ஆறும் ஆறும் என்று கணக்கிடப்படும் 96 தத்துவங்களையும் சிவ ஞானத்தால் வீழ்த்தி (தத்துவங்கள் விழ சாடி) வெற்றி காண்பது, வகுப்பில் 'நினைப்பு நினைவது நினைப்பவனும் அறு' நிகழ்ச்சியாக வியந்து கூறப்படுகிறது ஆதமாவை வெளி உலகத்துடன் பந்தப் படுத்தும் இந்த 96 தத்துவங்களும் உபநிடத்தில் 'ஏக நேமம் எனத் தொடங்கும் சுலோகத்தில் விவரிக்கப்படுகின்றன

போககுதிரையில் ஏறி அகவைரிகளைப் புறங் கண்டதும், வெற்றியின் மூலம்

கிடைத்த பரிசுகளை அடுத்தபடி விவரிக கிருா 'எந்தை பத்' மாகிய சிவஞான முகதி எய்துவதற்கு முன்னோடியாய், இரு வினையொடு மும்மலமும் அற்று, ஜன்ன மரண சிறைச்சாலையிலிருந்தும் விடுதலை கிட்டுகிறது ஐந்து பூதங்களாலான இந்த உடலுக்குப் பதிலாக 'சிவம் வந்து குதி கொள் அக வடிவு உனதன் வடிவமென்' ஞான சரீரம் வாய்க்கிறது உபநிடதத்தில் இந்நிகழ்ச்சி 'யோகாகனி மயம் சரீரம் என்று குறிப்பிட்ட பட்டுள்ளது [2ம் பகுதி-12ம் சுலோகம்] 'குடில வச்சிரம் போல ஆவதால் மூப்பு, வியாதி, சிறப்பு எதுவும் அனுபவ நில் உபநிடதத்தில்' ந ரோக ந ஜரா, ந மருதயு என்று பேசப்படு கின்றது 'சுதக அகம், என்பது 'ஒரு பூதமும் அறியாத தனி வீடேயாம்

'வேத ஸ்ந்தையொடு புகழவேனோ என்பதற்கு வழக்கமான உரை 'வேதத்தில் காணப்படும் விசித்திரங்களொடு உன திருப்புகழ் பாடி அதன் மூலம் மேற்கண்ட 'அநுபவங்களை அடைவேனோ என்பதே இவ்வடியைச் சற்று மாறுபட்டும் உரை செய்யலாம் 'யோகசாதனை மூலம் சிவ ஞான முகதி பெற்று, அவ்வந்தப் படியில் (stage) கிடைத்த அநுபவங்களை உலகோர் 'பொருட்டு திருப்புகழில் அமைத்து வேத மரபில் ஒதுவேனோ' என்றும் அவ்வடிக்குப் பொருள் சொல்லல கூடும் உபநிடதங்கள் இம்மாதிரி பக்குவ நிலையில் சொல்லப் பட்டனவையே

திருப்புகழின் பின்பாதியில் முதல் மூன்று அடிகளே அருணகிரியாரின் அநுபவச் சான்றாக இருக்கின்றமையால், இவற்றை மட்டும் ஆராய்ந்து முடிப்போம் 'எட்டி ரண்டு எனும் குக்கும் தொடர் திருமூலா, மணிவாசகர் முதலிய சித்தர்களால் கை

யாளப் பெறுகிறது அருணகிரியாரே ஆண்டாடாகுப்பம் திருப்புகழில் 'எட்டாம் எழுத்தை ஏழையேற்கு பகாந்த முகதா' என்று பேசுகிறார் தமிழ் கணிக வரிவடி வில் எட்டு-அ, இரண்டு-உ, ம-ம, அஉம் சோகையே ஓங்காரம் ஆகிறது ஆதலின் 'எட்டிரண்டும் அறியாத என செவியில்' என்பதற்கு 'பிரணவத்தின் பொருள் அறி யாத அடியேன் செவியில்' என்று உரை காண வேண்டும் 'எட்டிரண்டும் இதுவாம் இலிங்கமென்' என்பது இரண்டாம் அடி எட்டும் இரண்டும் கூட்டினால் பத்து இதனைக் குறிப்பது 'ய' என்னும் வடிவு பஞ்சாட்சரத்தில் 'ய' ஜீவானமாவைக் குறிக்கும் இலிங்கம் சிவசினை அதா வது 'ஜீவன் சிவ சொரூபம்' என்ற ஜீவானம், பரமானம் ஐக்ய நிலையை முருகன் தனக்கு உபதேசித்ததாக அருண கிரியார் பகருகிறார் இந்த அடியில் இன் னொரு பொருளும் மறைந்திருத்தலை உணர லாம் மணிவாசகரின் " எட்டிரண்டும் அறியாத என்ற அடிக்குக் காணப் பெறுகிற பொருளில், எட்டாமிய அ சிவத் தையும், உ சகதியின் வடிவத்தையும் குறிக்கும் என்றும் உள்ளது சிவமூர்த்தங் கள் ஒன்பதில் அருஉருவ மேனியாகிய சதா சிவலிங்கம், சிவசகதியின் சோகையைக் குறிக்கும் முருகனின் சொரூபமே சிவசகதி யின் கூட்டு வடிவு என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்ததே ஆதலின், 'கிரிபுரம் எரி செயத் கோவே' என்றாலும் 'மலைகள் உமை தரும் வாழ்கவே' எனினும் ஷண்முகனுக்கே அரப்பணம் என்ற தத்துவம் இவ்விரண் டாம் அடியில் புலனாகின்றது மூன்றாம் அடியாகிய 'எட்டிரண்டும் வெளியார் மொ ழிந்த' என்பதற்கு மறுமுறையும் 'ஓங்காரத் தின் பொருள் வெளிப்பட' என்று உரை காண்பது அருணகிரியாரின் கூாந்த அறி ரகுச் சற்றும் ஒவ்வாதது ஓங்காரத்தின்வி விரிவே பஞ்சாட்சரம் என்பதை சைவ நூல்

களில் காணலாம் அத்துனுடன் பிரணவத்
தைச் சோததால சடாட்சரம் ஆகிறது
இதத்ததுவத்தை அருணகிரிநாதா, 'ஓரெ
ழுததில் ஆறெழுததை ஒதுவிதத பெரு
மாளே என்று குறிககிறா எனவே மூன்றா
வது அடிகு 'எட்டும் இரண்டும் சோககை
யான ஓங்காரத்தின விரிநிலையான (வெளி
யா மொழிந்த) ஷடாஷரத்தை உபதேசித்
தவனே என்று பொருள் கொள்ளத்தலே
உசிதம்

மதுரைப்பதியில் வளையல் விற்பு
மீனாட்சி அம்மையின், கரம் பிடித்த சொக
கப்ப செட்டியின் மகனான முருகப்ப செட்டி,
குலத்தொழிலை விடாது நடத்துகிறான்
நாமும் அவனிடம் ஒரு வியாபாரம் செய
வோம் நம் பகதியைக் கொடுத்து முகதி
யை வாங்கும் வாணிபத்தில் ஈடுபடு
வோமாக

“கரையிலங்கு உகர சகதி தரிகும சரவணன
சித்தத்துக்குள் ஒளிகும கரவடன
கொற்றக் குக்குட வத்தன
தனிவீரக்கழலிடும் பதம் கடசெவி வெறபன
பழநிமன, கச்சிக கொற்றவன மற்றும
கடக வஞ்சிகும காததன்’ என செந்தமிழ் பாடி,
குறையிலன்புற்று, குற்ற மறுக்கும பொறைகள் நந்த,
அறப்ப புத்தியை விட்டு, குணம் அடங்கக் கெட்டு,
குணம் மறநெனறிலதான குணமடைந்து,
எப்பற்றுகளும் அற்று,
குறியொடும் சுதத பகதரிருக்கும்
குருபதம் சித்திக் கைக்கு

உருகி உளத்தமுதூற திருப்புகழ் பாடும்
பணியே சாலச் சிறந்தது

(Space donated by a wellwisher)

ஸ்ரீ அருணகிரியார் அருளியுள்ள தத்துவோபதேசம்

தணிகைமணி டாக்டர்

வ. ச. செங்கல்வராய பிள்ளை M A

பெரியநிற பெரியராம தாயுமானவராரை
பெரிதும் பாராட்டப் பெற்றவரும், யாவதுங்
கறறோ அறியா அறிவினரும், கறறோக்
குத்தாம வரம்பாகிய தலைமை வாய்ந்தரு
மான ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் தாம்
அருளிய திருப்புகழ் ஆகிய நூல்களில் உல
குக்கு உய்யும் வழிகளை மிகத் தெளிவாகக்
காட்டியுள்ளனா பிறவி என்னுங் கடலி
டைப்பட்டு, துன்பமென்னும் அலைகளால்
எற்றுண்டு, பிடித்துக் கரையேறுவதற்கு ஒரு
பற்றுமின்றி, சுழற்காற்று சுரு மீன போன்ற
காமமாதிய இடையூறுகளிற பட்டுத் தியங்கி
மயங்கிக் கிடக்கும் நாம் நன்னெறியைக்
கண்டு பிறவித்துயரை ஒழிப்பதற்கு வேண்
டிய பல அரிய உபதேச மொழிகளை நமது
அருணகிரியார் எடுத்துப் போதித்துள்ள
னா “கற்ற பின் நிறக் வதற்குத் தக்”
என்ப பொய்யாமொழியார் கூறியவாறு,
சுவாமிகள் உபதேச மொழிகளைக் கற்று,
அவ்வழியிலே நடந்து, உயதலே நமக்குக்
கதியாதென ஈண்டு அம்மொழிகளை
ஒருவாறு திரட்டிக் காட்டுவாம்

சுவாமிகள் உபதேச மொழிகள்
அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும்
நாற்பொருளையும் நன்கு விளக்குவன

முதலாவது அறம் ஒளவைப் பிராட்
டியார் ஓதியவாறு ‘ஈதல் அறம்’ என்பதே
அருணகிரியாருடைய முடிபு ஆதலின்
ஈதலின் இன்றியமையாயைத் தமது நூல்
களிற பல இடங்களிற பசுமரத்தாணி போ
லப் பதிவுற விளக்கியுள்ளனா “தினையள
வேனும் பங்கிட்டு உண்ணுங்கள், பசி யுற்ற
வருக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க இசையுங்கள்
அவருக்கு ஒருபடி அன்னமேனும் படை
யுங்கள் இலலை என்று சொல்ல நாணங்
கொள்ளுங்கள் உள்ளதைமழுமல் எள்ளின்
அளவேனும் பகிர்ந்து கொடுங்கள் நொய்
யிற்பிளவேனும், தவிடளவேனும் தான்
மிடுங்கள் — இதுவே வினை தொலையும்
வழி” — என்ப பலவாறாக எடுத்தோ
தியுள்ளனா

‘தினையளவு பங்கிட்டுண்கை’—

‘பசியுற்றவருக கமுதைப் பகிராதற
கிசையாதே

‘இலையென நாரி உள்ள தின மருமல
ஏளளின் அளவேனும்—பகிராரை’

‘பசியில் வருமவாக கசன மொருபிடி-ப
படையாதே’

‘தவிடினாப்பத மெனினு மேறபவா
தாழாதீயேன

‘இரவோருக கேது மிததனை தான
மிடாதவா ஏழநர குழலவாரே’

‘தானமென்று மிடுங்கோள

‘நொய்யிற பிளவள வேனும் பகிர
மினகள

‘கர்வாதிடுவாய சுடுவாய நெடு
வேதனை தூளபடவே’—

எனவரும் அமுத மொழிகள் ஆழநக
பொருளன இனி,

இரண்டாவது—பொருள் பொருள்
என்பது யாது? எது உண்மைப் பொருள்?
எப்பொருளை நாம் பற்றினால் மூடாருவ
தாகிய இன்பம் கிடைக்கும்? என்பதை
யும் சுவாமிகள் மிகத் தெளிவாக விளக்கி
யுள்ளார் நம் உணர்விற்கு எட்டிய பஞ்ச
பூதங்கள்தாம் பொருளோ? அல்லது,
‘நான்’ ‘நான்’ என்கின்றோமே அதுதான்
பொருளோ? அல்லது ‘மனம்’ என்பது
தான் பொருளோ? அல்லது, இறைவனால்
ஆட்கொள்ளப்படும இடந்தான் பொரு
ளோ?

“வானோ புனல்பார கன்னமா ருதமோ?
ஞானோ தயமோ? நவினான் மறையோ?
யானோ? மனமோ? எணையாண் டவிடந்
தானோ? பொருளா வது? சண் முகனே!”

என்னும் வினாக்களை முதலில் எழுப்பிப்
பின்னர் இவை யெல்லாம் அல்ல, உண்
மைப் பொருள் சொல்லுந் தகைமைத்
தல்ல அது கிடைக்கப் பெறின் மூவா
சையும் தாமே அறும், இறப்பு நீங்கும் என
விடையையும் சுவாமிகளே சுட்டிக் காட்டி
னார் இது

“வளளிகோன அனறு எனக்கு உபதேசிகத்
தொன்றுண்டு கூறவறனோ?”

‘சுமமா இரு சொல்லற என்றலுமே
அமமா பொருளொன்றும் அறிந்திலனே’

‘அமரும் பதிகேள அகமா மெனுமிப்
பிரமங் கெட மெய்ப்பொருள் பேசியவா’

‘சூகா என என்கினை கூடிழயப்
போகாவகை மெய்ப்பொருள்
பேசியவா,—

எனவருந் திருவாக்கால அறியக்கிடக்
கின்றது இம்மட்டோடு நிறுத்தாது,
‘பொருள்’ இன்ன தென விரித்து விளக்காது
போயின் உலகுக்கு என்ன பயன் எனக்
கருணை கூர்ந்து பொருளிலக்கணத்தையும்
சுவாமிகள் பகுத்துக் காட்டியுள்ளார் ஸ்ரீ
மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சுருக்கமாக
எடுத்தோதிய ‘பொருளின்’ இலக்கணத்
தையே நமது சுவாமிகள் விரிவாக எடுத்து
விளக்குகின்றார் மணிவாசகா பொருளை
விளக்குமிடத்து,

“விண்ணவரும் அறியாத விழுப்பொருள்
இப்பொருள்

“ஊற்ற ஆக்கையி னுறுபொருள் நறுமல
ரெழுதரு நாற்றம்போற பற்ற லாவதோர்
நிலையிலாப் பரம பொருள் அப்பொருள்

எனறனர் நமது அருணாகிரியாரும்
அதனையே,

“சிவமான தொலைவிலாப் பொருள்”

“கலைகொடு சுட்டாத தீர்பொருள்”

“பரசமயம் ஒருகோடி குருடா தெரி
வரிய தொருபொருள்

எனப் கூறிப் பின்னும்,

“பாணிகுடபட்டாது, சாதகா காண்ச
சுறறெண்ணுது, வாதினா பாஷிக்கத் தகாது,
பாதக பஞ்ச பூத பாசத்திற படாது,
வேறெரு பாயத்திறபுகாது, பாவனை பாவிக
கப் பெருது, வாதினை நெஞ்சமான ஏணிககு
எட்டொணுது, மீதுயா சேணுகஞ்ச சமான
நூல் வழியேறுப பறறெண்ணுது, நாடினா
தங்களாலும் ஏதுச் செப்பொணுத் தோர
பொருள்”—என விளக்கினா

இவ்வாறு எதிரமறைமுகத்தான விளக்க
கினதோடு அமையாது, ‘அறிவை அறிவது
பொருள்’ என்றும் அவ்வறிவே இறைவன
திருமேனி எனபதும் விளங்க, “அறநூலும்
அகலிய புராணமும், பிரபஞ்ச சகலகலை
நூல்களும், பரந்த அருமறை யநேகமும்
குவிந்தும் அறியாத அறிவும், அறியாமை
யுங் கடந்த அறிவு திருமேனி என்று உணர்ந
துன அருணை சரணுரவிந்தம் அடைவே
னோ?” எனத் தெளிவுபடக் கூறினா அறி
வே இறைவன எனபது

‘அஞ்ஞானத் தனனை அகல விகடும்

நல்லறிவே’

‘தோற்றச் சுட்டொரணியாயச் சொல்லாத
நுண்ணுணாவாய மாற்றமாமவையகத்தின்
வெவவேறே வந்து அறிவாந்தேற்றனே

“ஆதிபோற்றி அறிவே போற்றி”

எனவரும் திருவாசகத்தாலும்,

‘அறிவே நினனை யல்லால் இனி யாரை
நினைக்கேனே’ எனவரும் சுந்தரா தேவா
ரத்தாலும் அறியக் கிடக்கின்றது

இனி இப்பொருளை எய்தும் வழி யாது
என்பதையும் சுவாமிகள் விளக்கியுள்ளாரா
இப்பொருளை எய்தும் வழி மிக அரியதானின
‘அரிய பொருள்’ எனறே ஆனரோ கூறி
யுள்ளனா ‘அரிய பொருளே, அவிநாசி
யப்பா, பாண்டி வெள்ளமே, பெருமறை
தேடிய அரும் பொருள் என மாணிக்கவா
சகரும் கூறியுள்ளனா இந்தப் பெரும்
பொருள், தோற்றம் இறுதி இல்லாத பொ
ருள் கலைகளுக்கு எட்டாதது, அப்பொ
ருளை அடையவேண்டுமாயின் உண்மை
அன்புடன் இறைவன் திருவருளைப் பரவ
வேண்டும் பந்த பாசங்கள் நீங்கவேண்
டும், பிரபஞ்ச விஷயங்கள் விலகவேண்
டும் உரை, உணர்வு, செயல் என்னும்
மூன்றும் அடங்கி மும்மலங்களும் நீங்க
வேண்டும் இரு வினையையும் உதறல்
வேண்டும் பின்னரே அது கிடைக்கும்
எனறனா அருணாகிரியார் இதனை,

“கலைகொடு கருத அரியதை, விழிபுனல்
வர மொழி குழறு அன்பு உருகி உனது
அருள் பரவுகைவரில், விர கொழியில், உல
கியலபினைவிடில், உரை, செயல், உணர்வு
கெடில், உயாபுணர் இருவினை அளறது
போக உதறில், எனது என்னும் மலம் அறில்,
அறிவினில் எளிது பெறல் என மறை பறை
யறைவதொர் உதய மரணமில் பொருள்’
எனத் திருப்புகழில் விளக்கி உள்ளாரா இத்
துணைப் பாடுபடடுக கிடைத்த பொருளே
மூன்றாவதாகிய நித்திய இன்பத்துக்குச்
சாதனமாம் எனச் சுவாமிகள் கூறுகின்றார்

“இந்த இன்பத்தை அபரிமித சுருதி
யும் அடங்கும் தனிப் பொருளை எப்பொரு

ஞம் ஆய அறிவை அறிபவா அறியும் இனபம் '—என்றனா இந்த இனபந்தான உண்மை இனபம், இதனையே மாணிக்க வாசகரும், "எங்குமிலாததோ இனபம், ஆராத இனபம், ஆறறு இனபம்" என்ற னா இதனை நமது சுவாமிகளும் "பரமா னந்த சாகரம்" என்றனா இவ்வினபத் தின் அளவு அனபின் அளவினது எனப தை, மணிவாசகனா, "காயத்துள் அமுது ஊற ஊற நீ கண்டு கொள்" எனச் சட்டிக் காட்டினா அருணகிரியாரும், "மெய்யன பினுல மெல்ல மெல்ல உள்ள, அரும்பும தனிப பரமானந்தம் தித்தித், தறிந்த அன றே கரும்பும துவாததுச் செந்தேனும் புளித்தது அறக் கைத்ததுவே" என்றனா அப்பா சுவாமிகளும் "திருப்பத்தாரண்ச சிந்தைசெய்ச் செய்க கரும்புச் சாற்றினும் அண்ணிகும காணமினோ" என்றனா திருமந்திரமுடையாரும்

"விரும்பியே உள்ளம் வெளிபுறக்
கண்டபின்
கரும்பும கைத்தது தேனும் புளித்ததே"
(2676)

என்றனா

இந்த! பரமானந்த வெள்ளமாகிய இனபங் கிடைக்கப்பெற்றினை நானகாவதான வீடு கூடிற்றெனக் மெய்வீடு 'பரமசுக சிந்த' என்றனா அருணகிரியார அவரே "இவ வீடு நாறகரணமும ஐந்து பூதமும அறியாதது, இரவு, பகல், ஆதி, அந்தம் இவை ஒன்றும் இல்லாதது, மாயை இடை

புகாதது, ஆனாத சுக மகோத்தி, பரம ஞான வீடு," என்றனா இதை,

"அஞ்சலித் பூதமுங் கரணநாலும், அந்திபகல் யாதும அறியாத, அந்தம், நடு ஆதி இலதான அந்த ஒரு வீடு மாமாயை இடை புகாதது ஆனாத சுகம் கோத்தி, பரம ஞான வீடு ' எனவரும் திருப்பமுடிக ளாற பெற்றும்

இவவுலக மாயையிற் பட்டு வருந்தும் ஆனமாகக்ள நன்னெறியைப் பற்றிக் கடைத்தேற வேண்டும் எனனும் கருணையே காரணமாக, 'உலகத்துள்ளீர்! அறத் தைக் கடைப்பிடியுங்க ளா வறிஞாக்கு ஈதல் எனனும் அறத்தைக் கரவாது புரிந்து வரு வோகளாயின் உண்மைப் பொருள் தானே விளங்கும் அப்பொருள் விளக்கமுற, விளக்கமுற, அதறின்றும் உண்மை இனபம் புலப்படும் அவ்வினபம் பெருகப் பெருக் 'நான்' எனனும் ஒன்று நைந்து போம் இருவினை, முமமலம், நாறகரணம் ஐம்புலச் சேடடைகள் ஆதிய இவை எல்லாம் ஒடுங் கும அவை ஒடுங்கப் 'பூதமுங் கரணங்களும் நான் போய் ஒடுங்க அடங்கலும் மாயந் தால் விளங்குவ தொன்றாகிய, மெய்வீடு கிடைக்கும் எனனும் அறிய தத்துவோப தேசத்தை நமது அருணகிரியார தமது திருப்புகழாகிய நூல்களால் விளங்கக் காட்டியுள்ளனா

நன்றி ஸ்ரீ குமார தருவமா திருப்புகழ் சங்கம், திருவல்லிக்கேணி

*****

மவுந நிரக்ஷர மந்திரம்

அருட்கவி தவத்திரு ஸாதுராம் ஸ்வாமிகள்

புயவகுபின 7ம் அடி—

“மநகுண சலந மலினமில் துரிய அதீதஸு

காநு பூதி மவுந நிரக்ஷர

மநதி ரம பொருந்தி மாபிற நிகழநதன

(தாளம் - கண்டரகம் - மும்முறை, ஒரு வரிககு)

உரை மனமும் குணங்களும் ஒரு நிலை பெருது நிலையற்றிருத்தல், (மலினம்) மாசு அல்லது பாவம் இவை இல்லாததும், துரிய நிலைக்கு மேற்பட்டதும் ஸுகாநுபூதி இன்ப மே பயக்கும் அநுபவஞானமுமான “சுமமா இருத்தல்” எனனும் மந்திரம் அததகைய மௌன மந்திர நிலையில், பொருந்தியதாய மாபிலே விளங்கின (வாகைப் புயங்களே)

—(வ சு செங்கலவராய பிள்ளை உரை)

குறிப்புகள் —

1 துரியம் - யோகியா தன மயமாய நிற்கும் உயா நிலை ஆனமா உந்திப்பிரதே சத்தில பராணனோடு லயிதது நிற்கத் தனையே விஷயீகரிக்கும் நானகாம ஆனம் நிலை

துரியாதீதம் - மூலாதாரத்தில் ஆனமா தங்கி அவிச்சை மாததிரையை விஷயீகரிக்கும் ஐந்தாம ஆனம் நிலை

துரியம்—சுத்தநிலை, துரியாதீதம் ஆனமாக கள மிகத் தூயமையாய நிற்கும் நிலை

2 மவுந நிரக்ஷர மந்திரம் - அக்ஷரங்கள இல்லாத மந்திரம் இது மோன நிலை

யில் செய்யப்படும் உபதேசம் இதனை ‘நிர்வசநப் பரஸங்கம் - பேச்சு இல்லாத உபதேசம் என்றோ திருப்புகழில்

“நிகரிட அரிய சிவ ஸுத ! பரம் நிர்வசநப் பரஸங்க குருநாதா !

—வெள்ளிகரத்து திருப்புகழ்

3 இந்த அடி “ ஒரு கை மாபொடு விளங்க ’ என்ற கிருமுகாறறுபபடைப் பகுதியைத் தழுவுகின்றது “ ஒருகை மாபொடு விளங்க—முனிவாக்கு தத்துவங்களைக் கூறி உரையிறந்த பொருளை உணராததும் காலத்து, ஒரு கை மாபோடே விளங்கா நிற்க இறைவன் மோந் முத்திரையத் தனைய தானையே இருந்து காட்ட ஊமைத் தசம்புள—(வாயிலலாத குடத்துள)— நீர் நிறைந்தார போல ஆநந்தமயமான ஒளி மாணாககாக்கு நிறைதனை அதற்குரிய மோந் முத்திரை கூற்றிற்று”

—நச்சினூக்கினியா உரை

ஒரு கை மாபொடு விளங்க என்பதற்கு

“மாபிணித்தே மௌன மந்திரத்தைப் பேணு நிற்க என்பது வேளோ உரை

“மாபகத்தில் வைத்த கரதலமும்”

—கந்தா கவிவெண்பா (50)

முருகன் ஆறுமுகக் குமரன்

திருமுருக. குகநாதர் கிருபாநந்தவாரியார் அவர்கள்

இறைவனுக்கு ஆறு பண்புகள் உண்டு,
மங்கலம், நிறைவு, இளமை, இடாகளை தல,
ஆற்றல பேரொளி என்பன

1 மங்கலம் நன்மையின் மயமாக
விளங்குவது —சிவம்

2 நிறைவு எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து
நிற்பது (வியாபகம்)—விஷ்ணு

3 இளமை என்றும் மாருத இள
மையுடன் இலகுவது—குமாரக்கடவுள்

4 இடாகளை தல அடியாராகடகு
வரும் இடாகளை களைவது—விநாயகர்

5 ஆற்றல வரம்பில்லாத பேரற
றலுடன் திகழ்வது—சக்தி

6 ஒளி பேரொளிப் பிழம்பாகப்
பிறங்குவது—சூரியன்

இவற்றையே ஆறுசமயத்தினர் தனித்
தனியே வழிபடுகின்றார்கள்

சிவத்தை வழிபடுவோர்—சைவா

விஷ்ணுவை வழிபடுவோர்—வைணவா

குமாரக்கடவுளை வழிபடுவோர்—
கௌமாரர்

விநாயகரை வழிபடுவோர்—காண்பதயா

சக்தியை வழிபடுவோர்—சாக்தேயர்

சூரியனை வழிபடுவோர்—சௌரர்

இந்த ஆறுவகைச் சமயத்தாரும் ஒரு
பொருளைத் தான வெவ்வேறு கோணங்
களில் இருந்து வழிபடுகின்றார்கள்

இந்த உண்மையை யறியாத சமயவா
திகள் தமக்குள் மாறுபட்டுக் கலகமிடுகி
னார்கள்

“அறுசமய சாதார்ப பொருளோனே
அறிவுநிறவாக குணக் கடலோனே”

ஆறு பண்புகளை யுடையவன் ஆதலின்
இறைவனுக்குப் பகவன் என்றும் ஒரு
பேருண்டு பகம் - ஆறு

ஒரு யானையை அறிவுபடைத்த ஆறு
குருடர்கள் தனித்தனியே சென்று ஒவ
வொரு உறுப்புக்களைக் கண்டார்கள் ஒரு
குருடன் முதுகைத் தடவிப் பார்த்தான்
மற்றொருவன் வால்தடவிப் பார்த்தான்
வேறு ஒருவன் கொம்பைமட்டும் தடவிப்
பார்த்தான் ஒருவன் காதை மட்டும்
தடவிப் பார்த்தான் ஒருவன் தும்பிக்கை
யை நம்பிக்கையோடு தடவிப் பார்த்தான்
ஒருவன் கால்தைத் தடவிப் பார்த்தான்

இப்படி முதுகு, வால், கொம்பு, செவி,
துதிகை, கால் என்ற ஆறு அங்கங்களையும்
அந்த அறிவுடைய அந்தக்கர்கள் தடவிப்
பார்த்துக்கொண்டு ஒருசமயம் ஒன்று கூடி
னார்கள் “யானை பாண்போல இருக்கி
னது” என்றான் ஒருவன் இவன் முதுகைப்

பாரததவன் ஒருவன் "உலககைபோல
உள்ளது" என்றான் இவன் வாலைமட்டும
பாரததவன் ஒருவன் "யாணையை நான்
நனகு பாரததருக்கினேன அது தடி-
போல இருக்கும்" என்றான் அவன் கொம்
பைக கண்டவன் ஒருவன் "யாணையைப்
பற்றி எனக்கு நனருகத தெரியும் அது
முறம் போல இருக்கும்" என்றான் இவன்
காதைக கண்டவன் துமபிககையை
மட்டும கண்ட குருடன் "யாணை தூண்
போல இருக்கின்றது" என்றான் காலை
மட்டும பாரததவன் "உரலபோல உளது"
என்றான்

இந்த ஆறு அந்தகாக்களும் தாம் தாம்
கண்ட ஆறு உறுபபுககையே - யாணை
யென்றுகூறி வாதிட்டார்கள இந்த ஆறு
உறுபபும் சோந்தது யாணையாகும்

இதுபோல ஆறு சமயத்தார்களும் தாம்
தாம் கண்ட ஒவ்வொரு பண்பினைமட்டும
வைத்தது வாதிடுகின்றார்கள் ஆறு பண்பு
களும் கூடியது கட்டவுள்

"முதலொன்றா மாணை முதுகுடன் வாலும்
திதமுறு 'கொம்புச்செவிதுதிக கைகால
மதியுடன் அந்தகா வகைவகை நோக்கி
அதுகூறல் ஒங்கும் ஆறு சமயமே

இந்த ஆறு சமயத்தார்க்கும், ஆறு ஆதா
ரங்கட்கும், ஆறு அத்துவாக்ககளுக்கும் ஒருங்
கே குறிக்கும் மூர்த்தி ஆறுமுகப் பரம்
பொருள், ஆதலால் அததலைவன் ஆறு
முகக் குமரன் என்று ஆனருோ கூறுகின்
றார்கள்.

"ஆட்டும சமயம் ஆறினுக்கும்
ஆதாரங்கள் ஆறினுக்கும்

அத்துவா வோர் ஆறினுக்கும்

அமையுந தானே முதல் என்று
தீட்டுமபடி யாவருந தெளியத்
தெளிந்தாங் காறுமுகந திகழச்
செலவ மலியும் இடைக்கழிவாழ
செலவ மலியும் இடைக்கழிவாழி
சேயைப் பரிந்து காக்கவே,"

இந்த அழகான பாடலைப் பாடியவா
மகா விதவான் மீனாஷி சுந்தரமபிள்ளை
(திருவிடைக்கழி முருகன் பிள்ளை த தமிழ்)

சிவபிரானையும் பெரியோர் ஆறுமுகக்
குமரன் என்பா ஆறுமுகக்கும அரன் ,
அவருடைய புதல்வரும் றுமுகக் குமரன்
இறைவன் எடுத்துக் கொண்ட பலவேறு
வடிவங்களுள் மிகவுந தொன்மையான திரு
வுருவம் ஆறுமுக வடுவு "அறிஞராயோர்
சிற்திகழுந தனது தொலைத் திருமுகம்
ஆறுங்கொண்டான்" என்று முரசு கொட்டு
கின்றது கந்த புராணம் "பழைய வடிவா
கிய வேலா " என்கின்றார் அருணகிரி
நாதர்

"ஆறுமுகக் குமரன் ஆனான் அருடகயிலை
ஆறுமுகக் குமரன் "

அத்தகைக கருணைக்கடலாகிய ஆறுதலை
யமலனை முருகன் என்று ஏத்தி ஆறுதலைய
டைவா அப்பெயர் பெரும் பெயர் அதன்
சிறப்பைக் காண்போம்

இனி இறைவன் தரித்துக்கொண்ட பல
வேறு நாமங்களுள் தொன்மையும் நன்மை
யும் ஆன திருப்போ முருகன் என்பது

இறைவனுடைய பலகோடி நாமங்
களுள் தலை சிறந்த நாமங்கள் மூன்று
முருகன், குமரன், குகன்

“முருகன குமரன குகன என்று மொழிந்
துருகுஞ் செயலதந் துணாவென்ற
ருளவாய”

என்பது கந்தரநுபூதி

“சிறப்புடைப பொருளை முத்துறக
கிளததல்” என்பது சூத்திரம் இந்த மூன்று
திருநாமங்களில் முதனமையானது முருகன
என்பதேயாகும்

ஆகவே, முருகா என்ற திருநாமத்தை
ஒருமுறை கூறியவுடன் வினைகள் எரிந்து
கரிந்து சாமபராகும்

“முருகா எனவோரா தரமோ தடியாரா
முடிமேல் இணைதாள அருள வோனே”-
திருப்புகழ்

சாமவேதத்தில் வரும் ததவமசி என்ற
மகாவாககியம் போல முருகா என்ற திரு
மந்திரம் சிறந்த மகா வாககியமாகும்

“அருமபெறல் மரபில் பெருமபெயா
முருக’
—திருமுருகாற்றுப்படை

அநேக நாமங்களின் உட்பொருளைத் தன்ன
கததே கொண்ட ஒரு திருப்போ “முருகா”
என்பது இதனைக் கந்தரலங்காரத்தில்
அருணகிரிநாதா, “மொழிக்குத் துணை
முருகா எனும் நாமங்கள்” என்று மொழி
வதனால் அறிக “நாமங்கள்” என்று
பன்மை விருதியால் கூறுகின்ற குறிப்பைச்
சிந்தியுங்கள்

“முருகா” “முருகா” என்று உருகா
நின்ற உள்ளத்துடன் ஒதும் அடியவா முன

உலகம் அஞ்சுகின்ற கூற்றுவனுடைய சீறு
முகந் தோன்றினால் ஆறுமுகந் தோன்றும்
இயமனுக்கும் முருகா என்று ஒதுகின்ற அடி
யவாக்கும் வெப்பமான போரா மூளுமாயின்
அப்பனுடைய வேல தோன்றும் அதிகம்
நினைக்க ஆற்றல் இல்லாதவர்களாகி ஒரு
கால நினைக்கிலும் ஐயனுடைய இருகாலந்
தோன்றும் எனவே முருக நாமத்தின்
பெருமை!

“அஞ்சுமுகந் தோன்றில் ஆறுமுகந்
தோன்றும்

வெஞ்சமரந் தோன்றில் வேல
தோன்றும்—நெஞ்சில்
ஒருகால நினைக்கின் இருகாலும்
தோன்றும்

முருகா என நேதுவாரா முன

தமிழிலே உள்ள வல்லோசை, மெல
லோசை, இடையோசை ஆகிய மூன்று
ஒசைகளின் மூன்று எழுத்துக்களால் முறையே
அமைந்த பேரே தமிழ் என்ற போ
மெல்லோசையை முதலில் வைத்து, வல்
லோசையை இறுதியில் வைத்து அமைந்த
அழகிய திருப்பெயரே முருக என்பது
முருகு முருகு என்று உருகுதல் வேண்டும்
முருகா! முருகா! என்று ஒதுதல் வேண்டும்
மாதவஞ் செய்தவாக்கே இந்த வாய்ப்பு
அமையும் அங்ஙனம் ஒதுவோர் குறை
யாத செல்வம் பெற்று இன்புறுவார்கள
முருகா என்று ஒதும் உததம் அன்பாக்கு
நோய் அணுகாது, வேறு பல துன்பங்களும்
அவர்கள் பால் சேரமாட்டா அம்மாதவ
சீலர்கள் காலனூரா சோகிலாரா, வேலனூரா
சோவாராகள்

“முருகா எனவுனை ஓதுந் தவத்தினா
மூதுலகில
அருகாத செலவம் அடைவா வியாதி
அடைந்து நையா
ஒருகால முந்துன்பம் எய்தாரா பரகதி
உறறிடுவாரா
பொருகாலன நாடு புகாரா சமராபுரிப
புண்ணியனே ”
—திருப்போரூர் சந்நிதிமுறை

முருகமமையாரா ஒருமுறை முருகா
என்றவுடன், மூவருந் தேவருங் காணாத
முழுமுதற் கடவுள் உடனே மயிலமீது
தோன்றிக் கணவனா வெட்டிய கரத்தை
யும் வரத்தையும் தந்து தண்ணளி புரிந்
தன்ன

“அரிவைமுருகா என நழைக்கு
முன்னேவந்து

கரம் உதவிநின்ற கருணைப் பெருந்
தேவா ”
—திருப்போரூர்-சந்நிதி முறை

ஆதலால் அரிய மானுடப்பிறவி எடுத்த
ஒவ்வொருவரும் கடியுக் வரதனம் மெய்ஞ்
ஞான பண்டிதனுடைய திருப் பெயராகிய
முருக நாமத்தை உள்ளந் தித்திக்கவும்,
உரை தித்திக்கவும், உணர்வு தித்திக்கவும்,
உயிரி தித்திக்கவும் ஒதி உயர்பெறுவாரா
களாக

ஆறுமுகம் வாழி ஆறிரண்டு தோளவாழி
தேறுபதம் வாழிஇரு தேவிமாரா-வீறுபுடை
வாழிவேல வாழி மயிலவாழி போரூர்
வாழிசகம் வாழி மகிழ்ந்து

நன்றி ஸ்ரீ குமார ததுவமார திருப் புகழ்
சங்கம, திருவலகிகேணி

‘ முருகன, குமரன, குகன ’ என்று மொழிந்தது,
உருகுமசெயல தந்து, உணர்(வு) என(று) அருளவாய ?
பொரு புங்கவரும் புவியும், பரவும்
குருபுங்கவ ! எண் குண பஞ்சரனே !

—கந்தர் அறுபுதி

ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்து

ம. இராமகிருஷ்ணன். M A , B T ,

தமிழ்த்துறை மதுரை கல்லூரி, மதுரை

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருக்கழுக்குன்றத் திருப்புகழில்

“ஓதுவித்த நாதா கறக ஓதுவித்த முனிநாண ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்தை ஓதுவித்த பெருமானே”

என்று பாடுகின்றா

பிரமணுகுக் கறபித்தவராகிய சிவபிரான உபதேசம கேட்கவும், சிவஞானம் கற்றுக் கொண்ட பரமன வெட்கமடையவும் ஓரெழுத்தாகிய பிரணவத்தில் பஞ்சாட்சரமும் அடக்கம் (ஓம் நமசிவய எனும் ஆறெழுத்து) என்று உபதேசித்தருளிய பெருமானே எனப்பது இதன் பொருளாகும் இதன் விளக்கமாக அமைந்தது இக்கட்டுரை எனக்

ஓரெழுத்து

‘ஓம் எனப்படும் ஓரெழுத்து மந்திரத்தைப் பிரணவம் என்று சான்றோர் கூறுவா திருமூலர் ‘ஓமெனும் ஓரெழுத்து’ என்றும் ‘ஓம் எனும் ஓங்காரத்துள்ளே ஒருமொழி என்றும் கூறுவா வேதத்தின் தொடக்கமாக நிற்கும் ‘தனிமொழி’ எனப் பாக்கசியப்பா பரம்பொருளின் பெயர் ‘ஓம் எனப்பது இவ்வாறு தியான பிந்த உபநிடதம் கூறுகின்றது

“அஷ்டாங்கம் ச சதுஷ்பாதம் தரிஸ தானம் பஞ்ச வைதம் ஓங்காரம் யோ ந ஞானாதி பராஹ்மணே ந பவேத்துஸஹ”

ஓரெழுத்தாகிய இத்தப்பிரணவம் தியானத் திருகு மிகவும் சிறந்தது, மிகப் புனிதமானது, அழியாதது, பரம்பொருள் ஆவது

“ஓமீதயேகா ஷ்ரம் பரஹ்ம தயேயம் ஸாவ முமுக்ஷுபிஹி”

“ய ஓங்காரஹ பரணவஹ யவஹ

பரணவஹஸ

ஸாவ வயாபீஸ ஏகஹ தத் பரபரஹம்”

—அதாவசிரோபநிஷத்—

போற்றத்தகுரிய நம் அருணை முனிவா மேற்கூறிய கருத்துக்களைத் தம் திருப்புகழாகிய நூல்களில் அருளிச் சென்றனா பிரணவமே பரப்பிரமம் என்ற உபநிடத உண்மையை அருணகிரியார் பின்வருமாறு உணர்த்தியுள்ளமை காணலாம்

1 “சிவ வடிவங்காட டுஞ் சற்குருபர்” (முருகன் பிரணவ உபதேசத்தின் வாயிலாகச் சிவ வடிவமே பிரணவம் என உணர்த்தியருளினன் எனப்பது இதன் பொருளாகும்)

2 “உருபிரண வாமந்தர காததவிய மாக வரு குருநாதா”

3 “ஆனதனிமந்தர ரூபநிலை கொண்ட தாடுமயிலென்பதறியேனே”

4 “ஓங்காரத்துள் ளொளிகுள்ளே முருகனுருவங் கண்டு” (கந்தரலங்காரம்)

(இவற்றால் பிரணவத்தின் பொருளே முருகன் என்றும், பிரணவத்துள் பிரகாசிகும ஒளியில் முருகன் விளங்குகின்றான் என்றும் உணரத்தியுள்ளமை காணலாம்)

பிரணவம்-பெயரககாரணமும் விளக்கமும்

உயிராக கூட்டத்தைப் பசு என்றும் இறைவனைப் பதி என்றும் உலகபந்தத்தைப் பாசம் என்றும் ஆனரோ கூறுவா பசுக்களின் தலைவனாகையால் இறைவனைப் பசுபதி என்றதும் காணக் பிராணிகளைப் (பசுக்களை) பரமாதம் சொற்பத்தில் இலயிக்கச் செய்யும் ஆற்றல் உள்ளது ஆதலின் 'பிரணவம்' எனப்பட்டது மேலும் 'ஓம்' என்று கூறிய அளவில் ஒருவனை உயாநிலைக்கு (பரப்பிரமத்திடம்) இட்டுச் செல்லவல்லது எனவே 'ஓம்' எனப்பட்டது இதனை மெய்ப்பிக்கும் உபநிடத மந்திர மொழிகளைக் கீழே காணலாம்

'பராணந ஸாவாந பரமாதமநி பரணமயதி
இதி பரணவஹ'

"யஸமா துசசாராய்மாண ஏவபராணந
ஊர்தவம் உதிகராமதி'
—அதாவசிரோபநிஷத்—

இந்த உண்மைகளையும் அருணாகிரிப பெருமான் உணரத்தியருளியுள்ளாரா என பதனைப் பின்வரும் சான்றுகள் உணரத்தும்

1) "அரவு புனைதரும் புனிதரும் வழிபட
மழலை மொழிகொடு தெளிதர ஒளிதிகழ
அறிவை யறிவது பொருளென
அருளிய பெருமாளே'

2) "சிவநெறிதனையடைவொடு தகப்ப
னாக கொடு

செவிதனிலுரை செய்த முருக
வித்தகவேளே''

3) " கைலாசக
கோமாறகுப தேசமுபநிட வேதாராதத
மெயஞ்ஞான நெறியருள கோதாட்டிய
ஸவாமி எனவரு மிளையோனே '

'ஓம்' என்னும் பிரணவ மந்திரத்தை விரித்துரைத்தால் அ+உ+ம+நாதம்+விந்து+கலை என்னும் ஆறுபகுதியாம், 'நாதவிந்து கலாதீநமோ நம்' எனப்பது பழநித் திருப்புகழ் அகர உகர மகரங்கள் சோந்த சமஷ்டிப் பிரணவம் 'ஓம்' எனப்பது அதனை ஒலித்தால் நாதமும், எழுதினால் வரி வடிவமாகிய விந்து வடிவமும் ஆம்

ஆறெழுத்து -

'நமசிவய' எனப்பது பஞ்சாட்சரம் அது போல 'குமாராய நம்' எனப்பது ஷடாட்சரம் அல்லது ஆறெழுத்தாம் 'நமசிவய' எனப்பதனைத் தூல் பஞ்சாட்சரம் என்றும் 'சிவய நம்' எனப்பதனைச் சூட்சும பஞ்சாட்சரம் என்றும் கூறுவா அது போன்று 'நம் குமாராய' எனப்பது தூல் ஷடாட்சரமும் 'குமாராய நம்' எனப்பது சூட்சும ஷடாட்சரமும் ஆகும் 'ஆறெழுத்தடக்கில அருமறைக் கேள்வி நாவியல் மருங்கில நவிலப் பாடி' எனப்பது திருமுருகாற்றுப்படை அருணகியாரும்,

'இசையில சடாட்சரமதாலே
இகபர சவுபாகய மருளவாயே'

என்று வேண்டுവാ முருகனின் இந்த சடாட்சரத்தைதான் 'மூலமந்திரம் ஒத்திங் கிலை' என்று மூலமந்திரமாகக் குறிப்பிடுவா ஷடாட்சரங்களைப் பின்வருமாறெல்லாம் வகைப்படுத்துவா சான்றோ 'குமா

ராய நம்' எனபதும் 'முருகாய நம் எனபதும் கௌமார ஷடாட்சரம் எனப்படும் 'சரவணபவ எனபது ஷண்முக ஷடாட்சரம் என்று கூறப்படும் 'ஓம் நமசிவாய' எனபது சைவ ஷடாட்சரம் எனபா ஷடாட்சரத்தின் பெருமைகளைப் பாட வென்றே ஆறெழுத்தந்தாதி, ஆறெழுத்தலங்காரம் என்றும் நூல்கள் எழுந்தன, மேற்காட்டிய குறிப்பின்படி 'ஓம் நமசிவய' எனபதும் ஷடாட்சரம் 'குமாராய நம்' என்றும் ஷடாட்சரம் எனபது பெறப்படும் எனவே சிவனுக்கும் முருகனுக்கும் உரிய மூல மந்திரங்களை ஆறெழுத்து என்று குறிப்பிடலாம் 'நமசிவய' எனினும் 'குமாராய நம்' எனினும் அவை இருவேறு தெய்வங்களைக் குறிக்காமல் சிவம் என்னும் பரம் பொருளையே குறிப்பன எனபதனை உணர்தல வேண்டும் ஏனெனில் சிவன-முருகன் வேறல்லா எனபதே காரணமாக இதனைச் சற்றுக் காண்போம்

சிவனும் முருகனும் வேறல்லா

'ஓம்' என்னும் பிரணவமும் 'நமசிவய' என்னும் சிவ பஞ்சாட்சரமும் சோந்தி ஆறெழுத்தாயின் அதாவது 'ஓம் நமசிவய' எனபது இவையாவும் கூடி முருகனின் ஆறு முகங்கள் ஆயின் இவ்வுண்மையைக் கந்த புராணத்தின் பின்வரும் சான்றுகளால் அறியலாம்

"முகத்தில ஒன்றதா அவவெழுத
துடையதோரா முருகன்
நகைத்து முன்னெழுத தினுக்குரை
பொருளென நவில
மிகைத்து கண்களை விழித்தனன்
வெள்கினன விககித

திகைத்திருந்தனன் கண்டிலன்
அப்பொருள் திறனே,"
(கந்த - உறப - அயனை - 10)

"நனமுகம் இருமுன்றுண்டால்
நமக்கவை தாமே கந்தன்
தன் முகமாகியுற்ற தாரகப் பிரமமாகி
முன்மொழி கின்ற நந்தம்
மூவிரண்டெழுத்தும் ஒன்றாய்
உன்மகன் நாமத தோரா நெழுத்தென
உற்றவனறே,"

"ஆதனை நமது சகதி அறுமுகம்
அவனும் யாமும்

பேதகமன்றால் நம் போற பிரிவிலன்
யாண்டும் நின்றான் "

(கந்த - உறபத்தி - திருவிளை - 18, 19)

எனவே சிவனின் 'ஐந்தது முகத்தோடு
அதோ முகமும் என ஆறும் முருகனின்
முகமாறு ஆகியது எனபதும் சிவனைத் துதிக்கும் மந்திரமாகிய 'ஓம் நமசிவய' என்னும் ஆறெழுத்து முருகனின் நாமத்தைச் சுட்டும் ஆறெழுத்தாகியது எனபதும் தேற்றம்

அருணகிரியார வாககினாலும் சிவ
முருக அபேதத்தை உணர்ந்து கொள்ள
முடிகின்றது 'நமசிவய' என்னும் பஞ்சாட்சரத்தின் பொருள் முருகனே எனபா
அருணகிரியார

"சமரி லெதித தசாமாள் தனியயில்
விட்டருளவோனே

நமசிவயப் பொருளோனே ரசதகிரிப்
பெருமானே"

மேலும், திலலை மன்றிலாடும் மூர்த்தியை
முருகனாகவே காண்கின்றோ அருணகிரி
யார,

“மகபதி புகழ்புலி பூவாழ் நாயகர்
மடமயில் மகிழ்வுற வானாடா கோவென
மலைமகளுமைதரு வாழவே மனோகர
மனறுளாநும

சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோ நம
தெரிசன பரகதி யானாய நமோநம
திசையினு மிசையினும வாழவே
நமோ நம
செஞ்சொல் சேரும்

திருதரு கல்விம னுளா நமோநம

திரிபுர மெரிசெய்த கோவே நமோநம

ஜெயஜெய ஹரஹர தேவா சுராதிபா
தம்பிரானே’
(அவகுண)

மற்றுமொரு சான்று காண்போம் முனி
வரும் தேவரும் அயனும மாலும் சிவ
கங்கையில் நீராடிச் சிவனை வழி பட்டனா
அவர்களின் அகத்தில் சிவ வடிவம்
தோன்றவில்லையாம், முருகனின் வடிவமே
தோன்றியதாம் இவ்வாறு அருணகிரியார்
கூறுவார்

“திரைவஞ்ச இருவிணைகள் நரையங்க
மலமழிய

சிவகங்கை தனில் முழுகி விளையாடிச்
சிவம் வந்து குதிகொள்க வடிவுந்நன்
வடிவமென

திழ்நாடா முனிவாகண் மயன்மாலும்
அரண்மைநத னெனக் கிறி
முருகனெம்பியென மகிழ்
அடியென கணளிபரவ மயிலேறி

அயில் கொண்டு திருநடன மென
தந்தையுடன் மருவி

அருமந்த பொருளை யினி யருளவாயே ’

முருகன் செலுத்திய வேலையே பஞ்சாட
சரம் என்கின்றா’ அருணை முனிவா

‘சிவமெனும் அஞ்செழுத்தை விடு
வோனே எனபது அவா வாககு இது
காறும் கூறிய வறருல சிவ முருக
அபேதத்தை உணர முடிகின்றது

ஒரெழுத்தில ஆறெழுத்து

‘ஓம்’ என்னும் பிரணவம் அ, உ, ம
என மூன்றெழுத்தாய விரியும் இனி
உச்சரிக்கும்போது நாதமாகவும் எழுதுங்
கால விந்துவாகவும் விரியும் ஆகவே
பிரணவமே ஐந்தெழுத்தாகிப் பஞ்சாட்சர
மாகும் என்று ‘ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர விளக்கம்’
என்னும் நூல் குறிப்பிடுகின்றது

‘ஓங்காரமாம் ஐந்தெழுத்து’ என்று
தாயுமானாரும் குறிப்பிடுதல் காணலாம்
இனி ‘ஓம்’ என்னும் ஒரெழுத்துடன் ‘நம்
சிவய’ என்னும் ஐந்தெழுத்தும் கூடி
ஆறெழுத்தாகியது

முருகன் ‘ஓம்’ என்னும் ஒரெழுத்தை
விளக்கியும் அதன் விரிவாக ‘ஓம் நம்சிவய’
என்னும் ஆறெழுத்தையும் சிவனுக்கு
உணர்த்தினன்

“தாரக எழுத்தும் சார்பெழுதத் தஞ்சும்
வாரண முகவன் மலரோன திருமால்
வருத்தமில் உருத்திரன் மகேச்சுரன்
சதாசிவன்

உருத் தெளிந்திட நம் உருவேயாகும்
ஆறுமா முகத்து அமாந்ததும் இதுவே ”
என்று ‘சிறற்றம்பலநாடிகள்’ கூறும் நூட்
பத்தை உணராதல வேண்டும்

‘ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்தை ஒதுவித்த
பெருமானா’கிய செவவேட பரமன
செக்கச சிவந்த கழல் வீடு நாடி அதில
நின்று, மீண்டும் ‘பொக்கக்குடிவிற புஞ்சா
வகை’ தேடுவோமாக

‘குருவாய வருவாய அருளவாய குகனே

★★★★★★

“வேத் வெறபி லேபு னத்தில மேவி நிறகு மபிராம ,
வேடு வச்சிபாத பதம் மீது செச்சை முடிதோய ,
ஆத ரிதது வேளை புகக ஆறி ரட்டி புயநேய —
ஆத ரத்தொ டாதிரிகக ஆனபுத்தி புகலவாயே ,
காது முகர வீர பதர காளிவெடக மகுடாமா —
காச முட்ட வீசி விட்ட காலா பத்தி யிமையோரை ,
ஒது வித்த நாதா கறக வோது வித்த முநிநாண —
ஓரெழுத்தில லாறெழுத்தை யோது வித்த பெருமானே ”

— திருக்கமுககுன்றத் திருப்புகழ்

துணை நின்ற நூல்கள்

- 1 கந்த புராணம்
- 2 தாயுமானவா பாடல்கள்
- 3 திருமந்திரம்
- 4 திருப்புகழ் — விரிவுரை நூல்கள் — (வாரியார் சுவாமிகள்)
- 5 முருகவேள பன்னிரு திரு முறை 1, 2 தொகுதிகள்
— (தணிகை மணியார்)
- 6 ஜீவபரமமைய வேதாந்த ரகஸ்யம் — (சச்சிதானந்த
யோகியார்)

மடலிடை

எழுதிய

பெருமாள்

“மேவிய புனத்திதனில ஓவியமெனத்திகழும்
மேதகு குறத்தி திரு வேளைக்காரன,

“தெய்வ வளளிகோன, குறமின பதசேகரன, வளளிகு வாயத்தவன், மயிலென இருக்குமொரு வேடிச்சி காவலன், விநோத கிராத லக்ஷ்மி கரீடன, புனமவாழும் கோலப்பெண வாகு கண்டு மாலுற்று வேளை கொண்டு கூடிக்குலாவுமபெருமாள், திணைவனம் கிளி காதத சவுந்தரி அருகு சென்று அடி போற்றி மணம் செய்து செகமறிந்திட வாழ்க்கை புரிந்திடும் பெருமாள், திணை காவல மயிலை மணந்த அயிலவன்” எனறெல்லாம் முருகனை வளளியுடன் சோத்து சோத்து வாணிப்பார அருணகிரிநாதா தம் திருப்புகழ் நூல்களிலே

“போக்கும வரவும் இரவும் பகலும் புறம்பும் உளனும் வாக்கும் வடிவும் முடிவுமில்லாததான பரபருமம் சொருபமாக இருக்கும் முருகன், தன்னை அடைய வேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளுடன் சகல குணங்களும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றிருக்கும் ஜீவாத்மாவாகிய வளளியை தன்னுடன் ஐக்யப்படுத்த மேற்கொண்டுள்ள செயல்களே முருகன் வளளியுடன் கொண்ட திருவிளையாடல்கள் முருகன் அழகான மேனி தங்கியவன், முழுதும் அழகிய குமரன், செவ்வான உருவில் திகழ வேலவன், அடியார்க்கு எளிய பெருமாள், மொழியும் அடியார்கள கோடி குறை கருதினாலும் வேறு முனிய அறியாத பெருமாள், முததமிழால் வைதாரையும் வாழ வைக்கும் வளளஸ், ஆன பய

பகதி வழிபாடு பெறு முகதியது வாக நிகழ பகத ஜன வாகக்காரன் ' எனறெல்லாம வாரணிககப்படும முருகனை, "குறியை குறியாது குறித்து அறியும் நெறியிலே, ஆண்ட வன அருள் ஒன்றையே குறிககோளாகக்கொண்டு, விரகநோக்கியும் உருகியும் வாழத்தியும், விழி புனல் தேக்கிட அனபு மேனமேல் மிகவும் இராபபகல் பிறிது பராககற விழைவு குராபபுணையுங் குமார, முருக ஷடாஷுர, சரவண காரத்திகை முலை நுகா பாரத்திபா, என்று பாடி மொழி குழற அழுது தொழுது உருகும் அடியாராகள எங்கெங்கெல்லாம இருக்கிறார்கள என்று தேடி, அவாகள வாழுகின்ற இடங்களுக்கு சென்று, அவாகள இருப்பிடம் தேடி அவாகளுடன் வினையாடும் பெருமாள" என்று பெருமையாக திருப்புகழ் வாரணிககும்,

"மாசிலடியாராகள வாழுகின்ற ஓர்சென்று
தேடிவினை யாடி யேயங்ங் னேநின்று
வாழ்மயில வீர னேசெந்தில வாழுகின்ற பெருமானே"

இந்த நிலையிலே ஒரே குறியாக முருகனையே உள்ளத்தில் கொண்டு, சகல குணங்களும் வரப்பெற்று பகதியின் உன்னத் நிலையிலே நின்று தினைப் புனம் காத்த வள்ளிப்பிராட்டி இருக்கும் ஊர் சென்று அவளுடன் புரிந்த பல திருவினை யாடல்களை யெல்லாம் திருப்புகழ் வாரணிககும் அததிருவினையாட்டிலே ஒன்றாக முருகன் வள்ளியை அடைவதற்கு மடலேறும் நிலைக்கும் தனனை ஆக்கிக்கொள்கிற ராம மடலேறுவதற் முன்பாக, தான் விரும்பும் நாயகியை மடலிலே வரைந்து பாராகும் திருவினையாடலை அழகாக சித்தரிக்கிறது "கொந்துவார குரவடியினும்" என்ற திருப்புகழ்—

"கொந்து வாராகுர வடியினு மடியவா
சிறதை வாரிஜ நடுவினு நெறிபல
கொண்ட வேதநன முடியினு மருவிய குருநாதா
கொங்கி லோதரு பழநியி லறுமுக
செந்தில காவல தணிகையி லிணையிலி
கொந்து காவென மொழிதர வருசம யவிரோதத,
தந்தர வாதிகள பெறவரி யதுபிறா
சந்தி யாதது தனதென வருமொரு
சம்பர தாயமு மிதுவென வுரைசெயது விரைநீபச
சஞ்ச ரீகரி கரமுரல தமனிய
கிணகி ணீமுக விதபத யுகமலா
தந்த பேரருள கனவிவ் நனவிவ் மறவேனே

சிந்து வாரமு மிதழியு மிளநவ

சந்தர ரேகையு மரவமு மணிதரு

செஞ்ச டாதரா திருமக வெனவரு

முருகோனே

செண்ப காடவி யினுமித ணினுமுயர்

சந்த னாடவி யினுமுறை குறமகள்

செம்பொ னூபுர கமலமும் வளையணி

புதுவேயும் ,

இந்து வாணமுக வனசமு மருகமத

குங்கு மாசல யுகளமு மதுரித

இந்த ளாமருக வசனமு முறுவலு

மபிராம

இந்தர கோபமு மரகத வடிவமு

மிந்தர சாபமு மிருகுழை யொடுபொரு

மிந்தர நீலமு மடலிடை யெழுதிய

பெருமானே"

ஆண்டவன திருவிளை யாடலான தாலே வளளி நாயகியின அங்கலாவணயத தொடு அவளின இனிமையான பண இந்தளம போன்ற அமிர்தமான மொழிகளையும் ஒவியத்தில் தீட்டுகிறாராம் முருகன்-என்ன அழகு ! என்ன அழகு !

திருப்புகழ் காட்டும இந்தக் காட்சியை இமமலரின அடடைப படம சித்தரிக்கிறது

தில்லி வடவேரக முருகன் துதி

[புது டில்லி திருப்புகழ்நபாகள 15-8-67 அன்று நிகழ்த்திய மூன்றாவது
“ஸ்ரீ அருணகிரிநாதா நினைவு விழா”விறகாக வாகீச கலாநிதி கி வா ஜகனனாத
ஐயரவாகள அனபுடன் அருளிய பாமாலை]

- 1 பாரதநன னுடிலுயா தலைநகராம திலலியினில் பலரும போற்றச
சூரறுதத வேலுடையான மறைமுடிமேற காலுடையான சடரும மருனா
ஊருமுதத மககடவுள முருகபிரான ஞானத்தின உருவாய நிறபான
ஆருமவழி படவடவே ரகத்தினிலே கோயில் கொண்டான அருளினாலே
- 2 பனமொழிபே சம்பததா வநதுபணிந திடததமிழா பரவி ஏதத
நனமைதரு வரமருளத திலலிவட வேரகத்தில் நமமை ஆனும்
வனனமயில் வாகன வந தமாநதுள்ளான அவனடியை வணங்கி ஏத்திப
புனமைதவிரந தானந்தக கூத்திட்டுக களிப்பதற்கே புலியீர் வா ?
- 3 மாதரொரு பாலவணங்கக கோலோச்சும பதலியினா வநது நாட
ஆதரவுள னோரா ஒருபால உததரசு வாமிமலை அணைந்து பாட
திக்கலத திலலியிலே எம்பெருமான ஆறுதலை சிறகரும அப்பன
வேத மெனும் சிலம்பணிநதான வினையாடல் புரிகின்ற மெனமை எனனே !
- 4 குன்றமெலாம கோயில்கொண்ட குழகணவே தப்பொருளாம குமர வேளை
என்றுமினை யவனைழில் குன்றத பெருமானை எவாகரும மேலாய
ஒனறுகின்ற குருபரணத திலலிநகா வடவேர கத்தில் உள்ள
நன்றருளும் சேவகனை வழிபட்டார என்றுமொரு நலிவில் லாரே
- 5 வானுடா போற்றுகின்றனானகுரு மூர்த்தியினை வளளி யென்னும்
தேனாடு செலலியினை வலிநது சென்று மணந்தருளும் செவவேற சேயை
நானுன சொல்லறுதத ஞானியாநெஞ் சறைகின்ற நாதன றனை
ஞானக ராபணியும் வடதிருவே ரகத்தினிலே நண்ணிக கண்டேன

- 6 மூலமலம அறுத்துணர்வு வழங்கியிராப பகலறற மோனச சூழல
ஞாலமொடு காலமெனும் பரிசினன மகலநின்ற ஞானத தோகுக
காலெனும்வ வீடருளும் குமரகுரு பரணைழிற கந்தன றனைக
கோலமிகு திலநகா வடதிருவே ரகத்தினிலே கூட லாமே
- 7 சொலலிறத தனிநிலையில் துரியமுமேற கடந்தவந்தச சூழல புகருப
பலலளவும் சோதனையும் வேதனையும் இகநதுசுடாப பருதி கோடி
புலலுகின்ற பேரொளியாய ஓங்காரச சுடருடே பொலிவான வேறகை
நலலகுகன திலநகா வடதிருவே ரகத்திருந்த நாதன அமமா !
- 8 ஓங்கார மேமயிலா உடசோதி யாகிஒளிர் ஒருவன, அன்பா
தீங்கேறப பாராத அருளுடையான கலியுகத்துத தெய்வம் , தந்தை
பாங்காகப்பணிந்தணைய உபதேசம் செய்தருளும் பரமன திலலி
ஓங்காநிற குமகுன்றம் வடதிருவே ரகத்தினிலே உறைகின ருனே
- 9 தகரமெனும் குகைவளரும் ஞானஒளிக்கன லேமெய தழைக்கும் ஞானச
சுகமறிவாக கெளியவனே ஆறெழுத்தின பொருளாகித் தோற்றும் தோனருல
குகமுருக திலநகா வடவேர கப்பதியில் குன்றினமீதே
அகமுருக எழுந்தருளி விளங்குகின்ற வேலநின்றன அடிகள் போற்றி-
- 10 பொலலாத வினையறுக்கும் வடிவேலன திருவருளின பொறபு வாழி
நலலாக்கு நலலவனும் அவனஎழிறகோ லப்படிவம் நாளும் வாழி
எல்லாக்கும் பொதுவாகத் திலலிவட வேரகத்தில இருக்கும் அப்பன
வல்லாக்கும் வலலவனும் முருகனடித் தொண்டரென்றும் வாழி வாழி !

முருகன் துதி

பேரநாசரிமயம் C ஜெகந்நாதாதாசாந்மயம்

பழநி

தலையா கடம்பந தாராய பழநி
நிலையா, நின்ற நிலை பேருடையாய்
மலையா மலயத் துவசன மகடன
உலையா உயிரே உணைநம பினனே

திருச்செந்தூர்

மதிதவழ திரையலை நுரையாலே
மருவிடு எயிலபுடை தரலாலே
கதிகொடு தளியமா முருகோனே
கருதிடு நெடியவன மருகோனே
நிதி தரு வளகையி லுறையீசன
நிதம தொழு மமரரோ டுடனாடி
பகி கொள மருவுச் சிலையாயில்
பத நிலை மேவிய பெருமானே

திருப்பரங்குன்றம்

குஞ்சரி மனமகிழ குணசீலா
குன்று தொ ருடிடு குமரேசா
வஞ்சகஞான துரநெஞ்சம்
வகிபட வேவிய வடிவேலா
தஞ் சென நினசர ணடைந்தேன நான
தகுதளி றருளிய நிலைகண்டே
மஞ்சுமுழ கோபுர நெடு வாயில்
மண்டபந திகழபரங் கிரியோனே

திருப்புகழ் பாட வாரீர்

[புது டிலியில 1-1-1970 அன்று- நடைபெற்ற திருப்புகழ் திருப்படித் திருவிழாவுக்காக அமரா புலவாமணி, தமிழ்சைமணி — ஸ்ரீ C N ஆதிசேஷன் (சுவாமி குகானந்தா) அருளிய பாடல]

(நாமா வளி-கண்ணிகள் ராகமாடிகையில் பாடலாம்)

இநதுஸ்தான பயாக ராகம்

ஆதி தாளம்

பல்லவி

ஆடவாரீர் ! வினையாட வாரீர் !!

பாடவாரீர் ! திருப்புகழ் பாடவாரீர் !!

(ஆடவாரீர்)

அநுபல்லவி

ஈடெதிர இல்லாத ஈசன் குமாரன் தமிழ்(ப)

பாடலாலே பெரும் பாககிய மெல்லாம் பெறவே

(ஆடவாரீர்)

ஆறுமுகன் அருளாலே ! அருணகிரிநாதன் !!

ஆறுதல் பெறவே ! அமைந்த செந்தமிழ் பாடி

(ஆடவாரீர்)

பகதாக்கள் புடைசூழ ! புதுடிஸி நகா தனிலே !!

சகதிவடி வேலணிந்த ! ஸ்வாமிநாதன் அடிகாண !!

(அடவாரீர்)

அடவுடன் புகழ்பாடி ! ஆண்டவன் அருளதேடி !!

வடவேரக மலைதனிலே ! வடிவேலனைக்காண !!

(ஆடவாரீர்)

சரணங்கள்

குணம் வேண்டுமா ? குலம் விளங்கவேண்டுமா ?

வணங்கி வேண்டி ! நல்ல வரங்கள் எல்லாம் பேறவே !!

(ஆடவாரீர்)

நீதி வேண்டுமா ? பிரகயாதி வேண்டுமா ?

ஜோதி வேண்டுமா ? நம்முள் காண வேண்டுமா ?

(ஆடவாரீர்)

வாசிவேண்டுமா ? வேலன் ! ஆசி வேண்டுமா ?

தேசகரம் தமிழ் பாடி ! தேசிகள் அடிகாண !!

(ஆடவாரீர்)

ஞானம் வேண்டுமா ? சங்கீத கானம் வேண்டுமா ?

தானம் தவம் கடந்த ! மோனம் வேண்டுமா ?

(ஆடவாரீர்)

சிததி வேண்டுமா ? ஜீவன் முத்தி வேண்டுமா ?

சகதி சிவன் பணிந்த ! ஷண்முகன் அடிகாண !!

(ஆடவாரீர்)

☆☆☆☆☆

திருவிடைமருதூர் திருப்புகழ்

“படியையள விடுநெடிய கொண்டலுஞ் சண்டனும தமரசது மறையமரா சங்கமுஞ் சம்புவும பரவரிய நிருபனவிர கனசுடுஞ் சம்பனன	செம்பொனமேலிப
பரமனெழில் புணையுமர வங்களுங் கங்கையுந் திருவளரு முளரியொடு திங்களுங் கொன்றையும பரியகுமி மறுகுகன துமபையுஞ் செம்பையுந்	துன்றுமூலச
சடைமுடியி லணியுநல சங்கரன கும்பிடுங் குமரன்று முகவனமது ரந்தருஞ் செஞ்சொலன சரவணியில் வருமுதலி கொந்தகன கந்தனென	றுயந்துபாடித
தணியவொலி புகலுமவித மொன்றிலுஞ் சென்றிலன பகிர்வொரு தினையளவு பண்புகொண் டணடிலன தவநெறியி லொழுகிவழி பண்படுங் கங்கணஞ்	சிறதியாதோ
கடுகுபொடி தவிடுபட மந்திரந் தந்திரம பயிலவரு நிருதருட் லம்பிளந் தம்பரங் கதறிவெகு குருதிநதி பொங்கிடுஞ் சம்பரமங்	கண்டு சேரக
கழுகுநரி கொடிகருட் னங்கெழுந் தெங்குநின் றலகைபல திமிலைகொடு தந்தனந் தந்தனங் கருதியிசை பொசிபுநசை கணடுகண் டின்புறுந்	துங்கவேலா
அடலபுணையு மிடைமருதில் வந்திணங் குங்குணம் பெரியகுரு பரகுமர சிந்தூரஞ் சென்றடங் கடவிதனி லுறைகுமரி சந்திலங் குந்தனந்	தங்குமார்பா
அருணமணி வெயிலிலகு தண்டையம் பங்கயங் கருணை பொழி வனகழலி லந்தமுந் தம்பமென றழுகுபெற நெறிவருடி யண்டருந் தொண்டுறுந்	தம்பிரானே

★★★★★★

St. Arunagirinatha's Concept of Muruga

Prof R, ATHREYA RAMASESHAN, Govt College, Orathanad, Thanjavur District

---

The emergence of the Vijayanagara empire as a champion of the Hindu Religion and Culture was a boon to the revival of Hindu literacy and religious activities. Like St Tirugnana Sambandar, St Tirunavukkarasar, St Tirumangai Azhwar and other saint poets of the Bhakti cult in the seventh century, who brought out a revival of Hinduism in Tamilnadu, freeing it from the clutches of Jainism and Buddhism, St Arunagirinatha brought out a revival of Hinduism in the 14th Century A'D by his poetical compositions and divine experiences. Unlike the hymns of the Saiva and the Vaishnava saints, St Arunagirinatha's compositions aimed at the renaissance of Hinduism as a whole with a "Samarasa bhava"

St Arunagirinatha was an ardent devotee of Lord Muruga. He was blessed by Him to poetic ecstasy and he went on visiting temples singing the glory of the Lord. But his verses contain very many beautiful descriptions of Vinayaka, Siva, Vishnu, Devi and a host of other divinities of the Hindu pantheon. True to the Hindu tradition, the itineraries of St Arunagirinatha have contributed a great deal in rousing the spiritual fervour of the people and keeping it alive in every nook and corner of this vast country. He travelled on foot from Tiruvannamalai, covering the land from Kashmir to Cape Comorin without much pomp in the devout and

simple manner becoming of him. Hinduism was thus re-established in the minds of the people by his devotional songs.

The Kaumara faith already established in Hinduism and as one of the six orthodox creeds as expounded by Adi Sankara, got a new dimension and meaning by the flood gates of Muruga Bhakti opened by Arunagirinatha's compositions. He is a shining example of how devotion leads to salvation and his example converted several hundreds of people in his own life time to the Kaumara cult. He sang hymns of devotion and praise of Muruga as he went on electrifying the people as it were. He blazed the traits of true saintliness and Bhakti and gathered hundreds of devotees in his pilgrimages to various shrines of Muruga in India and Sri Lanka.

It was Arunagirinatha, who, after Nakkirar, the great Sangam poet and the author of Tirumurugatruppada, greatly propagated the Kaumara cult throughout this land.

There are many reasons as to why Arunagirinatha took to propagating the Muruga cult. Basically Lord Muruga was his Kula Devatha (ancestral deity).¹ He had derived many divine gifts and gained many divine experiences from Lord Muruga. But the outstanding one was the gift of poesy. In the exquisite choice of words, in the art of stringing them together and

---

1 In Tiruppugazh (358), he prays "Oh! Kanda! the glorious god of the hills! Pray bestow thine blessings accepting the ardent worship of this humble son to you, my ancestral deity!"

in the faultless beauty of expression, Arunagirinatha has not been surpassed !

The seed of Tiruppugazh was sown in him by Lord Muruga at Tiruvannamalai, was watered and manured at Vayalur, but it was at Vallimālai, that the plant began to flower and bear fruit by the combined grace of Valli and Muruga !

Arunagirinatha extols the Lord as the embodiment of eternal energy and love. The intrinsic relationship between Muruga worship and our culture is maintained in his poems in unbroken tradition to this day ! He says

To those who seek the spouse of the fields, Valli, and experience the intense yearning for Kumara, To them shall fresh sugarcane taste bitter, the Ambrosial honey become sour, So sweet is the perennial bliss, that flows from His ineffable Love !¹

In praising the Lord, Arunagirinatha preaches the following to the human race. Charity is a must for washing away one's sins. God is pure knowledge which in turn is the real means to Bliss. A realization of this will help us conquer our ego, control our senses and liberate us from our past karmas which means Salvation (Mukti)

For Arunagirinatha, the Supreme Lord is Muruga, who is adored as Subramanya, Gurunatha or Kumara Gurupara ! Each Tiruppugazh is divided into two parts. The first half generally varies in its purpose and descriptions. Some of them are full of gratitude to the Lord for his infinite compassion. Some describe the various

diseases and agony that a person experiences in his old age. Others contain praises of God. But majority of them contain vehement criticism & severe condemnation of prostitution. For this alone, he may be called a "Reformer Saint". Generally the latter half of each Tiruppugazh verse extols the glory of the Lord-as the younger brother of Ganasa, as the son of Siva, as the son of Uma, as the nephew of Vishnu or as the husband of Valli and Devasena. He appeals for divine grace which alone could rescue us from destruction.

According to Arunagirinatha, Muruga is the reality. He is Sat Chit Ananda. For him the reality is eternal and indestructible. In Kandar Anubhuti, he points out that it has neither "form" nor is it "formless", It is neither existent, nor non-existent, It is neither darkness nor light. It is not the pancha bhutas of which the world is composed of !²

In Kandar Alankaram, Arunagirinatha says that the reality is not the sky, not the air we breathe, neither fire, nor water. It has no shape, neither is it void, It is Lord Muruga Himself³. In Tiruppugazh verses he has brought out the nature of Reality. 'The Vedas swear upon it as the unique one. It is second to none. It is beyond the comprehension of the most knowledgeable sages, the embodiment of the body, soul and universe, the one that is complete and faultless, the one beyond caste and creed, the eternal Salvation' !⁴

Arunagirinatha recognises the different modes of approach to Muruga, who in his diverse forms, can be realized by true seekers, according to their own spiritual

1 Kandar Alankaram 6   2 Kandar Anubhuti 13,   3 Kandar Alankaram 9,
4 Tiruppugazh verses 511, 1019, 1097, 1174

level of attainment. The four pathways of Chariyai, Kriyai, Yoga and Gnana have been clearly brought out and illustrated in his poems as leading to the goal of Muruga realisation. The ways of the world and the means to liberation are brought out vividly in his appealing stanzas which take up the chorus of chanting the love of Muruga who permeates every particle of being.

In his garland of praise of Muruga, St Arunagirinatha combines the high import of Saiva Siddhanta, Vaishnava, & Sakta cults with the traditional concept of Muruga worship and this vibration has been sustained through the hymns of Kumara Gurupara Swamikal (17th century), St Thayumana Swamikal (1705-1742), St Ramalinga Swamikal of Vadalur (1823-1874) and St Pamban Swamikal (1850-1929) right upto modern times.

To sum up, St Arunagirinatha, in the foot steps of the ancient saints and seers of vedic India, revived Hinduism by visiting and singing at every shrine of Muruga. He revitalized the worship of Muruga and enthused piety and fervour among the common masses. In his dynamic and jubilant Tiruppugazh and other compositions by means of material devices and rhythm, he conveyed the buoyancy of the worshippers of Muruga as was done in the earlier ages. His was a clarion call to the people to resist the pitfalls in the spiritual life and steer clear of the evils of envy, lust, greed and self love and to hold fast to the redeeming Saviour, Lord Muruga, the Divine child, Preceptor and the one Reality in a world of multiplicity.

FI 1 - Mukunda → 275
 RU → Rudra/Siva → 275
 Ka - 1000000 / 1000000
 → 31514

The Saint Par Excellence

SWAMI KRISHNANANDA

The Divine Life Society

The venerable name of Saint Arunagirinathar needs no introduction either to the literary public or the fraternity of devotees and ardent followers of the path chalked out by the great ones that fathomed the depths of being and proclaimed to mankind the glory of God Almighty. The works, the songs, the messages and exclamations of this saint and poet, for whom it is not easy to find a parallel either in the field of literature or philosophical acumen, are indeed to be regarded as a medicine for the ills that humanity is heir to. If the Veda says that whatever Manu has said is a medicine (*Yad vai manur ayadat tad bhesajam*), we may with equal emphasis say that whatever Saint Arunagirinathar has said or written is a panacea for the sorrows of mortal life.

One of the interesting and most practical side of the life and teachings of the Saint Arunagirinathar is that, almost like the author of the Tirukkural, though not in identical terms, his personality and precept demonstrate to people the ways of a complete life which is an integrated and steady growth from the lowest pedestal of the fundamentals of an empirical involvement and necessity, to the highest reaches that human consciousness is capable of in the end. Though, like Tiruvalluvar, Arunagirinathar does not classify his teaching into the compartments of the

total human requirement, his songs, particularly the Tiruppugazh, Kandar-Anubhuti and Kandar-Alankaram, really stand as outstanding productions of human genius, nay, the genius that is veritably superhuman.

It is a little unfortunate that these wondrous outpourings of wisdom in the Tiruppugazh are not available to persons who are not acquainted with the elevated style of Tamil language and are obliged to be confined to the circle of Tamil scholars only. Perhaps the Will of the Supreme Being, which would certainly be aware of the needs of His own creation, might bring about circumstances when these peerless poetic literature of a divinely inspired saint and sage could be made available to every seeker of truth.

I have just now nothing more to say than to conclude with a prayer that the collective forum of the Tiruppugazh Anbargal would project such a focussed energy in the direction of the welfare of the world that God's abundant Grace should spontaneously come as a shower upon all those stalwarts and silent participants in this noble adventure, so very essential as the need of the hour.

May the Grace of the Almighty Lord be upon all

The Music of the Tiruppugazh

T S PARTHASARATHY

Among the ancient systems of music in India, was the musical system of the Tamils. Most of its musical forms later merged into what came to be known as Karnataka music but valuable references to the old music of the Tamils are available from Tamil works like the 'Silappadhikaram' (2nd century A D), Tolkappiam and 'Kalladara', from inscriptions and individual treatises on music. These show that the Tamils were a highly musical race, had a limited but fairly well-developed system of music and were familiar with the Solfa method, concordant and discordant notes and other acoustic phenomena. Their scales or modes were known as 'palaïs' and their equivalent of the modern raga as 'pann'.

EARLY FORMS

There were several varieties of ancient musical forms in Karnataka music like the 'Prabandhas' which gradually disappeared with the efflux of time giving way to modern compositions. The 'Dasa Kuta' composers of Karnataka were perhaps the earliest to write 'kriti' like compositions in addition to other types like 'Suladis' and 'Ugabhogas'. Narahari Tirtha (circa 1330) and Sriparadaya (1442) were the early composers of this tradition and the great 'Purandara Dasa' (1484-1564) was veritably the Father of Karnataka Music. Tallapakkam Annamacharya (15th century) was a senior contemporary of Purandara Dasa and was the earliest known composer of 'kriti' in Telugu with a 'pallavi', 'anupallavi' and 'charana'.

The other composers of 'kriti' like Margadarsi Sesha Iyengar, Narayana Tirtha and Bhadrachala Ramadasa lived between the 16th and 18th centuries. The 'kriti' form, however, reached its acme of perfection at the hands of Tyagaraja, Muthuswami Dikshitar and Syama Sastri, the immortal trio of Karnataka music. Cultivating the 72 'melakarta' scheme by Venkatamakhî (1650 A D), Tyagaraja and Dikshitar invented many new ragas and composed 'kriti' in them.

There are long gaps in the history of Karnataka music, particularly from the 7th century till the 14th century, after which Sanskrit treatises came to be written by South Indian authors like Ramamatya, Venkatamakhî and Tulaja. The only interesting and useful historical account is the story of how Srîman Nathamuni (circa 823 A D), the great Vaishnavite Acharya, collected the 4,000 verses collectively known as the 'Divya Prabandham' and set them to music. This account is found in detail in the 'Guruparampara Prabhavam'. 'Koil Olugu' and other Tamil works. Nathamuni rendered for the Divya Prabandham the service which Nambi Andar Nambi rendered for the Tevaram.

Nathamuni, who was a native of Kattumannar Koil near Chidambaram, once heard some verses of Nammalwar being recited by some Vaishnavites and finding that they were part of a thousand, proceeded to the birth place of Nammalwar and

collected the verses of that Alvar and those of others. He brought them to Srirangam where he discovered that during the time of Tirumangai Alvar (7th century) the verses used to be sung in what was known as the 'Deva Gana' style of music. Nathamuni himself had a sound knowledge of music and with the assistance of his two nephews, Melai Ahattalvar and Kilai Ahattalvar, he set them to raga and tala. As Vedanta Desika says that it was Nathamuni who first set the verses to tala, we may infer that before the latter's time they were being sung as Viruttams or 'Suddhanga' as it is called in Tevaram terminology.

From early printed editions of the Divya Prabandham, we find that 19 pannas and 5 Tamil talas have been employed. Later editions however show both pannas and Karnataka ragas for the various decads of verses. The system of singing the verses of the Divya Prabandham with raga and tala by the temple minstrels at Srirangam and other centres, called arayas, fell into disuse after the invasion of the South by Malik Kafur around the year 1327 A.D. and his sack of Srirangam in particular. The Prabandham is now being recited in temples in the chant method.

In the Tamil country, the 'Pasurams' of Alvars, the Padikams of Nayanmars and the Tiruppugazh of Arunagirinatha are representative specimens of sacred music. There is evidence to show that they were set to music even as they were being composed. All the saint composers might not have been competent musicians but some of them were good vocalists and instrumentalists. The Guru

Parampara Prabhavam says that when Periyalvar, the author of the Periyalvar Tirumozhi, was taken in procession on an elephant at Madurai by king Vallabha Deva, he sang the Tiruppallandu using as cymbals the bells tied to the elephant's neck. Saint Tiruppanalvar was a professional musician who sang the praises of the Lord at Srirangam with a 'Vina' in his hands. When Tiru Jnanasambandha, the Saivite boy-prodigy, was singing a padikam at Sirkali, keeping the time with his hands, the Lord presented him with a pair of golden cymbals. Tirunilakantha Yazhpanar used to accompany Jnanasambandha on his Yazh, on one occasion when he was unable to play a certain panna sung by the latter due to the limitation of the strings in his instrument, he wanted to smash the Yazh on the ground. All these anecdotes show that many of the writers of our religious songs were able musicians.

ARUNAGIRINATHA

Arunagirinatha lived during the early years of the Vijayanagar empire and was the contemporary of a king whom he mentions as Praudha Deva Maharaja in more than one Tiruppugazh. The Vijayanagar kings were great patrons of art, literature and music. Bharata's system of music had reached its zenith during this time and the patronage extended by Deva Raya II (1421 - 1448 A.D.) to Chatura Kallinatha encouraged the latter to write his monumental commentary on the Sangitha Ratnakara of Sarngadeva around the year 1420 A.D. The Vijayanagar rulers patronized not only Sanskrit, Telugu and Kannada poets but also Tamil poets and Arunagirinatha was obviously the recipient of patronage from Praudha Deva Raya.

It was in this atmosphere that Arunagirinatha composed his Tiruppugazh songs in the style known as the 'Chitra Kavitva'. So far as the Tamil language is concerned he was the originator of this style of composition. As he himself mentions in a Tiruppugazh as 'Aparimita Viddaikalum', Lord Subramanya had blessed him with a profusion of learning in so many branches of human knowledge that he was veritably a Sarvatantra Svatanttra' (A Master of all Arts and Sciences)

CHANDAM METRE AND MUSIC

'Chandap-pavalap-peruman' is one of the many appellations conferred on Arunagirinatha by Tamil scholars who were astounded by the breath-taking rhythm of the Tiruppugazh songs. 'Chandam' is a Tamil word derived from the Sanskrit expression 'Chhandas' which has many connotations. It means the Vedas, a particular Sanskrit metre, prosody and one of the six vedangas or auxiliaries to the Vedas, the other five being Siksha, Vyakarna, Kalpa, Nirukta and Jyotisha. The word was later adopted in Tamil prosody to mean metres which conformed to beats or rhythm as different from 'Viruttams' which can be sung without tala or as 'Suddhanga'. The 'Chanda Viruttam' has an advantage over the other metres in that it is more suitable for being set to music and the words to be remembered by singers. In fact many composers of kritis in Karnataka music adopted the chandam style in the charanas of their compositions particularly when they changed over to the madhyama kala.

The first Tamil Poet to compose in the chandam metre was Tiru Jnanasambandha

In a decade he himself mentions that he was a competent composer in that style. The Tiruchchanda Viruttam of Tirumazhisai Alvar, so named because of its metre (120 verses) is a fine example of chanda viruttam. In the eleventh Tirumurai of the Saivites, the Koil Nanman Malai of Pattinattar (10th century A.D.) includes some verses in chandam metre and it is believed that the Arunagirinatha drew inspiration from this Nanman Malai when he commenced composing his Chandat Tamizh' as he calls it. The 'Takkayagapparan', of Ottakkuttar (12th century) also contains Talisai verses in chandam metres and Arunagirinatha must have been fully familiar with Ottakkuttar's classic.

While it is comparatively easy to acquire a knowledge of music it is difficult to master 'laya Tala' often proves a stumbling block to many an aspiring musician. Training in singing Tiruppugazh songs early in life will secure one an unshakable foundation in tala. The Tiruppugazh is thus a unique amalgam of poetry, bhakti philosophy and tala, says the Tala Dipikai. The mixed (sankirna) chandams found in some Tiruppugazh songs lend themselves for separating the angas of the talas and forming new chandams. The late Vallimalali Swami of revered memory used to sing Tiruppugazh in intricate talas like Lalita and Sankirna Jati. Dhruva and spell-bind savants in percussion instruments who used to accompany him.

As regards Tala, the Tiruppugazh songs are the only authoritative lakshyas, for most of the talas in our system of music named and unnamed. No music scholar has yet been able to analyse all

the talas used by Arunagirinatha and equate them with those described in standard works on tala

Since the original music of the Tiruppugazh songs has irretrievably been lost to posterity it has been the practice among Oduvars and others to sing them in improvised tunes. There is no doubt, however, that Arunagirinatha composed his songs in the ragas and panns current in his time. But due to the absence of a system of notation to write down the music and the lack of a continuous tradition in singing them, the tunes have been lost to us. In fact the music of Tyagaraja, Muthuswami Dikshitar and Syama Sastri swept the music world like a great deluge, leaving little trace of the musical forms that were in existence before their time. The Tiruppugazh however continued to be sung in improvised tunes by Oduvars in temples and by others in bhajanas.

TIRUPPUGAZH IN THEIR PRESENT TUNES

The following were the ragas and talas of 25 popular Tiruppugazh songs as they were being sung during the early years of this century

Eru mayileri	Mohanam	Khanda chapu
Nadavindu	Kuranji	Adi
Maruve seritta	Harikambhoji	-Do-
Tondisariya	Anandabhairavi	-Do-
Karivinuruvagi	Chenchuruti	Khanda-Chapu
Padri Madri-Nadi	Sindhubhairavi	Adi
Sinattavar mudikkum	Anandabhairavi	-Do-
Tirumagal ulavu	Kharaharapriya	Adi

Valavayadagi	Kharaharapriya	Khanda Chapu
Naveru pamanatta	Chenchuruti	Do-
Olamitta surumbu	Sindubhairavi	Adi
Isainda erum	Devagandhari	-Do-
Vangara marbil	Sindhubhairavi	Khanda Chapu
Viral maranaindu	-Do-	Adi
Seer sirakkumeni	Kuranji	Khanda Jati Triputa
Muttaitaru	Mohanam	Triputa
Avani tanile	Chenchuruti	Khanda Chapu
Kattala nirai	Nata	Adi
Battiyai unai	Navaroj	-Do-
Unnaittinam	Chenchuruti	-Do-
Umbar taru	Anandabhairavi	Do-
Apakara nindai	Chakravakam	Chaturasra Jhampa
Sivanar manam	Yadukula-Kambhoji	Khanda Chapu
Mundu Tamizh	Navaroj	Adi
Tullu mada	Hamsanandi	Tisra-Mathya

While ragas like 'Nata', 'Mohanam' and 'Devagandhari' are time-honoured ones, ragas like 'Harikambhoji' and 'Kharaharapriya' came into existence after Arunagirinatha's time. 'Sindhubhairavi' and 'Hamsanandi' are ragas that came to existence only during the present century. 'Chenchuruti', 'Kuranji' and 'Navaroj' are light classical ragas ideally suited for singing compositions like Tiruppugazh and Kavadichindu.

The above mentioned tunes however did not last long and were being gradually changed by eminent vidwans who made it a practice of singing one or two Tiruppu-

gazh songs towards the end of their concerts. For example 'Seer Sirakku Meni' was set up in Nalinakanti, 'Muttaitaru' in Hamsadhvani and 'Battiyai yan unai' in Begada, to make them more suitable for being sung in Karnataka music concerts. New songs were taken from the repertory and set up in uncommon ragas like Regupathi Dīpakam, Pushpalatika, Hamsanadam, Kamalaptapriya, Jalakesari and Kusumavichitra. The tunes thus lost all sanctity and also relevance to the period in which Arunagirinatha lived. The talas were also equated to those mentioned in tala treatises like 'Chachchatputa' (one of the five 'Margi' talas), Vishama tala, Antarakrida, Rangadyotam and Simhalila (included in the 108 talas), and Somadi tala, Chalamathiyam and Nissankalila (apurva talas not mentioned in texts).

THE TALAS OF THE TIRUPPUGAZH

The tala system is perhaps the most difficult and complicated branch of Karnataka music. There is no comparison to it in the other musical systems of the world. The time measures used by all the nations put together will form but a small fraction of the innumerable varieties of rhythm used in South Indian (Karnataka) Music. The only musicians who make a counter claim in this respect are the Gurus of the 'Manipuri mridangam', called the 'Pung' who aver that their ancestors used to play 116 'desi' talas on the instrument, starting from eka' tala and ending with the 'tala patanga'.

Ancient works on music refer to the classification of talas into Margi and Desi and enumerate the classical 108 talas.

Latterly a system of 35 talas was developed and Purandara Dasa gave prominence to this simpler system by composing gitas and suladis in them. While the 108 talas make use of all the six angas (shadangas), the 35 talas use only the 'laghu', 'drutam' and 'anudrutam'. In addition to these a system known as the Navasandhi tala has been in use in South Indian Temple rituals from ancient times. There are also the 'Chaputala' with their varieties and the 'Desadi' and 'Madhyadi' talas.

The seven principal talas give rise to 35 varieties on account of the Pancha Jati Bhedas, the five kinds of the laghu. Each of these 35 talas again give rise to five varieties on account of the 'Gati Bheda' or the change of rhythm. Thus we have in all $35 \times 5 = 175$ talas. Even as there are the Pancha Jati Bhedas there are also the Pancha Gati Bhedas. Therefore each of the Sapta talas comes to admit of 25 varieties as a result of the Pancha Gati Bhedas.

In the sphere of tala, Arunagirinatha stands supreme as the unsurpassed master of rhythm. Although he follows the basic principles of the Sapta tala-Pancha Jati scheme, many of the talas that figure in the Tiruppugazh defy all classifications. There are songs which come under the 35 talas scheme, the 108 tala scheme, the 52 tala scheme and the Navasandhi pattern. There are many songs which do not fall under any of these tala classifications. The following are some of the talas in which the songs have emerged when they were set up in their modern garb.

Misra Chapu
 Tisra Dhruvam
 Tisra Mathyam
 Chaturasra Jhampa
 Somadi Talam
 Chaturasra Ata
 Tritiya Talam
 Tisram
 Antarakrida
 Rangadyotam
 Simhalila
 Chacchatputam
 Khanda Chapu
 Misra Jhampa
 Vishama Talam
 Khanda Triputa
 Adi
 Sankirna Jhampa
 Tisra Rupakam
 Khanda Ekam
 Magana Mathyam
 Ananga Talam
 Misra Ekam
 Khanda Rupakam
 Sankirna Triputa
 Misra Rupakam
 Khanda Jhampa
 Chaturasra Dhruvam
 Kattalappidi
 Tisra Jhampa
 Khanda Dhruvam
 Nissankalila
 Chaturasra Triputa

ARUNAGIRINATHA ON MUSIC

Fortunately for us, Arunagirinatha has himself mentioned a few talas and some ragas in a section of his composition called the 'Bhuta Vetala Vaguppu' and these give us a clue to the ragas and pannas popular in his time. It is strange that he chose this section for presenting the list

of ragas and talas because the 'vaguppu' describes how the Bhutas' (devils) and Vetalas' (ghosts) performed a terrible dance in the field of battle between Lord Muruga and Soorapadman. In the beginning, Arunagirinatha mentions the talas thus

- (1) Kaichchadiyina murai vidittava mur-ghatita
 Chachchaputa Chachaputa Chatpita puttrika
 Kandachchampatip Padamambala
 Kanchap panchakattala mambadi

The talas enumerated here are the five Margi talas known as the Pancha talas viz 'Udghatita' Chachchatputa, Chachaputa', 'Shatpitaputrika' and 'Sampadvesh-taka'. These are stated to have been born from the five faces of Lord Shiva viz, Isana' (Udghatita), 'Sadyojata' (Chachchaputa), Vamadeva (Chachaputa), Aghora (Shatpitaputrika), and Tatpuru-sha (Sampadvesh-taka). The lakshanas of these talas can be found in any treatise on tala

Later in the same vaguppu, Arunagirinatha lists more than 15 ragas and pannas thus

- (2) Kalamarada Varali Sikkhandikai
 Pala Sikamara mana Vipanchikai
 Gauda Bhairavi Lalita Kaisikai
 Gauhi Malahari Bauhi Isaviana
 Ghana Varadi arum Patamanjari
 Tana Dhanasi vidambadu Panchami
 Kaichchuluvu kon murai viditta raga-ttadaivil
 Uchchamadu sadikam eduttu mel ettuvana
 Kanjak kanja Natresi Ranji Ku-Rinjippann kurittiyazhai yenduva

The ragas and panns enumerated are as follows

- (1) VARALI, the 39th Melakarta raga is an ancient raga Arunagirinatha says that it should be sung only at the appropriate time (Kalamarada)
- (2) SIKHANDIKAI, or Sikhandi is a Tamil tīram (audava raga) of the 'Palai Yazh' variety
- (3) SIKAMARAM or Kamaram is a pann the equivalent of the raga Nadanama-kriya
- (4) VIPANCHIKAI, a Tamil tīram of the 'Kurinji Yazh' variety
- (5) GOUD and 'Goudi' are unfamiliar 'Hindustani' ragas, falling under the 'Kharaharapriya' and 'Sankarabhara nam' melas respectively
- (6) BHAIRAVI, is the popular Bhasha nga raga of the 20th melakarta
- (7) LALITAI is the raga 'Lalita'
- (8) KAISIKAI is the pann 'Kaisikam'
- (9) GAULI is the raga 'Gaula'
- (10) MALAHARI is a janya raga' of the 15th melakarta
- (11) BAULI is a Janya raga of the 15th melakarta
- (12) VARADI is a Tamil tīram of the 'Palai Yazh' variety
- (13) PATAMANJARI is probably another name of the raga Phalamanjari

(14) DHANASI (Raga Dhanyasi) is a Tamil tīram of the Palai Yazh' variety

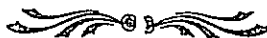
(15) PANCHAMI or 'Panchamam', is an equivalent of the raga Ahiri

(16) DESI raga

(17) RANJII or the pann 'Kurinji'

The fact that Arunagirinatha was fully acquainted with the art and science of music can be gleaned even from a casual perusal of his TIRUPPUGAZH. He mentions a number of musical instruments like the Yazh, flute, Kombu, udukkai, tavil, dol, bherigai and ven kombu. In addition to the ragas already enumerated in the Bhuta Vetala Vaguppu he mentions Indalam, Gavadi and Sriraga. He refers to dance with the accompaniment of golden anklets, nupuram and salangai made of pearls.

Arunagirinatha was thus a rare musical genius and his Tiruppugazh songs will continue to influence musical thinking for centuries to come. Several hundreds of them have already been printed with notation and are spreading fast among musicians and music lovers. A number of Tiruppugazh bhajana parties have come into existence even at cities like Delhi and regular group singing is conducted on occasions connected with Lord Muruga. May Arunagirinatha and his Ishta Devata continue to inspire us and shower their blessings on us!

Meaning Behind Music : One Behind Many

Professor K SWAMINATHAN

The sun whose light reveals the world for us is regarded by the sages as the golden disc that hides the truth. The mountain's firmness and the ocean's vastness point to a permanence and infinitude beyond themselves. Great poetry has the like elemental power to reveal and yet conceal.

As we listen to a massed chorus of voices singing a Tiruppugazh, the music drowns the meaning of the words. The analytical mind is laid asleep, but the inner ear is alert and the message of hope and joy touches the heart at some half-unconscious depth. When we study the text again as a piece of writing we are startled by the clarity and certitude of the metaphysical and moral lessons conveyed by the poet's playing with the Muruga myth whose manifold implications the singers and listeners enjoy in one delightful dance of sounds and images.

It is an aesthetic error, but a useful intellectual exercise, to scan a flower through a microscope. A translation in a foreign language by missing out the music defines and magnifies the meaning and reminds us that the words that rhyme and chime and the rhythms that rise and fall carry thoughts of high intrinsic value whose weight the levitating mind fails at the moment to feel.

The myth which embodies one Truth in terms of several "sets of six" has all

the flexibility of a living organism which gains rather than loses by a variety of interpretations. The myth lives because it grows as it is handled by the poets and understood by the people. In *Tirumugatruppada* one face spreads light dispelling the dense darkness of the world, one face meets devotees halfway and showers boons on them, one face oversees and fulfils traditional sacrifices, one face like the full moon illumines and delights the minds of those who seek ever fresh knowledge, one fierce face destroys all foes and sanctifies the battle field and one face weds the gypsy maiden Valli.

In the later and more popular poem, (ERUMAYILERI VILAYADUM MUGAM ONRE) the faces have more homely functions. One face is that of the playful child astride a peacock, one face is that of the sage conversing with God, one face is that of the saviour redeeming devotees from sin, one face is that of the warrior wielding a hill as a javelin, one face is that of the slayer of foes that defy him and one comely face is that of maiden Valli's bridegroom. And the prayer is addressed to the Being which has become a solid Mountain.

Bestow your grace, your gift of Being
Through all six faces, mighty Master,
Abiding from of yore as Arunachala

The point driven home is that the multitudinous forms and functions which make up this world of Becoming half-reveal and half-conceal the one sole Being whose substance is Awareness-Bliss. The Muruga cult is not mere escapism into some transcendental void. Like Valli herself, it is of the earth earthy and like any healthy tree spreads aspiring arms and grows upwards to the Sun. The God of Beauty demands righteous conduct and human sympathy because vice and cruelty

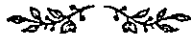
are ugly. Beauty and goodness are real and lovable and therefore worth working for. There is no music without training and no *Moksha* without *Dharma*. Hence *m tattuvamahi*.

To you, as sole Reality,

I pray, sustain my discipline

And give me the Awareness true

Which is compassion for all creatures

SKANDA AVATARA & INNER SPIRITUAL SIGNIFICANCE

SWAMI CHIDDANANDA

This great Avatara of Kartikeya is of deep significance and of very special importance to spiritual seekers and sadhakas, who have dedicated themselves to the spiritual ideal, who have, by the grace of God begun to feel that the real purpose of life is not to be attained by enjoyment of the perishable objects of this physical world but by striving to achieve the realisation of the spiritual ideal by the attainment of the Eternal, the Imperishable. For the manifestation of the Lord as Skanda has been in the nature of a practical demonstration of the laws that operate upon the inward path of ascent unto divinity. Saints and Sages are, as it were, a living commentary upon the great scriptures, even so, the great Avatars, the Divine personalities of our puranas and their life and Leelas form a demonstration of the laws that operate upon the spiritual realm, of truths pertaining to the inner life of Yoga Sadhana and Sakshatkara. Different aspects of this inner life of Yoga and Sadhana are brought out and demonstrated by different manifestations of the supreme Deity and their various Leelas. If their right significance is understood, it will be of immense practical help and guidance to the Jiva who is trying to attain the supreme and to realise the Paramatman.

This is particularly and specially so, in connection with the manifestation of the Lord as Skanda or Kartikeya. The significance of the life and Leelas of Skanda Avatara are almost entirely spiritual and

Yogic, and as such, they reveal to the Sadhaka, certain very important truths and laws that govern the path of Yoga Sadhana, the path of the Jiva from its Jiva-hood to Paramatma-hood. This Avatara is an actual representation of the process of the ascent of man from his human nature into the state of all-perfect and absolute divinity, and in it we have very illuminating guidance as to the actual process and necessary qualifications and the development of the various stages.

In the Skanda Avatara is brought out the fact of the eternal struggle between Avidya and Gnana, between the lower Asuric and the higher divine forces that operate both upon the cosmic scale as well as within the individual prakriti and the resolution of this eternal struggle and its consummation in supreme triumph to the divine forces is brought out in the Skanda Leelas.

The pre-requisite to Descent of Grace

The very first factor of significance which seekers have to realise here is that the grace of the Lord which was instrumental in leading one party to victory, came out to support the Devas and it was the fitness of the party that drew down the descent of the Grace. Herein the first truth is revealed that if the aspirant in his struggle would become fit to approach the giver of Grace for the bestowal of Grace he must first make himself a Daivi-Prakriti.

and possess Daivi-Sampath. The accessibility to this fountain head of grace from which we may draw support depends upon the nature of the one who approaches the gracious Lord in order to ask for his Grace. We have to become an Adhikari, if we may approach the one who is to bestow Grace upon us and who is to provide spiritual seekers and Sadhakas with the necessary leadership and the strength to overcome the evil forces with which we are trying to battle. This is given out by all Acharyas, all great seers and Mahapurushas in the form of the Sadhana Chatustaya, the Yama-Niyama or the Sadachara, the acquisition of Daivi-Sampath. This is the indispensable pre-requisite for every seeker, who wishes to get the better of the lower self and set foot on the path of Yoga,

Deserve and Desire

We have to consider the next stage in the unfoldment of Skanda Leela. The Devas did not at the very outset approach the Lord and say 'Lord, there is a battle to be fought between ourselves and the Asuras. In this battle we desire to have victory. Therefore, you should help us.' First and foremost, they had recognised that there is a certain force to be opposed, and they had recognised that this force is something undivine and against their real nature, which should be overcome. In thus doing, they gave out two laws. One is that we have first to recognise the presence of the lower self and that we are distinct from it, and that the lower self is an obstacle within us, an undesirable element within our Prakriti. And we must align ourselves not with that force but in opposition with them with

the divine forces. The second is the truth that mere recognition of this or acceptance of the fact that the lower self is undesirable and must be overcome is not enough, but we must put this recognition into dynamic action. We must manfully set about trying to do this process of breaking down all these elements of the evil lower Prakriti with all our heart and all our might. God helps those who help themselves is a well-known old adage. This is very true upon the spiritual path. Unless we demonstrate our sincerity and completely rid ourselves of the mala, impurity, unspiritual and undivine, by means of practical effort and actual striving we have not yet attained the fitness to ask for Grace. We must exert, then we become deserving then we can desire to obtain the help of the higher powers. This is a law which the majority of seekers are prone to disregard because recognition and acceptance of this law is very uncomfortable and inconvenient. For, it implies that we have to strive and make effort, the lower Prakriti will not easily sanction this, in as much as at the beginning of the spiritual life to a great extent, the personality of the seeker is under the habitual dominance of the lower Prakriti, its old tendencies, old habits, inclinations. There may be desire or even sincerity, but it is all theoretical and the tamo-guna which is the prominent feature of the lower Prakriti will not easily allow the Sadhaka to put forth right exertion. Unless this initial hurdle is determinedly overcome by invoking a Rajasic dynamism in the beginning, there is no hope. The purposeful dynamism that is in every being, instead of being given over to the

service of selfish ends or of desire-nature, has to be transferred and given over to the struggle to attain the ideal. This at once makes us divine and predominantly Sattwic in nature. The Sattwic Prakriti becomes the Adhikari. This has to be done, however painful it may be, however distasteful to the Tamasic portion of the Prakriti. Unless this is done the next stage of Sadhana cannot be reached. To bring out this law in a telling manner we are told that the Devas again and again gave battle to the Asuras, not once but time and again, and it was after repeatedly being worsted in battle, when they found that, in spite of their earnest and sincere practical efforts to overcome the evil forces they were yet not crowned with victory, that the celestial hosts turned to the Supreme Lord and prayed for His grace. And, it is only when these conditions are fulfilled that the Lord will hear this prayer and bestow His Grace.

Until these two conditions are fulfilled prayer will not be fully answered and the manifestation of Sadhana-Shakti will not be felt within the personality of the seeker and his spiritual practice will only be a sort of half-hearted effort that does not make much headway. There will not be real, solid and substantial spiritual unfoldment from within. The fault is not with the fountain of Grace, God, but the seeker has not yet made himself a fit receptacle for that Grace and the higher help. It is when they become fulfilled that the Sadhaka is prepared to launch himself upon the next stage of the spiritual struggle.

The Meaning of Prayer

The entire process of the spiritual ascent is from start to finish one of earnest practice. There is no other road except Abhyasa. One may have the best feeling, the best heart, the most sublime Bhav, but unless and until every part of this is put into actual practice, there is no hope. Abhyasa is the key-note of the life of Sadhana. Without it Sadhana will not go towards its fruition of Anubhuti. Thus we have the celestials standing at the door of Mahadeva. They hymn Him, glorify Him and pray unto Him, and this is our next cue. It is the law of prayer that is now given to us as our sole guide upon the path. Prayer means first and foremost, a perfect belief in a higher power. It means the desire and the willingness to submit our Abhimana at the feet of a higher power. Thus, the acquisition of Shradda is now pointed out to us. As we have it in the Gita: *Tadviddhi Pranipatena Pariprasnena Sevaya*. The submission of our personal ego or Abhimana is next pointed out to us. Herein is its natural corollary, the cultivation of the supreme virtue of absolute humility also is indicated. The fourth thing that prayer implies, as it has been given to us specifically in the ultimate purpose of this prayer was to be given a leader whom the Devas were willing to follow. The seeker has to mark this. The prayer was not for power or ability to oneself. If we carefully reflect over this, we will find how this beautifully brings forth the underlying law of spiritual unfoldment with its ultimate connotation of the total eradication of the ego. The entire anatomy of the spiritual life can be summed up in this one phrase: the annihilation of the individual

ego so that the universal ego consciousness may be experienced. The Devas prayed not that they may get power to win the Asuras. There is the attitude of willing self-effacement, self-abnegation, a standing aside so that the fullest manifestation of the divine power may stand in front and take over the stand from them. They said, "We are nothing, give us a leader whom we shall willingly follow and obey and under whose lead this victory may be brought about." This indicates the recognition of non-doership of the one doer, the Supreme Karta, God. It indicates that the Sadhakar or the seeker is but a mere instrument, and it is the Lord Himself, the Antaryamin in the individual who takes over the Sadhana and actually does it. When the seeker begins to feel that even this Sadhana is not done by him, but it is the Divine Shakti that works within him and enables the Sadhana to be worked out and which achieves the ultimate fulfilment of the Divine will that he starts on the real upward march and rapid ascent towards triumphant divinity.

Thus the second aspect of prayer unfolds itself before spiritual seekers or Sadhakas. We completely allow the Divine to take charge of our personality. The seeker recedes into the background and there is a total resignation to the will of the divine. "I am nothing, Thy will be done," is the formula that keeps tune to every beat of his heart every pulsation in body. The seeker becomes a transformed being.

Esoteric interpretation of the Birth of Skanda

Before we pass on to the next stage, we shall see how the very Puranic repres-

entation of the Udbhava of Skanda gives us the clue to His nature as Purna Sadhana Shakti. We know that Lord Kartikeya is the power of Siva Personified, we are told that He burst forth from the Ajna Chakra of Lord Siva. Thus He is the Gnana-Jyothi. A very significant fact is there that ultimately he was taken out of six-lotuses by Parvathy from the Saravana-Poigai, the sands where reeds were growing. We know that the supreme spiritual experience or the Aparoksha Anubhuti is attained, in Yogic parlance, through Shad-Chakra Bheda. It is the emerging out of the six lower lotuses that find the Jiva ultimately in a state of perfect (Purna) Yoga or Purna Gnana in the Sahasrara Chakra. Thus, in Skanda or Kartikeya we have the ultimate product of an emergence out of the six lotuses or Shad-Chakras and this we know to be Purna-Gnana. Therefore, Lord Skanda is a mass of ultimate transcendental supreme knowledge that has to destroy nescience, ajnana or darkness represented upon the plane of manifest cosmos in the form of the asuric hosts.

Skanda Shasti is the joyous occasion for us to worship the Lord in his triumphant all-conquering aspect, when He annihilates the last remnants of the Ajnana of the Jiva and signals the final conclusive victory of the divine over the undivine, of light over darkness of the ultimate Reality by experiencing which we transcend all that is evanescent, ephemeral, transitory and unreal. We find that He reveals to us in His Leela the truth embodied in the Upanishadic utterance Rite Jnanatna Mukti - without Gnana, without the Transcendental Knowledge, there is no freedom, no ultimate salvation. This great

declaration tells us beyond all doubt how it is the ultimate complete eradication of the last traces of Ajnana or Maya that alone can bestow to the Jiva the highest Kaivalya Moksha. This is brought out to us in a thrilling manner in the final episode of the Divine Skanda Leela wherein the Lord engages in battle and vanquishes the three great Asuras, -- Taraka, Simhamukha and Surapadma.

We have seen how the acceptance of Grace in the form of the purified mind or the Skanda-Shakti means the necessary surrender of our lower Abhimana at its feet. It will be found that this is always unacceptable to the lower self in man. It will try its best to see that this descent of Grace is retarded, that this leadership is not accepted in toto. Some part of the mind will prompt the Jiva to reject the Grace in as much as it is against the confirmed habit of Abhimana, Ahamkara or Garva. It would try to cling to its notion of personality, of individual independence and its own importance. As long as it preveretedly clings to this mistaken notion it will not be able to rise above its misconception and open itself fully to the ingress of the higher power of Grace. It is this ingress alone that brings about the new phase in the Yoga Sadhana. The bar to it is the prompting of the lower ego, the Asuric Prakriti. The Sadhaka should, therefore, be very very vigilant and careful to see that he willingly and in all the aspects of his being accepts the descent of the Grace of the Lord.

Conquest of Maya

Here, it is the play of the Divine and the part of the individual is one of only a

mute, willing, follower. From now the Sadhana proceeds on a higher plane. Here the ultimate annihilation of the Ajnana or Maya is brought about. We may equate this stage of the Skanda Lila with the Pratyahara, Dharana and Dhyana stages of the Yoga-Marga, where the destruction of Maya in her finer aspects takes place. Again and again, we are told in the scriptures that Brahma-Jnana is not a thing to be acquired, it is something which is already there in us eternally. The only thing is that the thing that obstructs it has to be removed.

The veil that obscures the splendour and the light of Atman is called the veil of Maya or Ajnana. Maya is Trigunatmika. She is Sattwa-Rajas-Tamas combined. Maya is manifest in the individual consciousness in her three forms of Mala, Vikshepa and Avarana. After the destruction of the first two, it is on the final piercing of Avarana that all duality ceases to be and the highest non-dual consciousness of Pure Atman alone is there in all its radiance and glory. This truth is brought to us by the battle between the Yoga-Shakti as represented by Skanda and the three Asuras who are the sons of Maya. Surapadma is the Asura, who is to be annihilated last. It is after a very prolonged struggle where the Asura fights in various ways with Lord Skanda that he is finally laid low and the Lord is there in all His triumphant victory.

Ego - Maya's Last Stronghold

This ultimate aspect of Maya is nothing but the human ego. This ego continues to persist to the very last and it is a prolonged struggle by which the Sadhaka ultimately overcomes it and has Apareksha

Anubhuti of kevala Adwaita Gnana The ego of man persists right up to the threshold of Nirvikalpa Samadhi Even in one of the highest types of Savikalpa Samadhi known as Asmita, when all other aspects of Jiva consciousness are completely eradicated, the mere feeling of 'I am' persists Even this is Vritti Even though it is almost akin to perfect unity, yet the persistence of this feeling of I-consciousness makes the Samadhi one stage lower than the highest Nirvikalpa Samadhi when all traces of the individualised ego are once and for all finally lost What that is, no one can describe, no one can imagine with the mind

Ego in Disguise

At this stage, we are told that Surapadma tries to play the device of assuming various forms and attacking the Lord in each different form The significant story is there that all the forms that he took were the forms of lower animals The person is the same, but these lower forms which are undivine in their essence are assumed in the last fight between the ego and the divine power Here a very great truth is revealed to us, that this ego is very hard to identify, to pin down, to catch and to destroy, for we do not know in what particular form it actually persists Therefore, even the greatest of wise people the most earnest and sincere of seekers and the cleverest Yogi are many a time totally deceived by the different forms and disguises which the Bahurupi ego assume It is a master of mimicry We will be looking for the ego in some particular form, with a particular notion of its nature, and we will find that it is

not at all there Therefore we all be taken off our guard, we will be careless with a false assumption that the ego has now been completely removed But to our surprise we will notice that the ego has always been there but that it has so completely changed its form that we do not find it in the form we assumed, but in a totally different form that we do not find it different from which we did not at all recognise Ego is the first son of Maya it is an arch-actor No Vigilance is too much on the part of seeker if he is determined to track down the ego to its last stand and destroy it

The ego can deceive all parts of the seeker, but not that part which is firmly and wholly given over to the divine The divine cannot be deceived The only insurance against the deception of the ego is a whole souled giving ourselves up to the divine, so that we become completely merged in the divine and allow the divine to take complete possession of us For it is the Lord alone who can ultimately overcome Maya No amount of individual cleverness can ever be of any avail to overcome this product of Maya, Ego, because the very fact of individuality is within the realm of Maya Individual consciousness flows forth from Mula-Avidya While you are yet in Ajnana, you can never perceive her nature in all her subtle aspects It is by completely handing ourselves over to the divine that we are able to get beyond the pale of Maya This is a very subtle truth which will be apparent only after some reflection

The Supreme Vel

When ultimately Surapadma had tried all his devices and he found that none of

these could stand the onslaught of the divine Vel (spear) of Lord Skanda Surapadma gives up the struggle and in the last assault rushes upon the Lord in his true form—the simple ego. Once again he is met by the divine spear of Skanda and there is the annihilation of Surapadma and the Lord alone shines there in all his triumphant glory. The Vel itself reveals yet another great law upon the higher rungs of Yoga. Vel is a spear that tapers off into an absolute sharp point and vanishes into nothingness above it. It represents the absolute one-pointed concentration the unitary Brahmakara Vritti. When it is held to the exclusion of all other Vrittis, the Jiva ultimately leaps the barrier between Savikalpa and Nirvikalpa and he is merged in the higher state of Turiya, where the Atman alone shines resplendent and there is no trace of Ajnana or Maya left over.

The battle is over, and victory is to the divine. After that, the culminating event is the sacred alliance of the Lord with Valli. This, too, gives the clue to the true import of the scriptures when they refer to the ultimate nature of Absolute Oneness, Absolute Union of the Jivatma with the Paramatma. The seeker has completed the Yoga and Satchidananda alone exists. It is all Light, all consciousness, all Bliss.

We shall be greatly benefited if we reflect upon these truths demonstrated in the Skanda Avatara.

May Lord Skanda vouchsafe unto us all His Grace and Mercy and may He enable us to reach the Supreme Goal of Kaivalya, is the humble prayer of all, we seekers at the feet of our Satguru.